Tāṇṭavārāya, Swami

KAIVALJANAVANĪTA

A VEDANTA POEM

THE TAMIL TEXT WITH A TRANSLATION

A GLOSSARY

AND GRAMMATICAL NOTES

TO WHICH IS ADDED

AN OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR

WITH SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE

AND COMPARATIVE TABLES OF THE FLEXIONAL SYSTEM

IN OTHER DRAVIDA LANGUAGES.

BY

CHARLES GRAUL, D. D.,

DIRECTOR OF THE LEIPZIG EVANGELICAL - LUTHERAN MISSIONARY INSTITUTION,
MEMBER OF THE HISTORICAL-THEOLOGICAL AND OF THE GERMAN ORIENTAL
SOCIETIES.

LEIPZIG 1855
DÖRFFLING & FRANKE.

LONDON 1855
WILLIAMS & NORGATE.

PL4758
.9
.T324K313
1855

61500

'05

TO

THE CELEBRATED INTERPRETER

OF ANCIENT AND MODERN HINDUISM

HORACE HAYMAN WILSON, M. A.,

BODEN PROFESSOR OF SANSCRIT AT OXFORD

THIS HUMBLE ATTEMPT

AT INTRODUCING

THE TAMIL LANGUAGE AND LITERATURE

INTO THE SPHERE OF EUROPEAN STUDIES

IS RESPECTFULLY DEDICATED

BY THE AUTHOR.

PREFACE.

It will not, I trust, be attributed to any presumption on my part, that, although a German, I accompany the publication of the Tamil text, promised in the first volume of the "*Bibliotheca Tamulica*", with various keys in the English language; it is merely owing to the consideration, that most of the Tamil students are to be found among the English, whereas those of my own countrymen, who are likely to take an interest in this work, are certainly so far acquainted with the English language, as to make use, without any difficulty whatever, of a Tamil glossary or a grammar written in English.

The Tamil text of the Kaivaljanavanīta is a reprint of the edition published in 1845 by some natives at Madras, with the improvement of a more correct orthography. The beautiful types — the best in point of elegance and precision I have hitherto seen — with which the whole is printed, will be, I doubt not, an acceptable addition. I cannot forbear, on this occasion, mentioning the obliging readiness, with which Messrs. *Giesecke and Devrient* have given their assistance towards the preparation of good Tamil types.

In order to facilitate the study of the Tamil text, I have added an English translation at the bottom, and a glossary, with grammatical notes at the end of it; for explanations concerning the contents I must refer to the first volume.

I think it a proper plan, to give the philosophical terms derived from the Sanscrit in their genuine form, and accurately to transliterate them. An horizontal stroke over a vowel marks the length of it; r with a dot beneath indicates that peculiar sound which is half vowel and half consonant. — Consonants, with a dot beneath, belong to the lingual class;

those, with an apostrophe above, are palatals. A spiritus asper over a consonant denotes it as an aspirate. — The guttural, the palatal, and the dental n I leave, for obvious reasons, undistinguished.

The "List of Sanscrit Vedanta Terms explained" will, perhaps, be welcome also to other besides Tamil students, as it may serve as an introduction to the study of the orthodox philosophy of the Hindus generally.

It is by the urgent advice of my honoured countryman and friend, Dr. M. Mueller in Oxford, the learned editor of the Rig-Veda, that I have added an "Outline of Tamil Grammar" with "Specimens of Tamil Structure" principally for the benefit of the general linguist. Although but a slight sketch, it may, I hope, prove useful in the beginning also to those who are desirous of making a special study of Tamil. In the arrangement of the whole, I have been led both by scientific principles and by practical views*.

The "Comparative tables of the declension and conjugation in other Dravida dialects" are mere additions, perhaps not altogether unacceptable to the comparative linguist.

In the next volume I shall, D. V., publish the most celebrated Tamil work, the Kural, together with a translation, a commentary, and a glossary. If I am spared, a comprehensive anthology, gathered from the various branches of Tamil literature shall follow, furnished with every means for facilitating its study.

May Almighty God bless this humble work, undertaken, not so much for the advancement of science, as for the furtherance, although indirectly, of the very best cause on earth, — the promotion of the holy Gospel among the heathen.

Leipzig, march 1855.

* I would here remark, that the terms "weak" and "strong", as they are used in § 30, and elsewhere, are not to be taken in the same sense, as we are now accustomed to use them with regard to German etc. Whatever terms may be preferred to denote the respective classification, this, as it stands, is fully justified by the fact, that most of the respective grammatical rules turn upon it.

INTRODUCTION.

1. பொன்னிலமாதராசைபொருந்தினர்பொருந்
தாருள்ளந்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவசாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கு
மெந்நிலங்களினுமிக்கவெழுநிலமவற்றின்
மேலா
நன்னிலமருவுமேகநாயகன்பதங்கள்போற்றி.

2. ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக்கேதுவாமயனாய்
மாலா
யான்றவீசனுமாய்த்தானேயனந்தமூர்த்தியுமா
ய்நிற்கும்

1. Praise be unto the feet of the only Lord, who, solely as Gíva-Sākṣin, dwelleth in the heart both of those, that are possessed of lust after gold, estates, and women, and of those who are not, — and who occupieth that good station, which is the most exalted among those seven stations (II, 149), that are superior to any other whatever.

2. I bow down to the spotless substance of wisdom, which is the cause of that action, by which (the world) is produced, preserved and destroyed, — which standeth forth in the shape

பூன்றமுத்தனுமாயின்பப்புணரியாதவனாய்நா
ளுந்
தோன்றியவிமலபோதசொரூபத்தைப்பணிகி
ன்றேனே.

3. எவருடையருளால்யானேயெங்குமாம்பிரம
மென்பாற்
கவருடைப்புவனமெல்லாங்கற்பிதமென்ற
றிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானேசொரூபசுபாவ
மானே
னவருடைப்பதுமபாதமனுதினம்பணிகின்
றேனே.

4. என்னுடைமனதுபுத்தியிந்தியசரீரமெல்லா
மென்னுடையறிவினாலேயிரவிமுன்னிமமே
யாக்கி
யென்னுடைநீயுநானுமேகமென்றைக்கியஞ்
செய்ய
வென்னுடைகுருவாய்த்தோன்றுமீசனையி
றைஞ்சினேனே.

of Brahmā, Viṣṇu and the excellent Ruler (Śiva) and in countless other shapes, — and which for ever appeareth as the perfect Free one and as the Sun of the ocean of bliss.

3. Every day I bow down to the lotus-foot of Him, through whose grace I came to know, that I am the omnipresent Brahma and that the whole expanding world is a fiction in me (II, 171), — and so, like the ether in the wall, to partake of the nature of the (absolute) substance (Brahma).

4. I adore Īśa, who appeareth in the shape of teacher, in order to change, through my knowledge, my faculties of perception and of reflexion, my senses and my whole body into dew before the sun, — to show my "Thou" and my "I" as one and so to establish (perfect) unity.

5. அந்தமுநடுவுமின்றியாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞானசற்குருபாதம்போற்றிப்
பந்தமும்வீடுங்காட்டப்பரந்தநூல்பார்க்கமாட்
டா
மைந்தருமுணருமாறுவஸ்துதத்துவஞ்சொல்
வேனே.

6. படர்ந்தவேதாந்தமென்னும்பாற்கடன்
மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார்குரவர்களெல்
லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக்கைவல்யநவநீ
தத்தை
யடைந்தவர்விடயமண்டின்றலைவரோபசியி
லாரே.

7. முத்தனைவேங்கடேசமுகுந்தனையெனையாட்
கொண்ட
கத்தனைவணங்கிச்சொல்லுங்கைவல்யநவநீதத்
தைத்

5. Praising the feet of the true teacher of wisdom, who, without end, middle and beginning, is continually shining forth, like the ether — in order to show both the bondage and the emancipation — I will explain the true nature of the (absolute) being in such a manner, that even people, unable to examine extensive works, may comprehend it.

6. The classic writers drew from the milk-sea of the far spreading Vēdānta, and having filled the pitchers of their authoritative works, they placed them at our disposal. I boiled and churned the whole and then benevolently presented it. Those, who have obtained this fresh butter of bliss, will they ever again stray about, enjoying the dust of (worldly) objects? (No); they are without hunger.

7. Adoring the Emancipated one, the passionless Lord

தத்துவவிளக்கமென்றுஞ்சந்தேகந்தெளித
லென்றும்
வைத்திருபடலமாகவகுத்துரைசெய்கின்றே
னே.

of Tirupati (Viṣṇu), the Master, who made me his slave, I am about to sing the "Fresh butter of eternal Bliss". I shall divide it into two chapters, called "Illustration of the true Essence" and "Clearing away of all Doubts" and now begin to explain.

FIRST PART.

ILLUSTRATION OF THE TRUE ESSENCE

---

8. நித்தியவநித்தியங்கணிண்ணயந்தெரிவிவேக
மத்தியவிகபரங்கள்வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுரைக்கவேண்டுஞ்சமாதியென்றாறு
கூட்ட
முத்தியைவிரும்புமிச்சைமொழிவர்சாதனமிந்
நான்கே.
9. சமந்தமம்விடல்சகித்தல்சமாதானஞ்சிரத்தை
யாறுஞ்
சமமகக்கரணதண்டந்தமம்புறக்கரணதண்ட

8. They enumerate these four Sādanas: 1) the discriminating intellect, that clearly understands the philosophically established decision about eternal and perishable things; 2) the freedom from lust after the enjoyments, happening in this middle- and that upper-world; 3) the assemblage of those six, as tranquillity and so on, requiring an exact definition (s. v. 9) and 4) the desire of (final) emancipation.

9. Those six are: Tranquillity of mind, self-restraint, renunciation, patience, composure and faith. Tranquillity of mind, is chastising the internal faculties; self-restraint, is chastising the external senses and organs. Abandoning the oc-

மமர்மனைவிபகாரங்களருகலேவிடலென்றுரு
மமர்செயுஞ்சுகதுக்காதியனுபவிப்பதுசகித்
தல்.

10. சிரவணப்பொருளைத்தானேசித்தஞ்சிந்திக்கு
மாறு
சரசமாய்வைக்குமித்தைச்சமாதானமென்பர்
மேலோர்
பரமசற்குருநூலன்புபற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறுவகையாஞ்சொற்பொருளி
தாமே.

11. சாதனமின்றியொன்றைச்சாதிப்பாருலகி
லில்லை
யாதலாலிந்தநான்குமடைந்தவர்க்கறிவுண்
டாகு
நூதனவிவேகியுள்ளினுழையாதுநுழையுமா
கிற்
பூதசென்மங்கள்கோடிபுனிதனும்புருடனு
மே.

cupations of the household, is renunciation; submitting to the assailing sensations of pleasure, sorrow and so on, is patience.

10. When in the way of spiritual meditation on the (supreme) substance, of which you heard (from the teacher), you make that (substance!) tasty to yourself, then the superior-minded speak of composure. Lovingly taking hold of the supreme teacher of truth and of the sacred books, is faith. This is the meaning of the term "the most excellent tranquillity of mind and the five other kinds".

11. There are none on earth, who can accomplish any thing without a "Sādana"; so knowledge will accrue only to such as have obtained those four. It does not enter the heart of one, who is but a novice in discrimination; if it really en-

12. இவனதிகாரியானோனிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும்பூதபௌதிகங்களாலுந்
தவனமூன்றடைந்துவெய்யிற்சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்பிப்
பவமறுஞானதீர்த்தம்படிந்திடப்பதறினானே.

13. ஆனவிம்மனைவிமக்களர்த்தவேடணைகண்மூன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக்கைதப்பியோடுமான்போற்
போனவன்வெறுங்கையோடேபோகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டுநன்றாகவணங்கினானே.

14. வணங்கிநின்றழுதுசொல்வான்மாயவாழ்வெனுஞ்சோகத்தா

ters, he is one, who, through ten millions of births, has already been cleansed.

12. He is the man, entitled (to obtain the knowledge of the way of salvation). From his own Self, from Providence, from the elements and the elementary formations (i. e. from other beings), he was assailed by three fires (fiery pains). So languishing like an insect, that cannot bear the heat of the sun, he hastened to dive into the holy tank of wisdom, by which the (future) birth is made to cease.

13. He who — like the deer, that having fallen into the nets of the hunters, escaping runs aways — had fled from the love of his wife, his children and his goods, now proceeded so, that he did not go with an empty hand, and having come in sight of the truthful teacher of wisdom, rightfully worshipped him.

14. Worshipping he stood and said with tears: "Through

லுணங்கினேனையனேயென்றுள்ளமேகுளி
ரும்வண்ணம்
பிணங்கியகோசபாசப்பின்னலைச்சின்ன
மாக்கி
யிணங்கியகுருவேயென்னையிரட்சிக்கவேண்
டுமென்றான்.

15. அன்னைதன்சிசுவையயனாமைமீன்பறவை
போலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித்தடவிச்சன்னிதியி
ருத்தி
யுன்னதுபிறவிமாற்றுமுபாயமொன்றுண்டு
சொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற்றொடர்பவந்தொ
லையுமென்றார்.

16. தொடர்பவந்தொலையுமென்றுசொன்னதைக்
கேட்டநேரந்
தடமடுமூழ்கினாற்போற்சரீரமுங்குளிர்ந்துள்
ளாறி

the sorrow of vain life I dried up, my master! O readily complying teacher, you ought to break the close fetters of the (five) Kōśas into pieces and save me, so that my inmost heart may be refreshed." Thus he spoke.

15. The teacher — like a (true) mother, — placed his little son before himself. Like a tortoise he mused within himself, like a fish he looked at him (with a full, soft eye); like a bird he fondled him. At last he spoke: "There is one means to prevent your (future) birth; I will tell it to you. If you follow what I say, the succession of births will come to an end."

16. When the pupil heard his master say: "The succession of births will come to an end", he became like one, who has dived into a spacious tank; his body even got refreshed and

யடருமன்பொழுகுமாபோலானந்தபாஷ்பங்
காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும்வணங்கிநின்றீது
சொல்வான்.

17. சொன்னதுகேட்கமாட்டாத்தொண்டனு
னுஞ்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலேநீயென்னையாளலாமே
யுன்னதுபிறவிமாற்றுமுபாயமொன்றுண்
டென்றீரோ
யின்னதென்றதைநீர்காட்டியீடேற்றல்வேண்
டுமென்றான்.

18. அடங்கியவிருத்தியானென்றறிந்தபின்செறிந்
தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன்னூதுங்குளவியின்
கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்மசொரூபமேமருவ
வேண்டி
யுடம்பினுட்சீவனைப்பார்த்துபதேசமோது
வாரே.

his heart was recreated; he shed tears, as if abounding love were dropping down, worshipped once more the (teacher's) foot, resembling an expanding flower, and spoke in the following strain:

17. O Lord, although I am a slave, unable to act up to what you said, you will be able to rule me by your grace. You said: One means to prevent your (future) birth there is. Now you ought to explain the nature of this means and so save me.

18. Then the teacher knew that in the pupil the activity (of Ahankāra) was subdued, and in the manner of a wasp, buzzing before the insect in the compact earth-nest, he desired that he might attain to the true nature of Self, and fixing

19. வாராயென்மகனேதன்னைமறந்தவன்பிறந்தி
றந்து
தீராதசுழற்காற்றுற்றசெத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்
றிப்
போராதகாலநேமிப்பிரமையிற்றிரிவன்போத
மாராயுந்தன்னைத்தானென்றறியுமவ்வளவுந்
தானே.
20. தன்னையுந்தனக்காதாரத்தலைவனையுங்கண்டா
னேற்
பின்னையத்தலைவன்றானாய்ப்பிரமமாய்ப்பிறப்
புத்தீர்வ
னுன்னைநீயறிவாயாகிலுனக்கொருகேடு
மில்லை
யென்னைநீகேட்கையாலேயீதுபதேசித்தே
னே.
21. என்னைத்தானசடனாகவெண்ணியோசொன்
னீரையா

his eye upon the Gíva within the body, began to chant his instruction:

19. Come here, my son! He, who has forgotten his own Self, is (alternatively) born and dies. Like dry leaves, seized by a never-ceasing whirlwind, he constantly strays about and revolves within the never ending gyration of the wheel of time, — until he comprehends that his wisdom-searching Self is the (absolute) Self.

20. But when a man comes to know his Self (Gíva) and the directing principle (Kūṭaśa), that forms the substratum of it, then this directing principle appears as the (absolute) Self, as Brahma, and so he will get rid of birth. If you know yourself, ruin will not befall you. This I teach you, because you asked me.

21. "Do you take me for an idiot, that you thus speak to

தன்னைத்தானறியாமாந்தர்தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம்பிறந்திறந்துழலுவானே
னின்னைத்தானம்பினேற்குநிண்ணயமருளுவீரே.

22. இன்னதுதேகந்தேகியிவனெனவுணர்வன்யாவ
னன்னவன்றன்னைத்தானென்றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்றேகியாரித்தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர்பீடையுநகையுங்கொண்டார்.

23. தேகமல்லாமல்வேறேதேகியார்காணேனென்றாய்
மோகமாங்கனவில்வந்துமுளைத்திடுமவனார்சொல்லாய்

me, my master? Are there really any people on this earth, who do not know themselves? (I think not); but then, how does it come to pass, that they all are alternatively born and die and in this way whirl about. Vouchsafe to tell the truth to me, who have put my trust in you."

22. Whosoever understands the true nature of the body and of the spirit, such a one will soon come to know, that he is the Self. Thus (the master) spoke. To this the pupil answered: "Who is the spirit besides this gross matter?" When the master heard him say so, he felt sorrow and pleasure at once.

23. You say: "Who is the spirit as something separate from the body? I do not see (him)." Pray, tell me: Who is He, that in the dream, full of passion, gradually steps forth? Pray, tell me: Who is He, that in the profound sleep, where

சோகமாங்கனவுதோன்றாச்சுழுத்திகண்டவ
னார்சொல்லா
யாகநீநனவிலெண்ணுமறிவுதானேதுசொல்
லாய்.

24. நனவுகண்டதுநான்கண்டநனவுளநினைவுநீங்
கிக்
கனவுகண்டதுமிரண்டுங்காணாதசுழுத்திகண்
டுந்
தினமனுபவித்தலொக்குந்தெரியவுமில்லைசற்
றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னைமறைக்குமதருளு
வீரோ.

25. தாலத்தின்மரங்கள்காட்டித்தனிப்பிறைகாட்டு
வார்போ
லாலத்தினுடுக்கள்காட்டியருந்ததிகாட்டுவார்
போற்
றாலத்தைமுன்புகாட்டிச்சூக்குமசொரூப
மான
மூலத்தைப்பின்புகாட்டமுனிவரர்தொடங்கி
னாரே.

the sad dream does not make its appearance, is conscious (of that condition)? Pray, tell me: What is that knowledge you reflect on, when awake?

24. "We see, when awake; we see, when asleep, while our waking-thoughts retire; we see, when in profound sleep, where neither the one nor the other is appearing: this is every day experienced and therefore quite consistent. Still I am far from understanding it. In a moment it rises within the mind — and then hides itself again. Graciously explain this unto me."

25. Like those, who first show the trees on earth and then the lonely disk of the young moon, — like those, who first show the stars and then Arundhatî, — the best of sages

26. அத்தியாரோபமென்றுமபவாதமென்றுஞ் சொல்லு
முத்தியாற்பந்தம்வீடென்றுரைக்கும்வேதாந் தமெல்லா
மித்தையாமாரோபத்தாற்பந்தமாமபவாதத் தான்
முத்தியாமிவ்விரண்டின்முந்தியாரோபங்கே ளாய்.

27. ஆரோபமத்தியாசங்கற்பனையாவவெல்லா
மோரோர்வஸ்துவினைவேறேயோரோர்வஸ் துவெனவோர்த
னுருடுபணியாத்தோன்றனரனுகத்தறியிற் றோன்ற
னீருடுகானற்றோன்றனிரந்தரம்வெளியிற் றோன்றல்.

28. இப்படிப்போலநாமரூபங்களிரண்டுமின்றி
யொப்பமாயிரண்டற்றொன்றாயுணர்வொளி நிறைவாய்நிற்கு

commenced to show gross matter and then the fundament in the shape of atom.

26. All the Vēdānta books declare, that bondage and emancipation are brought about by the methods of Ārōpa and Apavāda. The illusive Ārōpa is the origin of bondage, Apavāda that of emancipation. Now hear me first explain the method of Ārōpa.

27. Whatever they call "Ārōpa, Adjāsa, Kalpana", is taking one thing for another: as, for instance, the appearing of a serpent in the rope, of a man in the post, of water in the (heated) sand (of the desert), of a "continuum" in the ether.

28. In a similar way all the modifications of the five elements appear in the Brahma, which is both without name and shape, self-consistent, free from any duality, full of in-

மப்பிரமத்திற்றோன்றுமைம்பூதவிகாரமெல்லாஞ்
செப்பியகற்பிதத்தாற்செனித்தவென்றறிந்துகொள்ளே.

29. அதுதானெப்படியென்றக்காலனாதியாஞ்சீவரெல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப்பொருந்துமவ்வியத்தந்தன்னி
லிதுகாலதத்துவப்பேரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமூலசுபாவம்விட்டுமுக்குணம்வியத்தமாமே.

30. உத்தமவெளுப்புநீலமுபயமாஞ்சிவப்புமாகுஞ்
சுத்தசத்துவந்தமத்தோடசுத்ததத்துவப்பேர்சொல்லுஞ்
சத்துவமழுக்கிருட்டாச்சாற்றுமுக்குணமுமூன்று
யொத்துளவெனினுந்தம்முளொருகுணமதிகமாமே.

tellectual light. You ought to know, that they originated in the way of the before-mentioned fiction.

29. If you ask: How did that (fiction) originate? I answer: The eternal Gívas all are contained in the Avjakta, as in universal Susupti. This is a denotation of temporal circumstance. Through the imaginary sight of Īśa the three Guṇas have, out of old original Nature, developed themselves.

30. They are excellent white, black and red, that partakes of each, and are denominated: pure essence, darkness and impure nature. But although these Guṇas, which are called essence, filth and gloom, as three are equal: one among them may preponderate.

31. ஒருவழியிதுவாமித்தையொருவழிவேருச்
சொல்வார்
மருவுமவ்வியத்தந்தானேமகதத்துவமாகு
மென்று
மருண்மகதத்துவந்தானகங்காரமாகுமென்
றுங்
கருவகங்காரமூன்ருய்க்காட்டியகுணமா
மென்றும்.

32. இக்குணங்களிலேவிண்போன்றிருக்குஞ்சிற்
சாயைதோன்று
முக்குணங்களினுந்தூய்தாமுதற்குணமாயை
யாகு
மக்குணம்பிரமச்சாயையந்தரியாமிமாயை
யெக்குணங்களும்பற்ருதோனிமித்தகாரண
மாமீசன்.

33. ஈசனுக்கிதுசுழுத்தியிதுவேகாரணசரீரங்
கோசமானந்தமாகுங்குணமிராசதமவித்
தைத்

31. This is the one method (of explaining the origin of the world). They explain it still in another way. (According to that other way) the existing Avjakta itself assumes the shape of Mahat; the most gracious Mahat becomes Ahankāra; and the embryo-like Ahankāra divides itself into three and so is transformed into the before-said Guṇas.

32. Ćiććāja, which resembles the ether, appears within these Guṇas. The first among the three, the pure one, is Māja. The Brahma-Reflex within this Guṇa represents Antarjāmin, and He, who remains untouched by any Guṇa of Māja, is Īśa, the causa efficiens.

33. This (Māja) is Suṣupti, Kāraṇa Śarīra and Ānandamajakōśa with regard to Īśa. (The second) Ragō-Guṇa is Avidjā. The Ćiććājās through all the light-less Avidjās re-

தேசறுமவித்தைதோறுஞ்சிற்சாயைசீவ
கோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போதுநாமமும்பிராஞ்
ஞனமே.
34. அழுக்கொடுபற்றுஞ்சீவர்க்கதுவேயானந்த
கோசஞ்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ்சொன்னவிம்மட்டு
மோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்தமூலவாரோபஞ்
சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோபவழியுநீமொழியக்
கேளாய்.
35. ஏமமாயாவிநோதவீசனருளினலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம்போகசாதனமுண்
டாகத்
தாமதகுணமிரண்டுசத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்
றும்
வீமமாமூடலென்றும்விவிதமாந்தோற்ற
மென்றும்.

present the myriads of Gívas. The Gíva, tending to (self-) destruction, is then called Prāgna.

34. This (Avidjā) is Ānandamajakōśa, Suṣupti and Kārana-Śarīra with regard to the Gívas, meddling with the filth (i. e. the Rago-Guṇa). Thus far we have explained the causative forms (Kāraṇa-Śarīra), owing their origin to two of all the illusive Guṇas. Now hear also the way, in which the praise-worthy subtle form (Sūkṣma-Śarīra) originated.

35. Through the grace of Īśa, playing with the bewildering Mājā, the Tamō-Guṇa divides itself into two energies (Śakti), viz.: dreadful obscuration and multiform (false) appearance, — to the end that an organ of sensation may fall to the share of the beautiful Gívas.

36. தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற்சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங்கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றுமிவ்வைந்துநொய்யபூதங்களென்றும்பேராஞ்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போகசாதனதனுவுண்டாகும்.

37. ஆதிமுக்குணமிப்பூதமடங்கலுந்தொடர்ந்துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்துகூறுணர்கருவியாகு
மோதியபின்னையைந்துமுளம்புத்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ்சற்குணப்பிரிவினாலே.

38. இராசதகுணத்தில்வேறிட்டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும்பெருந்தொழிற்கன்மமென்றும்

36. In the Śakti of (false) appearance originates ether, in ether wind, in wind fire, in fire water, in water earth. These praiseworthy Five are called subtle elements, and out of them originates that body, which is the organ of sensation.

37. Those three original Guṇas combine with all these elements. Five (single) portions of the Guṇa of blameless white become the (five) instruments of perception. Then the five (together) form both Manas and Buddi. These seven categories constitute the instrument of knowledge through the distribution of the Sattva-Guṇa.

38. Five portions of the Raǵō-Guṇa together produce the (five) processes of breathing, and five separate portions the (five) organs of action. These seventeen categories constitute

பராவியபெயராமிந்தப்பதினேழுமிலிங்கதே
கஞ்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த்தோன்றியவுயிர்கட்
கெல்லாம்.

39. இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவர்க்கிலங்குதைசதனெ
ன்றுகு
மிவ்வுடன்மருவுமீசர்க்கிரணியகருப்பனுகு
மிவ்வுடலிரண்டுபேர்க்குமிலிங்கசூக்கும
சரீர
மிவ்வுடற்கோசமூன்றுமிதுகனுவவத்தையா
மே.

40. சூக்குமசகமிம்மட்டுஞ்சொல்லினேமிப்பாற்
றூல
மாக்குமாரோபந்தானுமடைவினின்மொழிய
க்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூலதனுவும்போகமுமு
ண்டாகக்
காக்குமிவ்வீசன்பஞ்சீகரணங்கள்செய்தான்
றனே.

the refined body with regard to all the Ǵīvas, appearing in the shape of god, demon, man and beast.

39. The Ǵīvas, in connection with this body, receive the name of the brillant "Taiǵasa"; but Īśa, in connection with the same body, is Hiranjagarb́a. This body is, with regard to both „Sūkṣma Śarīra". Three of the (five) Kōśas (Prāṇamaja - Manōmaja - and Viǵnānamaja) belong to it and (among the three states) that of sleep.

40. Hitherto we have spoken only of the refined material world. Henceforth hear me describe methodically also that Ārōpa, which forms gross matter. The preserving Īśa himself made the Panćīkaraṇa to the end, that a gross materia body and sensation might accrue to the uniting Ǵīvas.

41. ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கியவைபாதிநந்நான்கா
க்கி
நந்துதன்பாதிவிட்டுநாலொடுநாலுங்கூட்ட
வந்தனதூலபூதமகாபூதமவற்றினின்றுந்
தந்தனநான்காந்தூலதனுவண்டபுவனபோ
கம்.

42. தூலமேமருவுஞ்சீவன்சொல்லியவிசுவனு
குந்
தூலமேமருவுமீசன்சூழ்விராட்புருடனுகுந்
தூலஞ்சாக்கிரவவத்தைசொன்னதோரன்ன
கோசந்
தூலகற்பனையீதென்றுதொகுத்ததுமனத்திற்
கொள்வாய்.

43. சீரியவீசனார்க்குஞ்சீவர்க்குமுபாதியொன்றே
லாரியகுருவேபேதமறிவதெப்படியென்றக்
காற்

41. He divided the five elements into ten (viz. by halving each), and the half (of each) into four. Thus leaving untouched one half, he compounded the four portions with the (other) four portions. What thus originated, is gross element, and what resulted from that great-element, is fourfold: the gross material body, the (mundane) embryo, the world, and sensation.

42. Ǵīva, in connexion with the gross-material body is the well known Viśva, and Īśa in connexion with the same, is the comprehending Virāǵ. (This) gross-material body is (with regard to both Ǵīva and Īśa) the state of waking and the incomparable Annamajakōśa. This exact classification of the Kalpanas of gross matter you ought to deposit in your memory.

43. "If there is only one and the same Upādi to both the excellent Īśa and the Ǵīvas, pray, my honored master, how are we to know the difference?" If you ask me in that way, I answer: To Ǵīva belongs the Upādi of effect; to Īśa that

காரியவுபாதிசீவன்காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டிவியட்டியாற்பேதமாமே.
44. மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம்வனமெனல்ச
மட்டிபேதஞ்
சரங்கடாபரங்கள்பேதந்தனியுடல்வியட்டி
யென்பார்
பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப்பார்ப்பதுசமட்டி
யென்பா
ரிரங்கியபலசீவர்க்குமீசர்க்கும்பேதமீதே.
45. கற்பனைவந்தவாறுகாட்டினேங்காண்பவெல்
லாஞ்
சொற்பனம்போலவெண்ணித்துணிந்தவன்
ஞானியாவன்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த்தெளிந்தவா
காயம்போல
வற்புதமுத்திசேருமபவாதவழியுங்கே
ளாய்.

of cause. Īśa and Ǵīva are distinguished from each other as extensive universality is from individuality.

44. The notion of tree represents the category of "individuality", the notion of forest that of "universality". The various single forms of moveable and immoveable things are called "individuality"; but comprehending the extending universe into one view is "universality". Now this is the difference between the merciful Ǵīvas and Īśa.

45. We have now shown the way, in which the Kalpanas originated. He, who has so far become decided as to see the whole visible world in the light of a dream, is the real wise one. Now hear me also explain the nature of Apavāda, by which the most precious emancipation is obtained, — like the ether, clearing up, when the cloud-covered rainy-season goes off.

46. அரவன்றுகயிறென்றாற்போலாளன்றுதறி
யென்றாற்போற்
குரவன்றனுபதேசத்தாற்கூறுநூல்வெளிச்சங்
கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்றுபூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்றும்பிரமமென்றுந்தெளிவதேயப
வாதங்காண்.

47. படமுநூலும்போற்செய்தபணியும்பொன்
னும்போற்பார்க்கிற்
கடமுமண்ணும்போலொன்றாங்காரியகார
ணங்க
ளுடன்முதற்சுபாவமீறாயொன்றிலொன்றுதித்
தவாறே
யடைவினிலொடுக்கிக்காண்பதபவாதவுபாய
மாமே.

48. தூடணதமத்தில்வந்ததோற்றமாஞ்சத்திசெ
ய்யு

46. This is not a serpent, but a rope; this is not a man, but a post: when in a similar manner, through the light of the Vēdānta books, according to the oral instruction of the teacher, you distinctly see: this is not a body, this is not a world, this is not an element, but substantial intellect and Brahma, — then this is Apavāda.

47. Cause and effect are one, — just as the cloth and the thread, just as the ornament, that has been worked, and the gold, just as the pitcher and the clay. Now when through philosophical abstraction you make things — from the body up to the absolute substance — gradually recede in the same manner, in which they have, one out of another, proceeded, — then this is the method of Apavāda.

48. "Hitherto you have detailed unto me the modifications of that desire, which is produced by the Śakti of

மேடணைவிகாரஞ்சொன்னீரிரண்டுசத்திக
ளென்றீரே
மூடலாஞ்சத்திசெய்யுமோகமுஞ்சொல்லு
மையா
கேடறுங்குருவேயென்னக்கிருபையோடரு
ள்செய்வாரே.

49. தானிகர்தனக்காமீசன்றனையுந்தங்களைத்தான்
கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றிநாஸ்திநபாதியென்னு
மூனிறையுயிர்களுள்ளினுணர்விழிக்குருடாம்
வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடுமழைநிசியிருள்போ
ன்மூடும்.

50. பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும்புறத்துளவிகாரங்க
ட்கு
மான்றகூடத்தனுக்குமகத்துளவிகாரங்கட்குந்

Vikṣēpa, springing from the reproachful Tamō-Guṇa. You have however mentioned two Śaktis. O master, free from destruction! please explain also the confusion, created by the Śakti of Āvaraṇa." Then graciously spoke the teacher:

49. As the midnight-darkness of the rainy season envelops sky and earth, so the Āvaraṇa obscures the intellectual eye of the flesh-inhabiting Ǵīvas, who (in their mental darkness) say: "It (viz. the Brahma) exists not; it appears not" to such a degree, that they become perfectly blind; but it does not obscure that Īśa, whose Self is equal to the absolute Self, nor those wise ones, who have themselves seen their Self (i. e. Kūṭasta).

50. That Upādi, which veils the difference between the perfect Brahma and the external modifications on the one hand, and on the other between the excellent Kūṭasta and the internal modifications, so as not to allow it (viz. that diffe-

தோன்றியபேதஞ்சற்றுந்தோன்றாமன்மறைத்துமூடு
மூன்றியபவவியாதியுண்டாக்குமுபாதியீதே.

51. ஆதாரமறைந்துபோனாலாரோபமெங்கே தோன்று
மாதாரமறையாதாயினாரோபமில்லையேயென்றா
லாதாரஞ்சமம்விசேடமாமெனவிரண்டுகூறா
மாதாரஞ்சமமாமெங்குமாரோபம்விசேடமாமே.

52. சகமதிலிதுவெனசுட்டாச்சமானக்கண்மறைந்திடாது
மிகவுரைகயிறும்பாம்பும்விசேடங்கண்மறைந்துபோகு
மகமெனுஞ்சமானந்தன்னையஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்வதோர்விசேடஞ்சீவன்பரனெனுமவைமூடும்.

rence) to appear in the least, and which in such manner engenders the stubborn disease of (never-ending) births, — (that very Upādi) is the Āvaraṇa.

51. "If the hypostasis is veiled, where will the Ārōpa appear? and if the hypostasis is not veiled, there can be no Ārōpa." To this your objection I answer: The hypostasis has a twofold relation: as universality (Sama) and speciality (Viśēṣa). The Sama is the omnipresent hypostasis (in the proper sense), whereas the Viśēṣa is the Ārōpa itself.

52. The universal sight, that does not distinguish any thing special in this world, is never veiled; but specialities, as e.g. the often mentioned "rope and serpent" may be veiled. In a similar manner ignorance can never obscure the universal "I"; but it may obscure the specialities, called Ǵīva and Īśa.

53. கேவலநிலைதோன்றாமற்கெடுத்ததுபஞ்சகோ
சஞ்
சீவனுஞ்சகத்துமாகிச்செனித்தவிட்சேபமன்
றோ
வாவரணந்தானேபாழனர்த்தமென்றுரைத்த
தேதோ
மேவருங்குருவேயென்றுவினவினமகனே
கேளாய்.
54. தோற்றமாஞ்சத்திதானேதுன்பமாம்பவமா
னாலு
மாற்றலான்முத்திசேர்வார்க்கனுகூலசகாய
மாகு
மூற்றமாம்பகற்காலம்போலுபகாரநிசியினு
ண்டோ
மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தாமறைப்ப
துமிகப்பொல்லாதே.
55. சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற்றோற்றமாஞ்சகங்கண்
மாண்டு

53. "O my master, hard to be approached! is not that, which hinders the perfect state of salvation from manifesting itself, rather the Vikṣēpa, that arose in the shape of the Ǵīva, endowed with the five Kōśas, and of the (whole material) world? Why then did you stigmatize the Āvaraṇa by the name of inane nonsense?" My son, who thus have asked, hear now.

54. Although the Śakti of Vikṣēpa is itself painful existence, still to those, who by exertion attain to emancipation, it lends a most gracious assistance. Does the (helpless) midnight afford the same benefit as the helpful noon? What shall I say, my son? (Subjective) obscuration (Āvaraṇa, and not objective development, Vikṣēpa) is the great evil.

55. At the final as well as at the periodical dissolution the

மழுத்தியபவம்போய்முத்தியடைந்தபேரொ
ருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லாமுத்தியிற்கூட்டுகிற்
குங்
கொழுத்தவாவரணமுத்திகூடாமற்கெடுத்தகே
டே.

56. சுத்தியில்வெள்ளிபோலத்தோன்றியதோற்ற
மான
சத்தியும்பொய்யேயென்றுற்சத்திசாதனமா
வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின்மோகநித்திரை
விலங்கா
னித்திரைதெளியுமாபோனிருவாணநிலைமெ
ய்யாமே.

57. இம்பரினஞ்சைநஞ்சாலிரும்பினையிரும்பா
லெய்யு

world will perish; still are there any who (in mere consequence of that dissolution) have been freed from depressing existence and obtained emancipation? Every thing, belonging to Vikṣēpa, may lead towards perfect emancipation; but gross Āvaraṇa is that ruin, which so corrupts, that one cannot attain to emancipation.

56. "Well, if the Śakti of Vikṣēpa, appearing like the silver in the conch-shell, is a lie, then surely also the emancipation, produced through the instrumentality of that Śakti will be a lie." To this your objection I answer: (No.) As, out of the bonds of fanciful sleep, sleep gradually clears up (into the real state of waking), so is the state of dissolution (into the universal Brahma, although resulting from meditation, — an effect of the illusive Vikṣēpa —) perfect reality.

57. Poison you destroy by poison, iron by iron, the arrow that has been discharged (you meet) by another arrow,

மம்பினையம்பாற்பற்றுமழுக்கினையழுக்கான்
மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னைமாயையான்மாய்ப்ப
ர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச்சவஞ்சுடுதடிபோற்
போமே.

58. இந்தமாயையினாற்சீவர்க்கேழவத்தைகளுண்
டாகு
மந்தவேழவத்தைதம்மையடைவினின்மொ
ழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன்முளைத்தல்காணுதஞா
னஞ்
சந்ததங்கண்டஞானந்தழல்கெடல்குளிர்மை
யாதல்.

59. பிரமமாந்தனைமறந்தபேதமையேயஞ்ஞா
னம்
பரனிலைகாணோமென்றுபகர்தலாவரணமூட

the dirt that has settled (you remove) with dirt (i. e. another substance, which, though comparatively purer, is not quite free from impurity). So (wise men) destroy the mean-natured Mājā through the Mājā (of a superior quality). Then the enchanting Mājā goes off together (with the other of an inferior rank) — just as the stirring-stick, that (first) helped to burn the corpse, at last is burned.

58. Through the instrumentality of this Mājā, the Ǵīvas enter seven states. Hear me now explain these seven states one after the other. (Their names are:) Ignorance, obscuration, (false) appearance, indirect knowledge, direct knowledge, annihilation of sorrow, refreshing bliss.

59. The folly, that forgot the Self, the Brahma, is ignorance. Saying "there is no supreme being, we do not see any" is obscuration. When a man, in his one-sided thoughts,

னரனொருகருத்தாற்சீவனானெனல்முளைத்த
றோற்றங்
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக்குறிக்கொளல்
பரோட்சஞானம்.

60. தத்துவவிசாரஞ்செய்துசகலசந்தேகமும்போ
யத்துவிதந்தானாதலபரோட்சஞானமாகுங்
கத்தனாஞ்சீவபேதங்கழிவதேதுக்கம்போதன்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்துமுடிந்ததானந்தமா
மே.

61. இதுநினக்கறியும்வண்ணமிப்படியொருதிட்
டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப்புருடரோராற்
றைநீந்தி
யுதகதீரத்திலேறியொருவனொன்பதுபேரெ
ண்ணி
யதனொடுதான்பத்தானென்றறியாமன்மயங்கி
நின்றான்.

declares: I am Gíva (instead of, "I am Brahma"), then this is false appearance. In accordance with the word of the teacher, getting an idea of the Self, is indirect knowledge.

60. When inquiring into the true essence (of things), you see every doubt vanish and the Advaita-Being transform itself into your own Self, this is called direct knowledge. When the differences of the various actors, the Gívas, cease, annihilation of sorrow (will result). As soon as you, in the character of one, who is emancipated, have done all you were bound to do, (you will enjoy) eternal bliss.

61. For the sake of further illustration, hear, as an example, a very curious tale. One day ten persons swam through a certain river and after they had ascended the shore, one of them counted but nine persons; forgetting that he himself was the tenth, he stood quite perplexed.

62. அறியாதமயலஞ்ஞானமவனிலைக்காணோமெ
ன்றற்
பிரியாவாவரணமாகும்பீடைகொண்டழல்வி
ட்சேப
நெறியாளன்றசமனுண்டுநிற்கின்றானென்ற
சொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநோக்கிக்கொள்வதுபரோ
ட்சஞானம்.
63. புண்ணியபதிகன்பின்னும்புருடரொன்பதின்
மர்தம்மை
யெண்ணியநீபத்தாவானென்னவேதன்னைக்
காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங்கரைதல்போவது
நோய்போத
றிண்ணியமனதிலையந்தெளிதலானந்தமாமே.
64. தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற்றேசிகமூர்த்தி
யேயென்

62. Well. That perplexity, which does not know the own Self, is ignorance. Declaring "He (the tenth) is not, we see him not" is obscuration, inseparably connected with ignorance. Sorrowfully weeping (over the tenth, as having been carried off by the current), is (false) appearance. Attending to the word of the passer-by "the tenth exists; there he stands," and looking round, is indirect (prop. non-intuitive, discursive) knowledge.

63. According to the word of the virtuous passer-by: "You, who have counted the nine, are yourself the tenth!" seeing his own Self, is direct knowledge (prop. knowledge, seen through the eye, intuitive). The ceasing of lamentation, is annihilation of sorrow. The clearing up of doubts within the vigorous mind, is bliss.

64. "Venerable preceptor! Pray, let me see my very

னிசவடிவினையான்காணநீர்காட்டல்வேண்
டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலக்கியார்த்தந்தொம்பதந்தற்பத
ங்க
ளசிபதமைக்கியஞ்செய்யுமதிசயவுண்மைகே
ளாய்.

65. விண்ணொன்றேமகாவிண்ணென்றுமேகவி
ண்ணென்றும்பாரின்
மண்ணென்றகடவிண்ணென்றுமருவியசல
விண்ணென்று
மெண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றேயெங்கு
மாம்பிரமமீச
னண்ணுங்கூடஸ்தன்சீவனான்குசைதன்னிய
மாமே.

66. பூச்சியவீசன்சீவன்புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமிலக்கியந்தான்மலமிலாப்பிரமமாத்
மா
காய்ச்சியபாலினெய்போற்கலந்தொன்றாங்க
டைந்தெடுக்கு

shape in the same way, as that tenth person saw himself." Thus the pupil spoke. The master answered: Hear then that wonderful fact how, according to the hidden sense, the term „Es" unites the term "Tu" with the term "Hoc".

65. The one ether is considered as "grand-ether", as "sky-ether", as "ether in the earthen pitcher", and as "ether in the water, contained therein". In the way of such fictitious conception also the one Ćaitanja represents itself as four: viz. as the all-pervading Brahma, Īśa, Kūṭasta, and Gīva.

66. The inane Īśa and Gīva are the literal meanings of the two terms (Hoc and Tu); the spotless Brahma and Ātman (Kūṭasta) are the intended meanings. Both being mixed up in each other as the butter is in the boiled milk, they are

மாச்சியமென்னவுன்னையறிந்துநீபிரிந்து
கொள்ளே.
67. பிரிவதெப்படியென்றக்காற்பிணமாகுமுடனு
னென்னு
மறிவினைக்கொல்லல்வேண்டுமைம்பூதவிகார
மன்றோ
வெறியதோர்துருத்திமூச்சுவிடுவதுபோலமூக்
கா
லெறிபிராணனுநீயல்லையிராசதகுணவிகாரம்.
68. கரணமாமனதுபுத்திகருத்தாவாமவையான்
மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ்சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுகனவானந்தமயனையுநானென்னுதே
விரவியதமவஞ்ஞானவிருத்தியின்விகாரமா
மே.

one. Through self-knowledge you ought to secrete yourself (out of the Gīva) like the butter, which by churning is taken out (of the milk).

67. "But how is that secretion to be effected?" To this your question I answer: You ought to destroy that knowledge, which declares the body, that once will become a corpse, to be the "I": for is this not a mere modification of the five elements? Neither are you the breath, which is cast out by the way of the nose, just as an empty bag lets out the wind: for this is a mere modification of the Tamō-Guṇa.

68. Manas and Buddi, those instruments (of the soul), are agents: how should they be the Self? They form two different Kōśas (Manōmajakōśa and Vignānamajakōśa); they are modifications of the Sattva-Guṇa; they refer to the worthless state of dream. (Moreover) do not call Ānandamajakōśa your "I": for this is a modification of the state of ignorance, connected with the Tamō-Guna.

69. சத்தொடுசித்தானந்தஞ்சமந்திரஞ்சாட்சியேக
நித்தியம்வியாபியான்மாநீயதுவாயறிந்து
பொத்தொடுசடந்துக்காதிபொருந்துபேதங்க
ளான
குத்திரபஞ்சகோசக்குகைவிட்டுவெளியிலா
வாய்.

70. பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற்பார்க்கின்றபோ
துபாழே
மிஞ்சியததுவல்லாமல்வேறொன்றுந்தெரியக்
காணே
னஞ்சனவிருளையோநானகமெனவனுபவிப்
பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்றமகன்மதிதெளியச்
சொல்வார்.

71. முன்புகறசமன்புத்திமோகத்தாலெண்ணியெ
ண்ணி
யொன்பதுபேரைக்கண்டவொருவனுந்தனை
க்காணாதை

69. The Self is essence, intellect, bliss, tranquillity, strength witness, one, eternal, pervading. Now recognizing your "Tu" as "Hoc" forsake the cavern of the five Kōśas, that being affected with inanity and with the pain of the matter, are full of contradiction and of deceit, — and assume the nature of ether.

70. "When you closely look at it, nothing but vacuum is left, after you have stript off the five Kōśas. Any thing else I do not see appear. I shall then enjoy black darkness as my own Self, my teacher without deceit!" Thus spoke the son, and to this (the spiritual father) replied, to enlighten the mind (of his pupil):

71. Is the before-mentioned Tenth, — who at first did not see the one, his own Self, — who spiritually blind, though

பின்பவனிடையிற்கண்டபெரியபாழவனோ
பாரா
யன்புளமகனேகாண்பதடங்கலுங்காண்பா
னீயே.

72. தூலசூக்குமமஞ்ஞானந்தோன்றுமூன்றவத்
தைதாமுங்
காலமோர்மூன்றுஞ்சன்மக்கடலெழுங்கல்
லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்துபோனவெத்தனையென்
பேனு
னலமர்கடவுளாணையவைக்கெலாஞ்சாட்சிநீ
யே.

73. எல்லாங்கண்டறியுமென்னையேதுகொண்டறி
வேனென்று
சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச்சுடருக்குச்சுடர்
வேறுண்டோ
பல்லார்முன்றசமன்றன்னைப்பார்ப்பதுந்த
னைக்கொண்டேதா

counting and again counting, saw only nine persons — but who then saw it within himself — a great vacuum? Only think, my loving son! You will be the spectator, as soon as the visible things withdraw.

72. (The body of) gross matter — (the body of) refined matter and unconsciousness i. e. the causative body — moreover the three states, which appear (within the three bodies) — and the three times come on and go off, like waves rising in the ocean of birth. To what extent? I shall now say. At the command of the God, dwelling (at the end of the world) beneath the Banyan-tree, you will be a witness to all this.

73. Do not say: "Through what shall I know myelf, that see and know all?" Is there another ray (necessary) to the ray having its own light? Even that Tenth has, in the

னல்லாதுபதினொன்றானுமவனிடத்துண்
டோபாராய்.

74. அறிவுக்குமறிவுசெய்யுமறிவுவேறுண்டென்
றெண்ணு
மறிவற்றகுதர்க்கமூடர்க்கனவத்தைபலமாய்த்
தீரு
மறிபடும்பொருணீயல்லையறிபடாப்பொரு
ணீயல்லை
யறிபொருளாகுமுன்னையனுபவித்தறிவாய்நீ
யே.

75. மதுரமாங்கட்டிசுட்டமாப்பணிகாரமெல்லா
மதுரமாக்கியவதற்குமதுரந்தான்சுபாவமன்
றோ
வதுவிதுவெனுஞ்சடங்களறிவாகவறிவைத்த
ந்தே
யதுவிதுவிரண்டுமாகாவகம்பொருளறிவாய்
நீயே.

presence of many, recognized himself through himself. Or is there an Eleventh one in him? Only think!

74. Those ignorant fools, who are given to sophistry, declare: "As to knowledge, there exists a second knowledge, which makes one know." But their inconsistency will get its (due) reward. You are neither a being that can be known (through perception), nor a being which cannot be known. You are substantial knowledge, and therefore will come to a knowledge of yourself by self-experience.

75. Here is a piece of sweet sugar; it has sweetened all these sweet-meats, which the baker has prepared from flour. To it (the piece of sugar) sweetness is natural; is it not? You will now know that inmost substance, distributing knowledge to invest this and that material being with knowledge, and still existing without the dualism of "This" and of "That".

76. இந்தநீதொம்பதத்தினிலக்கியப்பொருளா
மென்றும்
பந்தமிற்பிரமமேதற்பதந்தனிலிலக்கியார்த்த
மந்தமாஞ்சீவனீசனவர்களேவாச்சியார்த்தஞ்
சந்ததம்பேதமாவார்தமக்கைக்கியங்கூடாதே.
77. பேதமானதுவுங்கேளாய்ப்பேராலுமிடங்க
ளாலு
மோதருமுபாதியாலுமுடலாலுமுணர்விரு
லும்
பாதலம்விசும்பும்போலப்பலதரமகன்றுநி
ற்பா
ராதலாலிவர்க்கெந்நாளுமைக்கியமென்பது
கூடாதே
78. வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லும்வாசகப்
பொருள்சேராம
லிடராகிற்பொருளாம்வண்ணமிலக்கணையு
ரையாற்கொள்வர்

76. This "Thou" (in the sense of Kūṭast́a) is the intended sense of the term "Tu", and the unfettered Brahma the intended sense of the term "Hoc". The ending Ǵīvas and Īśa form (respectively) the literal sense (of the terms "Tu" and "Hoc"). (The two latter) are affected with difference; they will never coalesce into oneness.

77. At present hear me explain also that which is affected with difference. They (the Gīva's and Īśa), through name, place, Upādi, body and intellectual capacity, recede from each other, in various degrees of difference, to the distance of hell from heaven, and so can never coalesce into oneness.

78. Those who are well versed in northern literature, take — for the sake of getting a proper sense — a passage according to the intended meaning, whenever there is a difficulty in the literal one. This well-founded method they represent

திடமானவதுவுமூன்ருச்செப்புவார்விட்ட
தென்றும்
விடலிலாதென்றும்விட்டுவிடாததென்றும்
பேராமே.

79. கங்கையிற்கோஷமென்றுங்கறுப்புச்சேப்
போடுதென்றுந்
தங்கியசோயந்தேவதத்தனென்றுஞ்சொல்வா
ர்க
ளிங்குதாரணங்களாக்கியிந்தமூன்றுரைகளா
லே
துங்கநூல்விரோதமானசொல்லெலாம்பொ
ருளாந்தானே.

80. பன்னியசோயமென்னும்பதங்களின்வாச்சி
யார்த்த
மன்னியதேயங்காலமவனிவனென்பவெல்
லாஞ்
சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத்தொகையிலக்
கியம்விடாம
லுன்னிடிற்றேவதத்தனொருவனை வெளியாக்
காட்டும்.

as threefold: Giving up, Not-giving up, Giving up and not-giving up.

79. On the Ganges (i. e. on the bank of it) is a cow-pen; the black (viz. cow) runs away with the red (viz. horse); this one is that — Dēvadatta: thus they say for the sake of exemplification. Through these three exegetical methods any reluctant word of the classical writings whatever may yield a sense.

80. The sounding of that common expression, "This one is that one", will distinctly show Dēvadatta as numerically one, whenever you reflect on it, giving up all those contradictory notions of other place and time, of "This one", and "That one", but not giving up the intended meaning.

81. தத்துவப்பதங்கடாமுஞ்சாட்சியாய்ப்பிரம
மான
வத்துவைவிடாமற்பேதவாச்சியார்த்தத்தைவி
ட்டு
நித்தமுமதுநீயாகுநீயதுவாகுமென்னு
மர்த்தமுமகண்டமென்றேயசிபதவைக்கியங்
காட்டும்.
82. கடநீரின்மேகநீரிற்கண்டவானிரண்டும்பொ
ய்யே
குடவானும்பெரியவானுங்கூடியொன்றுமெ
ப்போது
மிடமானபிரமஞ்சாட்சியிரண்டுமெப்போது
மேகந்
திடமாகச்சுவானுபூதிசிவோகமென்றிருந்தி
டாயே.
83. தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்னதத்துவவழிதப்
பாமற்

81. So the uniting power of the term "Es" will show, that the sense of the expression, "That is You", and that of the other expression, "You are That", are for ever undivided, provided you give up the discordant literal meaning of the philosophical terms ("Hoc" and "Tu"), without giving up the being which, as Sākṣin, is Brahma.

82. The ether, seen in the water of the pitcher, and the other, seen in the water of the cloud, are both unreal; but the ether, contained within the pitcher and the great (i. e. universal) ether unite for ever into one. Thus the all-pervading Brahma and the Sākṣin (within the human body) are both one for ever. In the way of self-experience, firmly acquiese in the conviction: "I enjoy eternal bliss!"

83. Not missing the philosophical way, the asylum-like master had just explained, the pupil overstepped the five

பஞ்சகோசமுங்கடந்துபாழையுந்தள்ளியுள்
ளிற்
கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக்கூடஸ்தபிரம
மென்னு
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய்நின்றபூரணத்தை
க்கண்டான்.

84. அனுபவானந்தவெள்ளத்தழுந்தியேயகண்ட
மாகித்
தனுகரணங்களாதிச்சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேகமானசற்குருவுங்
காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகிநன்மகன்சுபாவமா
னான்.

85. அளிமகனெடும்போதிவ்வாறானபின்மனது
மெள்ள
வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான்விமலதேசிக
னைக்கண்டான்

Kōśas, removed the (then appearing) vacuum, gave up his very indifferent memory, and dropping even the idea of "Kūṭasṭa-Brahma" attained to the intuition of that one plenitude.

84. He dived into the flood of self-enjoying bliss; he assumed the nature of undivided being; he became spirit, while the bodily organs and all similar things died away. So, in the sight of the truthful master, in whom absolute spirit had embodied itself, the good son, though waking, obtained supreme unconsciousness and with it his real nature.

85. After the noble-minded son had for a long while remained in such a condition, his intellect at last extricated itself, and consciousness came back. His look fell on his spotless teacher. Tears gushed forth from his eyes; he fell down to worship his foot, rose again and walked around him. Then

றுளிவிழிசொரியப்பாதந்தொழுதுவீழ்ந்தெழு
ந்துசூழ்ந்தான்
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக்கும்பிட்டுநின்று
சொல்வான்.

86. ஐயனேயெனதுளேநின்றனந்தசென்மங்க
ளாண்ட
மெய்யனேவுபதேசிக்கவெளிவந்தகுருவே
போற்றி
யுய்யவேமுத்திநல்குமுதவிக்கோருதவிநா
யேன்
செய்யவேறென்றுங்காணேன்றிருவடிபோற்
றிபோற்றி.

87. சிட்டனிவ்வாறுசொல்லத்தேசிகர்மகிழ்ந்து
நோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக்கிருபையோடருளிச்
செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்மூன்றுந்தொடராமற்
சொரூபஞான
நிட்டனுயிருப்பாயாகினீசெய்யுமுதவியாமே.

he lifted up his joined hands to the breast, in order to ask the mild-faced teacher, and thus standing spoke:

86. O Lord, you True one, who, dwelling within me, have governed me through an infinite succession of births! O master, who manifested himself for the sake of instructing me! Praise be unto you! For the assistance, you lent me unto salvation, I do not see any other assistance, which I, who am a dog, could lend unto you. O praise, praise unto your holy feet!

87. While the pupil thus spoke, the master full of joy looked at him. Come near unto me! he exclaimed, and placing his pupil before himself, most graciously spoke: If you persevere in meditation on essential wisdom, so as to keep off

88. நீநானென்றிரண்டில்லாமனிறைந்தபூரணமா
யெங்கு
நானாகத்தெரிந்தஞானநழுவுமோகுருவேயெ
ன்றான்
றானாகும்பிரமரூபஞ்சற்குருநூலாற்றோ
ன்று
மானாலுந்தடைகளுண்டேலனுபவமுறைத்தி
டாதே.

89. தடைகளேதெனிலஞ்ஞானஞ்சந்தேகம்விபரீ
தங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன்றும்பலசன்மப்பழக்கத்
தாலே
வுடனுடன்வரும்வந்தக்காலுயர்ஞானங்கெடு
மிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல்சிந்தித்தறெ
ளிதலாலே.

the wicked three obstacles, then this is the best return, you possibly can give me.

88. "That wisdom, which, free from the difference of Thou and I, existing everywhere in perfect plenitude, has recognised itself as the (absolute) I, — (I say) should that wisdom ever fail, my master?" Thus said the pupil. (The master replied:) Although the true nature of Brahma, which is the Self, shines forth both in the lessons of the true teacher and in the sacred writings, — if there are obstacles, — self-knowledge cannot strike roots.

89. "What then are the obstacles?" (To this your question I answer:) Ignorance, doubt and contrariety. These three mischievous obstacles will often appear through the intercourse of many births, and whenever they appear, wisdom dies away. You ought firmly to destroy them through hearing, thinking and constant meditation.

90. அக்கினிகட்டுப்பட்டாலற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலேவந்தபந்தமும்வேவாது
கிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல்சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம்விபரீதம்போக்குவாயே.

91. பிரமபாவனையைமூடிப்பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானங்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற்குழம்பினமனஞ்சந்தேகந்
திரமறுசகமெய்யென்றுந்தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானேவிபரீதமென்பர்மேலோர்.

92. தத்துவவனுபோகந்தான்சாதித்தல்கேட்டலென்பா
ரொத்துளபொருளூகத்தாலுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்

90. When fire is stopped (by incantation), it cannot burn in the least; so the fetter is not consumed by defective wisdom. Diligently applying yourself to philosophical practice hear, think, and meditate, and so remove those obstacles: stupidity, doubt, and contrariety.

91. That which, obscuring the idea of Brahma, shows nothing but difference, is "ignorance". A mind which, without belief in the word of the teacher, deals with confusion, is "doubt". That bewilderment, which takes the unstable world for truth and the body for Self, is called "contrariety" by the superior-minded.

92. The acquisition of philosophical experience (as it is deposited in the Vēdānta books) is "hearing"; the rational

சித்தமேகாந்தமானதரிசனந்தெளிதலென்
பார்
நித்தமிப்படிசெய்தக்கானிர்வாணம்பெறுவா
ய்நீயே.

93. எத்தனைநாண்ஞாதாவுஞானமுமிருக்குமெ
ன்னி
லத்தனைநாளும்வேண்டுமப்பாலோர்செயலு
ம்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்றுஞேயமாத்திரமா
ய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேகமுத்திபெற்றிருப்பரென்
றும்.

94. ஞானமார்சீவன்முத்தர்நால்வகையாவர்கே
ளாய்
வானிகர்பிரமவித்துவரன்வரியான்வரி
ட்ட
ஞனவர்நாமமீதாமவர்களிற்பிரமவித்தின்

perquisition of the harmonious meaning (of the Vēdānta books) is "thinking", and the philosophical view, connected with an entirely abstracted mind, they will call "meditation". If you continually do so, you will attain to dissolution (into Brahma).

93. As long as there is one who knows on the one hand, and knowledge on the other, so long (the practice just described) is necessary. After that any exertion will be unnecessary. The life-emancipated wise will dissolve into the pure nature of the object of knowledge, which, like ether, remains for ever untouched, and thus obtain the emancipation from body.

94. There are four kinds of life-emancipated wise. Only hear! The ether-like Brahma-knower, the dear one, the dearer one, and the dearest one: such are their names. I shall

97. பேதகன்மத்தால்வந்தபிராரத்வநானாவாகு
மாதலால்விபகாரங்களவரவர்க்கானவாகு
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வர்வாணிகஞ்செயி
னுஞ்செய்வர்
பூதலம்புரப்பரையம்புகுந்துண்பார்சீவன்முத்
தர்.

98. சென்றதுகருதார்நாளைச்சேர்வதுநினையார்க
ண்முன்
னின்றதுபுசிப்பார்வெய்யினிலவாய்விண்வி
ழுதுவீழ்ந்தும்
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும்புதுமையா
யொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாட்சிநடுவானசீவன்முத்
தர்.

99. பின்னைமூவரிலிரண்டுபேர்களுஞ்சமாதியோ
கந்

97. The Prārabda, resulting from different actions, differs very much; therefore the occupations on earth will be conformable to the respective individuals. If any one performs great-penance, let him do so; if he exercises commerce, let him do so. They will even rule the earth or submit to the beggar's life, — those life-emancipated (Brahma-knowers).

98. They reflect not on what is past, they mind not what is to come; they eat and drink such things, as are just before their eyes. Nothing they look upon as a novelty, if even the noonday-sun were to shoot down from the sky in the shape of ambrosia, and the corpse of a deceased person should revive. They do not call any thing good or bad, — those life-emancipated (Brahma-knowers), who are Sākṣin-natured, equanimous.

99. Two of the three others (the Brahma-dear one, and the Brahma-dearer one) devote themselves to the exercise

தன்னையுற்றிருப்பார்தேகசஞ்சாரநிமித்தந்
தானா
யுன்னுவோன்வரன்வேற்றோராலுணர்பவ
ன்வரியானாகு
மன்னியர்தம்மாற்றன்னாலறியாதோன்வரிட்
டனுமே.

100. அரிதாகுமிவர்களிவ்வாறனேகரானாலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்டசமாதிக்குப்பலனேதெ
ன்றாற்
பெரிதானதிட்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்
பன்
வரியானும்வரனுமற்றைவரிட்டனுஞ்சுக
மாய்வாழ்வார்.

101. பிரமஞானிகளுங்கன்மப்பேதையர்போலே
வாழ்ந்தாற்
றிரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச்செனியாதவழி
யேதென்னிற்

of contemplation. He who, with regerd to the preservation of his body, thinks for himself, is the Brahma-dear one; he, who suffers himself to be minded by another, is the Brahma-dearer one; and he, who (from perfect absorption into centemplation) does not know either through himself or through another, is the Brahma-dearest one.

100. Although these rare poeple are, in such a way, a great many, still the emancipation will be equal. "But then what is the use of the very troublesome Samādi?" To this your question I answer: The Brahma-knower has to submit to all the sufferings, appointed for him (by the rewarding Fate), whereas the Brahma-dear one, -dearer one, and -dearest one, live happily in this world.

101. "But if the Brahma-knowers live like the fools who seek salvation in works, how then will tenacious igno-

பரவுமாகாயமொன்றிற்பற்றாதுமற்றைநா
லும்
விரவினதோடுங்கூடும்விதமிருவோருமா
வார்.

102. சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர்சிவனயனெடு
மாலான
மூவருமகிழநோன்புமுழுவதுஞ்செய்துச
ன்ம
பாவனமானாரென்றுபலமறைமுழங்குமிப்
பான்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர்விதேகமுத்தியுநீகே
ளாய்.

103. பஞ்சினையூழித்தீப்போற்பலசன்மவிவிதவித்
தாஞ்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத்தழல்சுட்டுவெண்ணீ
றாக்குங்
கிஞ்சிலாகாமியந்தான்கிட்டாமல்விட்டுப்
போகும்

rance give way, and the state of not being born again result?" To this your question I answer: The all-comprehending ether mixes and unites with the four other elements, without taking hold of any of them. Well, this is the way of those two.

102. Those, who venerate the life-emancipated wise, have performed all penance and become pure from existence to the delight of Brahma, Viṣṇu, and Śiva. Thus many Vēdas declare. Now hear me also explain, how the life-emancipated wise, hard to be approached, attain to the emancipation from body.

103. As the fire at the end of the world will consume its wick (i. e. the five elements), so the flame of wisdom will burn and reduce to white ashes all the Sanćita, the manifold seed of

மிஞ்சினபிராரத்வத்தின்வினையனுபவித்துத்
தீரும்.

104\. பொறுமையாற்பிராரத்வத்தைப்புசிக்குநாட்
செய்தகன்ம
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமன்மாண்டுபோம்
வழியேதென்னிற்
கிறியவரிகழ்ந்துஞானிசெய்தபாவத்தைக்
கொள்வ
ரறிபவரறிந்துபூசித்தறமெலாம்பறித்துண்
பாரே.

105\. அரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயாலவித்தையாமுட
னீருமே
பெரியதூலமுங்காலத்தாற்பிணமாகிவிழுமந்
நேர
முரியசூக்குமசரீரமுலையிரும்புண்டநீர்
போற்

many births. The Āgāmja will keep aloof, without approaching in the least, and the remaining deeds of the Prārabda will, by patient submission to them, come to an end.

104\. "While thus we submit with patience to the Prārabda, how will our actions so die away, that they cannot follow us into another existence?" To this your question I answer: The mean-minded, reviling (wise poeple), take to themselves their sins; but intelligent people know (their value), worship them and appropriate to themselves their virtue.

105\. Through the fire of the precious knowledge of truth, the body of ignorance (i. e. the Kāraṇa-Śarīra, resulting from Avidjā) is reduced to ashes. The body of gross matter (Stula-Śarīra) falls down in the course of time, as a corpse. Then the body of refined matter (Sūkṣma-Śarīra), like the water on a hot iron, will (evaporate) into spirit, and assuming a

றுரியமாய்விபுவாய்நின்றசொரூபத்திலிறந்
துபோமே.

106. கடமெனுமுபாதிபோனாற்ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோனவுத்தரஞ்சீவன்முத்த
ரடிமுடிநடுவுமின்றியகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்திப்பதமடைந்திருப்ப
ரென்றும்.

107. சொல்லியமகனேயெங்குஞ்சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கல்லியபின்புதோன்றுங்கிணற்றினாகாயம்போல
வொல்லையாம்பிரமநூலாலுற்றதுபோலேதோன்று
மெல்லையினாமெப்போதுமேகமென்றிருந்
திடாயே.

(matter-) pervading nature, precipitate in the unchangeable Essence.

106. As soon as the fictitions form of the pitcher is destroyed, the ether (formerly contained in the pitcher) will unite into one (with the universal ether). In a similar way the life-emancipated wise will, without beginning, middle, and end, without interior and exterior, for ever attain to the quite unchangeable state of the emancipation from body, as soon as the fictitions form of the body is gone.

107. You, who have unfolded (your mind), my son! The surrounding ether is every where; but when you dig up the ground, the ether in the well appears, (as if just arisen). In a similar way the ancient Brahma steps forth, as just created by sacred writ. In the persuasion: „We endless beings are for ever one!” quietly persevere for ever!

108. கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளிகந்தர்ப்பநகர்க
னவூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்புமலடிசேய்முயலி
ன்கோடு
பீனமாந்தறிபுமானிப்பிரபஞ்சமெல்லாம்
பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னைநம்மாணைமறந்தி
டாதே.

108. As the water in the heated sand of the desert, as the silver in the conch, as the town of the Gandarvas, as a place in dream, as the blue color of the ether, as the serpent in the rope, as the son of a sterile woman, as the horn of the hare, as the man in the tall pillar, — so the whole universe is a lie. Wisdom (only) is truth, my son! You must never forget your Self; this is our command.

SECOND PART.

CLEARING AWAY OF DOUBTS.

---

1. நரர்குழிபறித்துமெள்ளநாட்டியநெடியகம்ப
முரமுறக்குத்திக்குத்தியுரப்பிக்குமுபாயம்போ
லப்
பரமமாஞ்சொரூபந்தன்னிற்பற்றியமனோவிரு
த்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந்தெளிதலைமொழிகின்
றேனே.
2. நற்கருத்துடையோனாகிஞானவானாகிநின்
றான்
மர்க்கடநியாயம்போலமகாபூதவிகாரந்தொ
ட்டு

1. Imitating the method of those who, having dug a hole and cautiously erected therein a long pole, drive it in by continual pushing, I shall now sing „The clearing away of doubts" to the end that the intellectual function, which has taken hold of the supreme being, may get a stable footing.

2. There the pupil stood, full of good intentions, a wise one. After the manner of the monkey, never leaving his truthful master, who had explained unto him every thing, from

நிர்க்குணவிதேகமுத்திநிலைபரியந்தஞ்சொ
ன்ன
சற்குருவினைவிடாமற்சந்ததமனுசரித்தான்.

3. சந்ததம்புருடன்றன்னைச்சாயைபோல்விடாம
லன்பா
மைந்தனைநோக்கிச்சாட்சிமாத்திரமாய்நின்றா
யோ
சிந்தையிலையமெல்லாந்தீர்ந்தவோதெளிவினு
ள்ளே
யந்தரங்கலந்ததுண்டோவனுபவமுரைசெய்
வாயே.

4. எனவுரைத்தருளுமாசானிருபதம்வணங்கியெ
ந்தாய்
சனனவன்காட்டின்மோகத்தமத்தெழுபேதப்
பேய்க
ளுனதருளுதயவெற்பினுபதேசவருக்கன்றோ
ன்றி
மனவிழிதெரியஞானவான்கதிர்பரந்தாலுண்
டோ

the modification of the great-element up to the state of final emancipation free from body and quality, he followed him every where.

3. Then looking at his dear son who, as a shadow, never left him, the master said: Do you now exist solely as Sākṣin? Has every doubt vanished from your mind? Have all differences within your intellect coalesced into unity? Tell me your experience about these things.

4. Worshipping both feet of his master, who thus had spoken, the pupil replied: O my mother! The devils, (I mean) those differences that, in the formidable jungle of births, rise out of the darkness of mental bewilderment, when on the matutinal hill of your grace the sun of instruction ap-

5. மந்திரமூர்த்திதன்னான்மாற்றியபேய்போனாலு
மெந்திரமெழுதிக்கட்டியினிவராவகைசெய்
வார்போன்
முந்தியுன்னுபதேசத்தான்மோகம்போனாலு
மையா
புந்திநின்றுறைக்கவின்னம்புகலும்விண்ணப்
பமுண்டே.
6. ஆகமப்பிரமாணத்தாலறியென்றும்வாக்குக்
கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்றுமிதயத்தாலுணர்வாயெ
ன்றுஞ்
சோகமாமனத்திற்கெட்டாச்சுயஞ்சோதியென்
றுஞ்சொன்னீர்
மோகமாமிரண்டுசங்கைமுளைத்தனபறித்திடீ
ரே.
7. மற்றைமுப்பிரமாணத்தால்வஸ்துநிர்ணயங்கூ
டாதே

pears, and the glorious beam of wisdom spreads, to illumine the eye of spirit, — how could they possibly remain?

5. But although the devils, expelled by the conjurer, have left, one writes and ties up diagrams for preventing their return. In a similar way, although through your previous instruction the bewilderment of my mind has ceased, I have still a request, completely to fortify my intellect.

6. You said, "By the rule of revelation you ought to know the only Brahma!" and, "It is beyond the reach of description". (You said moreover,) "Within your heart you ought to perceive it", and, "That being, that shineth forth in its own light, is beyond the reach of our miserable spirit." These two perplexing doubts sprang up within me. O master, graciously pull them out!"

7. The master answered: Neither through the three other

யுற்றதோர்விடயம்பூதமுபயமன்றாதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங்கூடாமலிருக்கையா
லே
யிற்றதுவாக்குக்கெட்டாதென்பதுமறிவாய்நீ
யே.

8. வாக்கியந்தனக்கெட்டாதவஸ்துவென்றுரைத்
தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியாலவ்வஸ்துவைக்காட்டிற்ற
ன்றோ
வாக்கியங்களிலேமானமாவதேதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யேமறைகள்பொய்யாநீ
கேளாய்.

9. தன்பதியல்லாப்பேர்கடமையல்லனல்லனெ
ன்றா
ளன்பனைக்கேட்டநேரமவள்வெட்கிமௌன
மானா

rules (of knowledge) the (supreme) being can be determined. It is neither object, nor something caused, nor has it a match (and so it cannot be apprehended either in the way of "perception, or of inference, or of analogy"). Therefore (every positive definition) would be a fault. As there is no assemblage of distinctive attributes (in that supreme being), it is beyond the reach of description. This truth you will now clearly see.

8. The same Vēdas which declare: "The (supreme) being is beyond the reach of words", show this very being through examination of their own words. Is it not? "Now which of both declarations is then the true own?" To this your question I answer: Both; sacred writ never tells lies. Only hear me!

9. The woman who, with regard to those who were not her lovers, said: "That is not he, that is not he!" bashfully became mute, when they questioned her about the real

ளென்பதுபோலநீக்கியிதன்றிதன்றெனச்சே
டித்த
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப்பேசாமற்பேசும்வே
தம்.

10. முந்தியசங்கைதீரமொழிந்ததையறிந்துகொள்
வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப்பேசுமுத்தரநீகேளாய்
யிந்தியங்களுக்கிராசனிதயமாமதினெண்ண
ங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றேபுறத்தகத்துலாவியா
டும்.

11. உன்முகம்போற்கண்ணாடிக்குள்ளொருமுகங்
கண்டாற்போற்
சின்மயவடிவின்சாயைசித்துப்போற்புத்தி
தோன்று
நின்மலவிருத்தியந்தநிழல்வழியாயுலாவுந்
தன்மநன்மகனேயித்தைத்தானன்றேஞான
மென்பார்.

one. In a similar manner holy writ first pushes back, declaring: "This is not (Brahma); this is not (Brahma)!" but then what remains is Brahma, and about this it speaks, although not speaking.

10. You will now understand what I have said to remove the first doubt. Hear at present my reply in order to remove also the second one. The mind is the king of the senses; its thoughts, in the shape of Manas and of Buddi, play without and within.

11. Resembling your face, another face is seen in the mirror; so the reflex of the absolute spirit appears, like spirit, in the human intellect. By its way, the spotless mental function always proceeds. O my good virtuous son! this, of course, they call "intelligence".

12. உருக்கியதராநீர்நானாவுருவங்களானாற்போல
விருத்திகள்கடபடாதிவிடயமாய்ப்பரிணமிக்கு
மருப்பலவிடயமெல்லாமாபாசன்றோற்றுவிக்கு
மிருட்டினில்விளக்குங்கண்ணுமில்லாமற்பொருள்காணாதே.

13. எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணாலிருட்பொருள்காணல்வேண்டுந்
தெரிகின்றபரிதிகாணச்சென்றிடிற்கண்ணேபோதும்
விரிகின்றசகத்தைக்காணவிருத்தியும்பலமும்வேண்டும்
புரிகின்றவிருத்தியொன்றேபோதுமெய்ப்பொருள்காண்போர்க்கே.

14. விருத்தியும்பலமுங்கூடும்விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங்கணக்கினான்மனத்திற்கெட்டும்

12. Molten copper may assume various shapes; thus the mental perceptions are changed into the (respective) corporeal objects. The reflex (of the absolute spirit), being endowed with wonderful power, illumines them all. Things in darkness cannot be seen without both light and eye.

13. Dark objects must be seen through the assistance of the light and the eye; but to see the bright sun, the eye is sufficient. In a similar manner you want mental intellect as well as mental faculty, to see this extending universe; but to those, who are looking for the absolute being, the sole intellect is sufficient.

14. That modification, in which intellect and faculty combine, is called Manas. Now as far as the intellect, rising

வருத்தியபலமாமிந்தமனத்திற்கெட்டாதுக
ண்டா
யருத்தமிப்படியென்றையமகன்றுநீதெளிந்தி
டாயே.

15. வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்னவழிக
ளறிந்தேனினியோர்வசனங்கேளீர்
சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தந்ததாகா
ரமாவதன்றேசமாதியோக
முஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகியொ
ருகணத்திற்பலவுலகாயுதிக்குமிந்த
நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீபநிலைய
டைவதெப்படியோநீர்சொல்வீரே.

16. கருதுமனோகுணமூன்றுமூன்றிலொன்றுகதித்
தெழுந்தான்மற்றிரண்டுங்கரந்துநிற்குந்

within the mind, is required (for recognizing the absolute being), this is within the reach of the Manas. But it cannot be reached by the Manas in the shape of busy faculty; do you not see? Thus you ought to take it, and letting go every doubt, clear up within yourself.

15. O supreme, never-deceiving teacher! All you have explained unto me I understand. Hear only one word. Spirit, of course, is that which, void of fluctuation, in undivided plenitude, is to assume the shape of That (i. e. Brahma). But alas! Samādi itself (the only means for accomplishing this) is wavering like a swing. How then may this mind, suddenly rising in the shape of many worlds, attain to its own nature, and resting unshaken within the (supreme) being, obtain the state of a lamp sheltered from every blast. O master, graciously tell me!

16. The Guṇas of the reflecting Manas are three. As soon as, among these three, one rises with prevailing power, the two others hide themselses. When the bountiful Sattva-

தருமமிகுசத்துவமேலானபோதுசன்மார்க்க
மானதெய்வசம்பத்துண்டா
மருவுமிராசதமாகிலுலகதேகவாதனையாஞ்சா
த்திரவாதனையுமாகு
மருமகனேதாமதமேலானபோதிலசுரசம்பத்
துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே.

17. மனதுசத்துவசொரூபமற்றிரண்டும்வந்துகல
ந்தனவவற்றைமாற்றினாற்போந்
தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடாதிருந்தபோதுதா
மதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக்
கனபரிணாமஞ்சலனம்போம்போனக்காற்க
ளங்கமற்றுநின்றவாகாயம்போலு
நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய்நிரு
விகற்பசமாதியிலேநிற்குந்தானே.

18. களங்கமற்றகண்ணாடிதன்முன்வேறோர்களங்
கமற்றகண்ணாடிகாட்டும்போது

Guṇa is uppermost, divine perfection results. Where the Raǵō-Guṇa preponderates, there a propendency towards the body, world, and (wordly) science ensues. But demoniac perfection is brought about, whenever the Tamō-Guṇa prevails, dear son!

17. The Manas is essentially Sattva; the two other Guṇas accede only in the way of accident. Whenever you try to remove them, they will yield. If you do not abandon the good path leading to "Self", the Tamō-Guṇa as well as the Raǵo-Guṇa must perish. Then all change and motion will come to an end, and the Manas resemble the spotless unchangeable ether. Thus it will fare with your mind. Uniting to that Brahma, it obtains a firm footing in the Samādi, which is free from difference (doubt and error).

18. When before a spotless mirror you place another of the same kind, it will participate in its brilliant nature, and every difference between both will disappear. In a similar way

விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகிவிகற்பமி
ன்றிநிருவிகற்பமானாற்போல
வளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தா
யானந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான
வுளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலகமெங்கேயு
லைவெங்கேயென்றுசங்கையொழித்திடாயே.

19. ஏகமாய்மனமிறந்தாற்சீவன்முத்தரிருக்குமட்
டும்பிராரத்வமெதினாலுண்பார்
போகமானதுபுசித்துத்தொலைப்பதன்றோபு
சித்தாலுமனந்தானும்போனதன்றே
சோகமாமனமிறந்தாற்போகமில்லைதோன்று
மெனின்முத்தரென்றுசொலக்கூடாதே
மோகமாமிதுதெளியக்குருவேநன்றாமொழிந்
தருளவேண்டுமென்றான்முழுதுமானோன்.

20. மனநாசஞ்சொரூபமென்றுமரூபமென்றும்வ
குத்துரைப்பாரிருவகையாய்வருமிவற்றில்

the mind clears up, that has attained to unity with the Brahma, which, immeasurably pervading every thing, is essence, spirit, and bliss. Now when you are changed into this nature, where is the world, and where is that fluctuation?

19. "If uniting to the Brahma, the Manas goes down, wherewith will the life-emancipated wise, as long as they exist, enjoy and suffer the dealings of rewarding destiny? (Prārabda); the Prārabda will never cease, unless you enjoy (or suffer) it. Now if this is the case, — the Manas itself is gone, and wherever the Manas perishes, there is no sensation. Should it however appear, then you cannot speak of life-emancipation. Now explain this well unto me, my master, to the end that this confusion may clear away."

20. They distinguish a double destruction of the Manas: one refers to the own shape (Svarūpa nāśa) and the other refers to the absence of any shape whatever (Arūpa nāśa).

வினவாதசீவன்முத்தரிடத்திலொன்றும்விதே
கமுத்தரிடத்திலொன்றுமேவுமைந்தா
தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேடித்துத்தாமத
மிராசதநசித்தல்சொரூபநாச
மனகாசத்துவந்தானுமிலிங்கதேகமடங்கும்
போதடங்குவதேயரூபநாசம்.

21. சுத்தமாஞ்சத்துவமேயுண்மையாகுந்துகளிரு
ள்போனுன்மனமென்சொல்லும்போம்
போம்
வர்த்தமானத்தில்வந்தவுணவையுண்பார்வரு
வதும்போனதுநினைந்துமகிழார்வாடார்
கர்த்தராமகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக்கரண
விருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி

The one of these two (Svarūpa-nāśa) belongs to the life-emancipated wise, who (knowing all) never asks, whereas the other is found among those who have attained to the emancipation from body, my son! When the Manas remains in the shape of Sattva, its proper nature, while the Raǵō-Guṇa and the Tamō-Guṇa perish, then this is the destruction that refers to the own (innermost) shape. But when, at the dissolution of the Sūkṣma-Śarīra, the Sattva-Guṇa too dissolves, then this is the destruction that refers to the absence of any shape whatever.

21. The pure Sattva-Guṇa is the true nature (in the life-emancipated wise). When dust (Raǵo-Guṇa) and darkness (Tamō-Guṇa) perish, then even the word "Manas" will perish. As to the present, (the life-emancipated wise) submit to those enjoyments (and sufferings) which may have happened; when they think of what will come, or what has gone, they neither rejoice, nor grieve. Abandoning that egotism which declares: "I am the actor!" and as one who does not act at all, (quietly) looking at the function of the faculties, senses, and organs as well as at the three states, you may

முத்தராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்கூடுமுட்டிலை
யென்றறிந்துசங்கைமோசிப்பாயே.
22. விவகாரவேளையெல்லாஞ்சமாதியென்றால்வி
கற்பமன்றோமனமலைந்துவிடாதோவிட்டா
லவதானநழுவுமன்றோவென்றாயாகிலதற்
கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு
நவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடிநயந்துசுக
மனுபவித்தநாரிநெஞ்சந்
தவமானமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந்
தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே.
23. தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச்சீவனின்றிப்பி
ரமமாய்த்தெளிந்தமுத்தன்
போகத்தையுண்பனென்றாற்கர்த்தாவாமேபூர
ணமாமகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ

become a life-emancipated one, and at the same time submit to enjoying (or suffering) the Prārabda. There is no hindrance whatever. Recognizing the truth of this, you ought to free yourself of your doubt.

22. "If you speak of Samādi, while (worldly) occupation is going on, such Samādi, of course, cannot be free from difference. Or does not the Manas stray about? If it strays about, that Samādi will slip down; will it not?" With regard to this your question I propose the following example. The heart of that woman who has recently embraced her paramour, will even while she is performing the troublesome business of the household, continually dwell on the pleasure she enjoyed, when embracing her lover.

23. "If the life-emancipated one who, no longer identifying himself with his body, and being free from action and devoid of Gīva, has cleared up into Brahma, is said to enjoy (or suffer), he must be an actor. Or is there any such thing possible for one, free from every action? You who have

சோகத்தையறுத்தருளுங்குருவேயிந்தத்துகளை
றுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னாயாகின்
மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகிவகைமூன்று
யவரிருக்குமகிமைகேளாய்.

24. செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்த
ச்சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்கு
மாபோற்
செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குமென்
முன்சடமானவுலகமெல்லாஞ்சேட்டை
செய்யு
மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிருத்
திக்குவிருத்திதானா
மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ்சாட்சியேநான்வெயி
ல்போலென்றுறைத்தவனேவிபுமாகர்த்
தன்.

25. அறுசுவையின்குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்தமப
த்தியம்பத்தியமெனவுணாய்ந்திடாமற்

graciously removed my sorrows, my master! you ought to remove also this doubt." To this your request I answer: Hear me explain the greatness of those three kinds of people, who are called: "Great-actors, great-enjoyers, and great-forsakers."

24. As the iron moves before the magnet-mountain, free from acting as well as from causing to act, — so before me, free from acting as well as from causing to act, the material world is busy. Now I will show you the all-pervading great-actor. It is he who stands unshaken in the conviction: "I am, like the sun, a mere spectator both to the busy activity in the shape of the multiform organs joined to the body, as to the Samādi joining the supreme essence by the conversion of the (before-mentioned mental) activity into the (real) Self.

25. The great-enjoyer is he who, not selecting his food

பொறுமையுடன்கிட்டினதைக்காட்டுத்திப்
போற்போகங்கள்புசிப்பவன்மாபோகி
யாகுஞ்
சிறிதுவலிதுகடனதன்னியங்கணன்மைதீ
மைகள்சேரினும்படிகச்செயல்போற்சி
த்தம்
வெறிதிருக்குமவனேமாத்தியாகியாவன்விரத
மிம்மூன்றுள்ளவரேவீடுள்ளோரே.

26. மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்வந்தருவிதிவழிநின்
றிடவு
முய்யுங்கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொழில்
செய்திடவுஞ்
செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென்றுரைசெப்
புவதெப்படியோ
நையுந்துன்பமகற்றியகுருவேநலமாவருள்வீ
ரே.

with regard to the superior or inferior qualities of the "six flavours", to their purity or impurity, to their conduciveness or noxiousness, patiently consumes any thing; just as the fire in the jungle eats up whatever lies in its way. But the great-forsaker is that man whose mind, like crystal, remains unsullied in all concerns, be they great or little, his own or strange, good or evil. Now those who are possessed of this threefold continence, are the really emancipated.

26. "How can one say, that (the life-emancipated one) has done all he had to do, when he is living after the manner of that fate which, through the body, distributes the Prārabda, — and when he, for the benefit of those who seek salvation in works, is engaged in all occupations that may happen. O you who have removed my sad sorrow, you ought properly to explain this unto me."

27. The occupations of men are of three kinds. Those,

27. ஆடவர்செய்தொழின்மூவகையாகுமவித்தை
வசத்துறுநா
ளேடணைமமதையகந்தையுளார்க்கேயிகபரவி
வகாரம்
வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கேவித்தை
படிப்பவெலாம்
பாடன்மிகுந்தொழிலாற்பலனுண்டோபரிபூ
ரணமானால்.

28. குரவர்சிகாமணியேநீர்கேளீர்கூறினவழியொ
க்கும்
பரமுடனிகமுமிழந்தவரன்றேபழகுவர்மெ
ய்ஞ்ஞானம்
விரவுமுயற்சியின்மீண்டவரதையினிவேண்டு
வரோவேண்டார்
சிரவணமனனாதிகள்வேண்டாவோசித்தமு
றைத்திடவே.

29. கிளர்மகனேகேள்தத்துவமறியார்கேட்டல்
செயக்கடனே

who, while under the sway of ignorance, and being possessed of lust, avarice, and pride, exert themselves on behalf of this and the other world. Those who longingly say: "We must attain to emancipation!" are engaged in the pursuit of every study. But whenever you obtain perfection, what is the advantage to be derived from the great business of learning?

28. "O head-jewel of teachers, vouchsafe to hear me! What you have explained unto me, is quite consistent. Those who have got rid both of this world and the other one, are such who will devote themselves to the study of true wisdom; is it not so? Or should they who have escaped from the turbulent pursuits (of the world), ever fix again this desire on them? No never. But is not hearing, reflecting, and the like required to the end, that the mind may obtain a firm footing?"

தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயல்வார்சிலர்சந்தேக
ங்களுளார்
தெளிதலினிற்பார்விபரீதப்பேய்தீராவாதனை
யோர்
வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர்வேண்டு
வதொன்றுண்டோ.
30. ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியுமஞ்ஞானிகள்
போலச்
செய்யாநின்றேன்கண்டேனுண்டேன்சென்
றேனெனலாமோ
பொய்யாம்விபரீதங்களவர்க்குப்போயினதெ
ன்றீரே
மெய்யாம்பிரமவிகாரமிதன்றேவெளியாயுரை
யீரே.
31. ஒய்ந்தகனவிற்கண்டபழங்கதையோதுவன்
வாதனையா

29. My glorious son, hear me! To such who are in "ignorance" about the true nature of things, hearing (the lectures of a teacher) is quite a duty. Some who are in "doubt", ought to give themselves up to reflecting, by which the wavering (of the mind) is removed. Those at last who are incessantly tormented by the devil of "contrariety", will have recourse to constant meditation. But is there any thing wanting to people who have assumed the shape of ether, who are essential knowledge, and enjoy full perfection?

30. O master, graciously hear me! Are philosophers indeed allowed to express themselves like fools: "I did, I saw, I ate, I went?" You said that, with regard to them, all unreal "contrarieties" (Viparīta) are gone. Now a real change of Brahma, who is absolute truth, cannot be acknowledged in such (occurrences of life).

31. There is one who, fully conscious, tells the singular

லாய்ந்தறிவுற்றவனப்படிசெப்புவனுபாசனு
மாகான்
மாய்ந்ததனுடல்வேமளவும்விண்ணவன்ம
னிதனெனப்படுவான்
வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும்விவகாரந்தொ
டரும்.

32. ஆனுலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றூனு
நானுவிவகாரந்துயரலவோஞானசுகந்தரு
மோ
போனலன்றேநன்றுநிட்டைபுரிந்திடல்வே
ண்டாவோ
தானுநிட்டைபுரிந்தாற்செய்கைதவிர்ந்தவனெ
ப்படியோ.

33. தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடுதீரும்விவ
கார

story he saw in a dream, that is now past. He who through philosophical inquiry has come to a knowledge of things, will express himself in a similar way, without becoming himself Ćidāb́āsa. Till the corpse is consumed by the fire, the heavenly one is styled "man". Thus the practice of the world will not leave off, till the Ćidāb́āsa, who (philosophically) died away, is entirely gone.

32. "Well, my master and teacher! The visible things are all unreal; should then the various occupations of the world nevertheless afford the pleasure of wisdom?" (They will produce) sorrow, will they not? Only when they cease, it will be well; is it not so? But (to this end) one ought to give one's self up to meditation; must one not? Now if one ought to perform meditation tending to the (real) Self, how is it possible to remain free from action?

33. O my intelligent son! Activity will end through (spiritual) practice. The Samādi which refers to the own self,

முரியசமாதியும்விவகாரங்களுமுள்ளத்தொழி
லன்றே
துரியபரம்பொருளானவர்வேறொருதொழில்
செய்வதுமுண்டோ
வரியசமாதிகள்பழகுவனேலவனாரூடனும
ன்றே.

34. உத்தமகுருவேயாரூடருமாயொருதொழிலற்ற
வருள்
சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர்செய்குவதென்
னென்று
வித்தலமருவும்பிராரத்வப்பிரிவெப்படியப்ப
டியே
முத்தரும்வெகுவிதமாகுவரென்பதுமுன்னே
சொன்னேனே.

35. நல்லவனேகேளுலகுபகாரஞானிகள்விவகார
மல்லதுவேறொருபெறுபேறும்மிலையதனாற்
பிணியுமிலை

as well as the (common) occupations are, of course, internal functions. Is there any other thing to be done by those, who have attained to the state of the supreme being? Whosoever devotes himself to the practice of precious Samādi, will most surely become a perfect one (Ārūda).

34. "My excellent teacher! Why do some among them who, having become perfect are rid of all occupations, engage in mind-restraining meditation?" To this your question I answer: I already told you that, quite in accordance with the difference of the Prārabda on earth, even the life-emancipated appear in various conditions.

35. My good son, hear! The activity of the wise is a benefit to the world. Any other advantage they will not derive from it; but neither will it pain them. So all the merit and demerit springing from the mighty act of creation and

வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால்வருபுண்
ணியபாவ
மெல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயுமீசனடைந்
திலனே.

36. ஈசனுமாயருவாயுருவாகியெழுந்தருளுங்குரு
வே
யீசனுஞானியுமொப்பென்றீரேயெப்படி
யொப்பென்றா
லீசனுஞானியுமமதையகந்தையிகந்ததினா
லொப்பா
மீசனுமாம்பலசீவருமாமுலகெல்லாமிவனா
மே.

37. எல்லாச்சீவருமிவனாமென்றீரிவன்றான்முத்தி
யடைந்
தெல்லாச்சீவருமுத்திபெறாமலிருப்பானே
னையா
வெல்லாச்சீவரும்வெவ்வேறானாலிவனெல்
லாமலனே
யெல்லாப்பொருளுமுரைத்தருள்குருவேயி
தைநீர்மொழியீரே.

all other actions (in consequence of this first one) falls to the lot, not of Īśa affording assistance to all, (but to the Ǵīvas).

36. “You who, being Īśa and spirit, have condescended to appear in human shape, — my master! You said that Īśa and the wise one are alike. How is this?” To this your question I answer: They are alike as far as they have given up the notion of “Mine” and “I”. The wise one is Īśa as well as the multitude of the Ǵīvas, yea, the whole world.

37. „You said: He is even the multitude of the Ǵīvas. But then, why do not all obtain emancipation, he himself obtaining it, my master? All the Ǵīvas differ from each other;

38. அகமெனுமான்மாபூரணமேகமனேகவிதஞ்
சீவ
னகமெனுமந்தக்கரணவுபாதிகளளவிலையாத
லினாற்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரரும்
பலவாஞ்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால்சட்டிகுடம்ப
லவால்.

39. சட்டிகுடங்களினொன்றுநசித்திடவதனுட்சல
சந்திர
னொட்டுமுதற்சந்திரனொடுகூடுமொழிந்தவை
கூடாவே
கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மா
விற்
கிட்டுமைக்கியமுபாதிகெடாதவர்கேவலமா
காரே.

40. இவனயன்மால்சிவனாகியவீசரொடெப்படி
யொப்பாகுஞ்

he therefore cannot be all. O my teacher, you have graciously told me all; now explain unto me this too."

38. The Self called "I", is one absolute being; but there is a great variety of Ǵīvas: for the Upād̔is of the mental faculties called "I", are countless. The moon by which the whole universe is refreshed, is only one; but the moons, (reflected in the) water, are manifold, because there is a multitude of lakes, tanks, pools, pails, jars, and pitchers in the world.

39. Now when one of the pails or pitchers is destroyed, the moon reflected in the water therein unites with its original moon, the others do not. Thus Ǵīva returns into oneness with the original Self, as soon as the fettering Upād̔i ceases. Those whose Upād̔i is not yet gone, cannot attain to unity.

40. "How can there be any likeness between the wise one

சிவன்முதன்மூவருமகிலசிருட்டிதிதிநாசங்க
ள்செய்வா
ரவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபு
வாவார்
தவமிகுகுருவேயிவனுக்கவைபோற்சற்றுங்
காணேனே.

41. தடத்துநீர்நிலாத்திரியெரியுபயமுந்தழுவுமூர்
தனைக்காக்குங்
குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர்கு
டும்பமாத்திரங்காக்கு
மடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனுமறிவினுற்பி
ரிவில்லைக்
கெடுத்தமாயையின்குணங்களான்மேலென்
றுங்கீழென்றும்பிரிவாமால்.

42. நரரின்மன்னனைச்சித்தரைப்போலவேநார
ணன்முதலான
சுரர்கண்மாயைவல்லவரணிமாதிகடொக்க
மாதவமிக்கோர்

and Īśa, who is Brahma, Viṣṇu, and Śiva? Śiva and the other two perform the whole creation, preservation, and destruction. Thy know moreover the mind of others and the three times, and are all-pervading. O master, abounding in penance! The like is not seen among the wise at all."

41. By the water of the tank and the light of the torch — these two things — a whole village is benefited, whereas the water of the pitcher and the light of the lamp are profitable only to one household. My affectionate son! There is no difference between Īśa and the wise one in point of knowledge. The only difference, resulting from the qualities of the pernicious Mājā, is that of "above" and „below".

42. Among men there are kings and magicians. So are Viṣṇu and the other gods most powerful in Mājā, being

தரணிமானிடர்க்கவைகளில்லாமையாற்றாழ்
வுளரானாலும்
பிரமபாவனையாலிவரவரெனும்பேதமொன்
றிலைபாராய்.

43. முத்திநல்கியசற்குருவேபலமுனிகளுக்கணி
மாதி
சித்திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச்செல்வமீச
னதென்றீர்
புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற்புகழுமீ
சனைவேண்டிப்
பத்திசெய்திடுந்தவத்தினால்யோகத்தாற்பலித்
ததென்றறிவாயே.

44. சிவசொரூபமாந்தேசிகமூர்த்தியேசித்திமுத்தி
களிரண்டுந்
தவமுளோரடைகுவரெனிலவர்கள்போற்சக
லருமடைவாரோ

distinguished by great-penance, in which (the power of assuming) the shape of an atom and the other (seven magical powers) are combined. The inhabitants of this earth are not possessed of (the just-mentioned powers); so they are inferior (in this regard), but in the philosophical view of Brahma there is no difference between "This one and That one". Only reflect!

43. "O bliss-granting truthful master! Those eight magical powers are found also on earth among many Munis, and still you said that they are a privilege of Īśa. I pray you, speak so that it may be consistent with reason!" To this your request I say: "By imploring the praise-worthy Īśa and performing faithful penance and methodic contemplation (Jōga), they obtained (those magical powers)."

44. O bliss-natured teacher! If ascetics obtain both magical power and final emancipation, — will all, like them,

வவர்கள்பூருவசித்தியுஞானமுமடைந்ததுங்
கண்டோமே
யிவர்கண்ஞானிகளென்றாற்சித்திகளிவர்க்கி
லாவகையேதோ.
45. காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங்கருதிடாத்
தவமென்றும்
பூமியிற்றவமிருவகைசித்தியும்போதமுந்தரு
மைந்தா
வாமிவற்றிலொன்றியற்றினாரொன்றையேய
டைகுவரிதுதீர்வை
யாமுரைத்தவவ்விரண்டையுமியற்றினாரன்று
ளபெரியோரே.
46. அனகமைந்தனேமுத்திஞானத்தையேயடை
ந்தனரல்லாமற்
சனகன்மாபலிபகீரதன்முதலினோர்சித்திகள்
படித்தாரா
வினியசித்தியைவிரும்பினார்சிலர்கிலரிரண்
டையுமுயன்றார்கண்

obtain both these things? We surely see that those (accetics) have received the before-mentioned power as well as the emancipation. Now if these men are called wise, how is it that they are not possessed of the magical powers?

45. There are two kinds of penance on earth, the one according to one's own desire, the other irrespective of any desire; they afford (respectively) magical power and final emancipation. Whosoever performs only one of both, will obtain but one of the two results. This is my decision. The superior-minded of that time performed both the kinds we have spoken of.

46. O guiltless son! Ǵanaka, Mahāḅali, Ḃagīraťa etc. obtained the wisdom- (granting) emancipation; but did they ever learn magic? Only some aspired to sweet magic, and

முனிவர்சித்திகள்விநோதமாத்திரந்தருமுத்தி
யைத்தாராவே.
47. யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனினெழிந்
தசித்திகள்வேண்டி
மோகமாயுடல்வருந்தினர்சிலசிலமுத்தர்க
ளேனென்றாற்
போகமாய்வரும்பிராரத்வகன்மங்கள்புசித்த
ன்றேநசித்தேகு
மாகையாலந்தச்சித்திகள்பிராரத்வமாகுமென்
றறிவாயே.
48. இலக்கமாயிரஞ்சுருதியானுகத்தாலென்மன
மசையாமற்
பலக்கவேண்டுமென்றருட்குருவேயகப்பிரா
ந்திபோய்த்தெளிவானேன்
றுலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடிதுலக்கினு
ற்பழுதன்றே
யலக்கண்மாற்றியதேவரீரேனக்குரையமுதங்
கடெவிட்டாவே.

some gave themselves up to both. The magical powers of the Munis afford nothing but pastime, — emancipation never!

47. "If only wisdom with its uniting power affords emancipation, why then have some who enjoyed emancipation, desiring also the powers of magic, in mental bewilderment, tormented their body?" Answer: The Prārabda occurring in the shape of enjoyment (or suffering), does not perish away, unless by enjoying (or suffering). Those magical powers are Prārabda.

48. "You who have said that, through a thousand lacs of sacred writings as well as philosophical deductions, my mind ought to be strengthened, — gracious teacher! The giddy disposition of my mind is gone, I am quite illumined. But it is surely no harm, if again and again you cleanse a mirror

49. கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொலலுமோகருணை
யாலெனையாளு
மையனேகுருவேயெவராகிலுமனுபவித்தால
ன்றிச்
செய்தகன்மங்கள்விடாதென்றவசனமுஞ்செ
ன்மசஞ்சிதம்வேகத்
துய்யஞானத்தீசுடுமென்றவசனமுந்துணிவ
தெப்படிநானே.

50. சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனேசெய்கையு
மளவில்லை
யாவவாமவரவரதிகாரங்களறிந்துபக்குவநோ
க்கிப்
பூவலர்ந்துபின்பலங்கள்காட்டுவனபோற்பூ
ருவஞ்சித்தாந்தங்
காவல்வேதங்களிரண்டையும்வசனிக்குங்கா
ண்டமூவகையாலே.

already clean. I am never loath of the ambrosia of your words, my sorrow-removing lord!"

49. Should our sacred books ever tell an untruth? O master whose grace has made me a slave! How may I reconcile these two sentences: the one which declares that the works, formerly done, will never leave, unless you submit to all their consequences, and the other which says that the former works, (the seed of) births, can be only consumed by the pure flame of wisdom.

50. (Answer:) The differences of the Ǵīvas are countless, so are their occupations. They are adapted (to the respective individuals). The asylum-granting Vēdas are well aware of the various capacities, and regarding the degree of maturity, express themselves both in an exoteric (Pūrvapakṣa) and in an esoteric (Siddantapakṣa) manner, — according to the division (of spiritual conditions) into three (work, faith, and

51. ஆனபாவிகளடைவனநரகங்களவசியமானா
லுந்
தானமந்திரவிரதமோமங்களாற்றவிருமென்ப
துபொய்யோ
வீனமாம்பலசென்மசஞ்சிதவினையெத்தனை
யானாலு
ஞானமாங்கனல்சுடுமென்றமறைமொழிநம்பி
னால்வீடுண்டே.

52. என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடியிருந்த
ருள்குருமூர்த்தி
சென்மசஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடுந்தேவரீ
ர்மெய்ஞ்ஞானந்
தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதரர்சகத்துளோ
ரறியாமற்
கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்றகாரண
முரையீரே.

knowledge). In this they resemble the blossom first unfolding, and then yielding fruit.

51. That which obdurate sinners at last obtain, is hell; there is no doubt of this. It is nevertheless by no means a lie, when (holy writ) declares: (Hell) may be avoided by donation, prayer, continence, and burnt offering. However great the guilt, engendered by works and producing many miserable births, may happen to be, the fire of wisdom will consume it. Thus say the Vēdas, and if you believe it, eternal bliss is at hand.

52. “You who daily dwell in my mind, as in a holy temple, my master! You who pull out with the root every guilt engendered by works, my lord! Why do gods and men, ignoring the excellency of your wisdom leading to the true Self, fall into the pit of works and perish therein? I pray you, tell me the reason!”

53. அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனேயகமுகத்
தவர்சேர்வார்
வழிநடப்பவர்பராமுகமாகினான்மலர்ந்தகண்
ணிருந்தாலுங்
குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங்கொ
ண்டுகாமிகளானோர்
பழிதரும்பிறவிக்கடலுழலுவார்பரகதியடை
யாரே.

54. சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார்செய்விக்குஞ்
செயலன்றோ
பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கள்மேற்பி
ழைசொலும்வகையேதோ
துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற்சுருதிநூற்
பொருண்மார்க்க
மறந்தமூடர்கள்வசனிக்கும்பிராந்திகாண்மை
ந்தனேயதுகேளாய்.

53. Those whose attention is turned inward, attain to the station of the imperishable Brahma. When those who walk about, turn their looks elsewhere, they will, even with open eyes, fall into the pit. In a similar manner will those who, by turning their attention outward, have become addicted to sensual pleasure, stray about in the ocean of blameful birth. They will never enjoy supreme bliss.

54. "Good as well as evil are the doing of Īśa who causes it to be done; is it not? Now what can the Ǵīvas, born in this world, do (in this regard)? How may any guilt be imputed to them, my master abounding in penance!" To this your question I answer: "This is the stupid speech of the fools who forgot the true path of holy writ. Hear me, my son!"

55. The creation of the shining Īśa is different from that of the Ǵīva. The productions of the common Īśa are the move-

55. திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியுஞ்சீவனார்சிருட்டியு
ம்வெவ்வேறே
சகத்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள்சராசர
ப்பொருளெல்லா
மகந்தையாமபிமானங்கள்கோபங்களாசைக
ளிவையெல்லா
நிகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்காணிமலனா
ர்செயலன்றே
56. மூவராம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலாமுத்தி
சாதனமாகுஞ்
சீவனாதுசிருட்டிகடங்களைச்செனிப்பிக்கும்
பிணியாகுந்
தாவராதிகணசித்திடிலொருவர்க்குஞ்சனனங்
கணசியாவாங்
கோபமாதிகணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிற
விகள்போமே.
57. ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவுமெவர்பவ
மொழிந்தார்க

able and immoveable creatures. Passion of pride, wrath, lust — all these things are the productions of the existing Ǵīvas, and by no means the actions of the spotless (Īśa).

56. The productions of the Lord (Īśa), existing in a threefold shape (of Brahma, Viṣṇu, and Śiva), are a means of salvation to all the Ǵīvas; but the Ǵīva-creations are that plague which engenders the Self again and again. May the material world, as mountains etc. perish, this will never destroy the liability to birth of any one. But as soon as the spiritual world, as wrath etc. dies away, the cruel birth, — that fetter, — will cease at once.

57. Who have ever got rid of birth, although the works of Īśa were destroyed in the deluge (at the end of a Brahma-Kalpa)? On the other hand there are many who, through

டேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ்சீவகாரிய
மோக
நாசமாகியவ்விவேகத்தினுயிரொடுஞானமுத்
தர்களானார்
பாசமோகங்கள்பசுக்களின்செயலன்றிப்பசு
பதிசெயலன்றே.

58. அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும்ப
றவைகள்வாழு
நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனிநன்றுநன்
றெனத்தின்னு
மெச்சுமங்கொருபறவைதின்னாதெனவியங்கி
யப்பொருளாக
வைச்சுமாமறைசீவனையீசனைவகுத்தவாறறி
வாயே.

59. இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்
செயலல்லாம

the assistance of philosophically discriminating intellect, obtained, during their life-time, the emancipation of wisdom, merely because their mental bewilderment, the work of Ǵīva, perished, — although time, place, and body continued to exist. That mental bewilderment which fetters man is the work of the Ǵīvas, and by no means of (Īśa), the Lord of them.

58. On a tree called Aśvatta live two rare birds. The one of them, of a concupiscent nature, likes the fruit of that tree very much and enjoys it; but the other praiseworthy bird will never eat thereof. This allegory has been placed before us by the sublime Vēdas, which thus have distinguished between Ǵīva and Īśa. You ought to know this.

59. The fools who think that the sixfold hatred (lust, wrath, avarice, passion, arrogance, and envy), originating from this Ǵīva, is not only his (the Ǵīva's) work, but ema-

லந்தத்தேவனால்வருமென்றமூடர்களதோகதி
யடைவார்க
ளிந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்
செயலல்லாம
லந்தத்தேவனாலன்றெனும்விவேகியேயமல
வீடடைவாரே.

60. நலமெய்யையனேயெல்லவர்க்குந்தேவநாய
கன்பொதுவானாற்
சிலரைவாழ்வித்துஞ்சிலரொடுகோபித்துஞ்
செய்வதேனென்றாயேற்
குலவுமைந்தரைத்தந்தைபோற்சிட்டரைக்கு
ளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வன்
கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்டமுங்கருணை
யென்றறிவாயே.

61. மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பகமரங்கனல்பு
னன்மூன்றுந்
தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந்
தவிர்த்தாளு

nates also from that god (Īśa), will go down to the infernal regions. Only the discriminating wise who hold that the whole sixfold hatred, originating from this Ǵīva, is his (Ǵīva's) work, and by no means emanates from that god (Īśa), will at last obtain spotless emancipation.

60. "O Lord of excellent truth! If the chief of the gods (Īśa) is common to all (cfr. V. 55), why then does he make some prosper and why is he angry with others?" To this your question I answer: Just as a father his children, so he gladdens the good ones and afflicts the wicked ones. But even his punishment, intending to lead them to the good path of knowledge, is pure grace. You ought to know this.

61. O my son, free from the bonds of household! The Kalpa-tree (in Indras paradise), fire and water remove the

மனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வாரக
ன்றவர்க்கருள்செய்யா
ரினையகுற்றங்களெவர்குற்றமாகுமென்றெண்
ணிநீயறிவாயே.

62. ஒன்றுகேண்மகனேபூமான்முயற்சியாலுரைத்
துமானிடர்க்கீச
னன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழிநடந்துநல்
லவர்பின்னே
சென்றுதுட்டவாசனைவிட்டுவிவேகியாய்ச்
செனித்தமாயையைத்தள்ளி
நின்றுஞானத்தையடைந்தவர்பவங்கள்போ
நிச்சயமிதுதானே.

63. இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படியெனிலி
டைவிடாவிசாரத்தால்
வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின்மனு
தியாஞ்சரீரத்தி
லிந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெதுவிரண்டு
மொன்றுக்கூடும்

want, cold, and thirst only of those who have recourse to them. In a similar manner Īśa shows grace but to those who approach him, and by no means to such as flee from him. Now whose guilt then is that guilt? Consider this!

62. Hear one thing, my son! Those who walk by the good path of scripture, Īśa has shown in order to benefit men through spiritual efforts; those who, following close after the virtuous, lay aside their wicked inclinations; those who, being endowed with discriminating intellect, repel the existing illusion and so attain to wisdom, will at last get rid of the liability to be born again. This is most certain.

63. "What is the manner in which this wisdom comes?" Through uninterrupted investigation? "What is investigation?" It is the inquiry: Who is this "I" within the body,

பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல்விசாரமென்
றறிவாயே.

64. போனசென்மங்கடமிலனுட்டித்தநற்புண்ணி
யபரிபாக
ஞானமாகுமேவிசாரமேனென்றிடினுமுரைத்
திடக்கேளா
யானபுண்ணியமீசுரார்ப்பணஞ்செயினசுசி
போஞ்சுசியாகு
மானதம்பினைவிசாரித்துஞானத்தைமருவுமெ
ன்றறிவாயே.

65. பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணி
மாதி
சித்தியுந்தவநிட்டையும்யோகமுந்தியானமுஞ்
சாரூப
முத்தியுந்தரும்விசித்திரகருமங்கண்மோகமா
த்திரந்தள்ளும்

consisting of Manas etc.? What is spirit? What is matter? What is the bond, in which both combine? and what is emancipation?

64. "The maturity of excellent merit, acquired in former births, will transform itself into wisdom. To what purpose then is investigation?" If you thus ask, hear me explain! As soon as Īśa rewards the existing merit, impurity leaves off and purity steps in. Now then the mind begins to investigate, and attains at last to wisdom. This you ought to know.

65. "The manifold works effect faith, purity from worldly desires, heavenly reward, magical power, ascetical speculation, contemplation, (Jōga), meditation, and the bliss of being converted into the very nature of the worshipped deity, and they should fail only to effect that knowledge which drives away mental bewilderment? (I therefore ask once more): To what purpose is investigation? my most virtuous teacher!"

புத்தியுந்தரலருமையோவிசாரமேன்புண்ணி
யகுருமூர்த்தி.

66. வேடமாறியபேர்களையறியவேவேண்டினுன்
மகனேகேள்
கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சீலங்கள்குறிகளாய்
ந்தறியாம
லோடியுங்குதித்துந்தலேகீழ்நின்றுமுயர்ந்நகம்
பத்தேறி
யாடியும்பலகன்மங்கள்செய்யினுமவருண்
மைதெரியாதே.

67. இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்குமிலக்க
ணத்தால்வேதஞ்
சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச்
சுருதிநூல்படித்தாலு
மன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்களாசாரங்
கள்யாகங்க
ளென்னசெய்யினுந்தன்னைத்தானறிகின்றதி
வைகளால்வாராதே.

66. Hear, my son! Suppose, you want to recognise people who have disguised themselves; — if you neglect to inquire into their secret nature, qualities, and marks, their true character will not appaar, although you run, jump, place yourself on your head, ascend a high pole, and perform a great many works.

67. In this manner also that wisdom, the Vēdas have deposited in obscurely hinting terms communicating the knowledge of Brahma, results solely from investigation. Otherwise you may learn the holy scriptures by heart, and perform any donations, penance, prayer, ceremonies, and sacrifices whatever, — self-knowledge will never arise from these and similar actions.

68. துலங்குதர்ப்பணவழுக்கறக்கைக்கொண்டுது
லக்கினுற்போமன்றி
விளங்குபுத்தியாலுலகிலார்துலக்கினுர்விமல
தேசிகமூர்த்தி
களங்கமாகுமஞ்ஞானமுமப்படிகருமத்தாற்க
ழூவாம
லுளங்குறித்தஞானத்தினுலெப்படியொழியுமீ
தருள்வீரே.

69. தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ்சகச
மாதலின்மைந்தா
கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகசமாக்கறுத்ததன்
ருரோபந்
தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினுற்சாதனத்
தொழில்வேண்டுங்
கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பெனக்கண்டிட
மனமபோதும்.

70. இங்குமப்படிசச்சிதானந்தத்திலிடர்சடம்
பொய்மூன்றுந்

68. "When, in order perfectly to cleanse a shining mirror (of copper), you take it into your hand and polish it, the filth will go off; but who has ever cleansed such a mirror through bright intellect? my spotless teacher! Thus one ought to purify also foul ignorance through works; if not, how should it be removed through knowledge, devised within the mind. This you ought to tell me."

69. The rust of the mirror is real filth, on account of its being natural, my son! Not so the black colour in the crystal; it is not natural, but fictitious. Now therefore when you want to cleanse away the filth of the mirror, it requires external performance by means of certain instruments. But to recognise that the black colour of the crystal is merely fictitious, the mind will suffice.

தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியேசகசவாஸ்த
வமன்றே
பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள்பகை
செயாதுறவாக்குந்
துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சுடுகின்
றநெருப்பாமே.

71. மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களைமறந்தவன்வ
ருடநூறழுதாலு
நினைத்துணர்ந்தபின்கிட்டுமப்படியிந்தநிரும
லவான்மாவு
மனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுக்குந்தன்ன
றிவினாற்காணமற்
கனத்தகன்மங்கணூறுகஞ்செய்யினுங்காணு
மோகாணுதே.

72. நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமே
யெனும்வேதந்
தன்மபாவமிச்சிரங்களாற்றேவர்கடருவிலங்
குகண்மாந்தர்

70. Just so here. Three things appear in Saććidānanda: sadness, matter, and non-entity; but they are a mere fiction of Māja, and by no means reality. Works, instead of being inimical to sinful ignorance, will rather befriend it. Lofty wisdom is the fire, by which work-ignorance (i. e. ignorance resulting from and leading to works) may be consumed.

71. He who has forgotten things, he placed somewhere within his house, may weep a hundred years; only when, reflecting, he recollects them, will they be found. In like manner you may perform most heavy works for a hundred ages; the spotless self will never be seen, unless you see it by self-knowledge which destroys irrational self-oblivion.

72. "O bountiful teacher! That which affords bliss, is wisdom. Thus say the Vēdas. But why then do the same

சென்மமாகுவசாதியாசாரமேசெய்தவஞ்சுக
மென்று
கன்மகாண்டத்தில்விதிப்பதேன்விதித்துளகா
ரணமுரையீரே.

73. தினமுமண்ணுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியேதீ
ம்பண்டமெதிர்காட்டிக்
கனமருந்துகளொளித்துவைத்தழைக்கின்றக
ருணையாந்தாய்போல
மனையறங்கள்செய்மகங்கள்செய்நன்றென்று
மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லு
நினைவுவேறுகாண்சுவர்க்ககாமிகளந்தநிர்ண
யந்தெரியாரே.

74. போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும்புணர்வ
துமியல்பேகா
ணுகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோவத்த
னைதெரியாதோ

Vēdas declare in the section about works that the good, bad, and mixed actions (respectively) give birth to gods, trees, animals, and men, — and that the performance of duty in accordance with the caste-precepts affords blessedness. Tell me, what is the reason for such an arrangement?"

73. There is a merciful mother who pities her child daily eating sand. Holding out sweet-meats, and concealing the bitter physic, she calls it to herself. In a similar way the thought, intended by the open text of the Vēdas: "Perform the duties of household! perform also sacrifices! this is very good!" is a very different one. To those who lust after the rewards of heaven, this idea will never come home.

74. To the Ǵīvas, abounding in enjoyment, it is natural to enjoy and embrace whatever they see. Should the holy scriptures order things, which are quite natural? Should the ignorance be so great? It is, indeed, not necessary that

காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடுகசந்திடுவேம்
பேநீ
வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்
திடல்வேண்டாவே.

75. கள்ளுமூனுநீவிரும்பினுன்மகங்கள்செய்காம
த்தின்மனதானுற்
கொள்ளும்பெண்டொடுகலவிசெய்யெனிலி
வன்குறையெலாந்தொடானென்றே
தள்ளும்வேதத்தின்சம்மதஞ்சகலமுந்தவிர்வ
தேகருத்தாகும்
விள்ளுமிவ்விதியென்னெனிற்பூருவநியமமா
ம்விதியன்றே.

76. மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதிபின்மண
ந்துபாரெனல்பாராய்
மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால்விரும்
பென்றவிதிபாரா

any one should order: "Crow, put on black! Fire, burn! Vēmbu-fruit, be bitter! Swift wind, move about!"

75. It is said: "If you wish for toddy, only perform sacrifices! If you are carnally minded, take a wife and embrace her!" In this manner the Vēdas dismiss (the lascivious-minded), upon the conviction that he would not touch any thing that falls short of (those carnal enjoyments); but their connivence has the positive meaning, that one ought to rid one's self of all. Now such a command is not a command; it is rather a direction for a subordinate condition.

76. The sacred scriptures first declare: Only try intoxicating liquor and meat! but then they say: Smell! (and let this be enough!) They prescribe also: You may enjoy the intercourse with the other sex, on account of begetting children! There is no blame to the Sanjāsin renouncing also this, and to the student resolving to stay in his teacher's house! As

யிதையும்விட்டொழியதிநயிட்டிகவன்னிக்கி
கழ்ச்சியற்றதும்பாரா
யதையறிந்துகன்மங்களாசைகளொழிந்தான
ந்தமடைவாயே.

77. உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமுமுறவென்ற
வழிகூடும்
பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும்பகையெ
ன்பதுளதாஞ
னிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமுநிமலஞா
னத்தோடே
குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங்கூடு
மோகுருமூர்த்தி.

78. சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமுமென்று
சோதிஞானமுமிரண்டாஞ்
சொரூபஞானமேவிருத்தியின்ஞானமாய்த்
தோன்றும்வேறிலைமைந்தா
சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவென்றுசுழு
த்தியிற்கண்டாயே

to you, you understand (the last meaning of holy writ), and abandoning every attachment to works, will attain to (real) bliss.

77. "Declaring that worldly ignorance and works befriend each other, is quite consistent. But if it be true that manifold ignorance and wisdom are natural foes, how then can ignorance, like the spots in the moon, unite with spotless wisdom and call forth these creations, my teacher?"

78. Bright wisdom is of two kinds: the one is essential (Svarūpagñāna), and the other produced by the mental faculties (Vṛttigñāna). The former one assumes the shape of the latter one; — nothing else, my son! In the Suṣupti you have already seen, that essential wisdom is a foe to ignorance. The wisdom, produced by the mental faculties,

சொரூபஞானத்தின்மருவுமஞ்ஞானத்தைச்சு
டும்விருத்தியின்ஞானம்.

79. துருத்திமாயையைச்சுழுத்தியிற்சுடாததுசொ
ரூபஞானந்தானே
விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில்
வெய்யிலாலுலகெங்கும்
பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற்பற்றியக்கினி
யாகி
யெரித்தவாறுபோல்சமாதியில்விருத்தியாலெ
ரிக்குமென்றறிவாயே.

80. அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தாலாகிய
தொழிலெல்லாங்
கருமமல்லவோவிருத்திஞானமுமந்தக்கரண
காரியமன்றோ
வுரியகன்மமஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்
றோதிலாகாதோ

consumes that ignorance which has settled within essential wisdom.

79. "The essential wisdom that, in the Suṣupti, could not consume the gross-natured Māja, — how should it, in the shape of that wisdom which is produced by the mental faculties, consume it?" To this your question I answer: The sun which by its beams sustains the whole world, is caught in the so-called "Sun-Stone", and there converting itself into fire, consumes every thing. So will (essential wisdom), when engaged in the performance of Samādi, through the mental faculties, consume (all ignorance). You ought to know this.

80. "O gracious teacher! Every performance through the three instruments (mind, mouth, body,) belongs to the category of works. Does it not? Now knowledge, produced by the mental faculties, is, of course, an effect of these fa-

பெரியஞானமென்றதற்கொருபேரிட்டபெ
ருமையையுரையீரே.
81. விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடுவிருத்தியா
கிலுமைந்தா
வொருத்திமக்களேதங்களிற்பகைக்கின்றதுல
கெங்குங்கண்டோமே
கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங்கருமங்கள
வைபோல
வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்றுவஸ்துத
ந்திரமாமே.
82. வகுத்தகன்மங்கள்செய்யவுந்தவிரவுமற்றொ
ன்றாக்கவுங்கூடு
மிகுத்தஞானமப்படியன்றுதியானமும்விவே
கஞானமும்வேறே
செகத்திலொன்றையொன்றாவிவன்பாவிக்கு
ந்தியானங்கற்பிதயோக

culties. But is it not an absurdity to say that a work will destroy ignorance? I pray you, explain unto me that excellence on account of which they have distinguished it by the incomparable name of excellent knowledge."

81. Vṛttignāna, in connexion with the mental faculties is indeed action, my son! But we see everywhere in this world that the children of the very same mother do hate each other. (So works and Vṛttignāna, although produced by the same mental faculties, go one against the other). Works (in the common sense) are personal actions, engendered by egotism; not so Vṛttignāna, which is by no means an action referring to person, but rather to thing.

82. The works in their different divisions are doing, undoing, and otherwise doing. Not so that excellent knowledge. There is a difference between meditation and discriminating knowledge (Vivēkagnāna). The meditation of him who fan-

முகஸ்தமாய்க்கண்டஞானமேவாஸ்தவமோ
கமாய்மயங்காதே.

83. கண்டறிந்ததுஞானங்கேட்டதுதனைக்கருது
பாவனையோகங்
கண்டபேர்சொலக்கேட்டதுமறந்துபோங்க
ண்டதுமறவாதே
கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள்பொ
ய்கறுவியஞ்ஞானத்தைக்
கண்டவக்கணங்கொல்வதுஞானமேகருமம
ன்றறிவாயே.

84. சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ்சத்திய
மன்றென்றால்
சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங்கியாதே
நீகே
ளுருவங்கேட்டவன்றியானிக்கும்பொழுதில
வ்வுருவம்வாஸ்தவமன்றே

cies one thing to be another, is unreal speculation. But (discriminating) knowledge, seen, as it were, face to face, is real and beyond all confusion.

83. That which is known in the way of intuition, is (real) knowledge (Vivēkağnāna); fancy reflecting on what has been heard, we call meditation. What you hear from people who saw, is easily forgotten, — not so what you saw yourself. Things seen are truth; things meditated on are untruth. That which, as soon as it discovers ignorance, enrages and kills it, is knowledge, and not work. This you ought to know.

84. Do not object in this way: "Now if even meditation, granting final emancipation, be unreal, then also this very emancipation must be unreal." Only hear! Suppose, somebody has heard of the shape (of the absolute being); when he sets himself to reflect on it, this shape will prove un-

யுருவமாகுமப்பொழுதுகண்ணுற்கண்டவுரு
வம்வாஸ்தவமாமே.

85. சடமதாகியதியானமெய்யாகியசர்வமுத்தியை
நல்குந்
திடமதானதெப்படியெனிலவரவர்தியான
மேபிறப்பாகு
முடலமாசையாற்றியானித்தவுடல்களாகுவர்
மைந்தா
தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற்
சொரூபமாகுவர்மெய்யே.

86. பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும்பிரமமா
குவரென்று
னரசரீரமாங்குரவனேவிசாரமேன்ஞானமே
னென்னுதே
பரமபாவனைபரோட்சமாம்பின்பந்தப்பரோ
ட்சமேயபரோட்சந்
திரவிசாரமாஞானமேமுத்தியாந்தீர்வையீதறி
வாயே.

real; but as soon as he is converted into it, the very shape, evidently seen, will be real.

85. "From whence that power by which matter-natured meditation leads to final emancipation?" To this your question I answer: Every one's meditation is born (i. e. that on which every one meditates, he is converted into). Those who passionately reflect on corporeal objects, will be transformed into them, my son! But when, for the sake of destroying the succession of births, any one reflects on the absolute being, he will be transmuted into this very being. This is a truth.

86. "If those who meditate on the substance of Brahma, are converted into it, — my teacher in the appearance of man! — to what purpose is inquiry? to what purpose is knowledge?" You should not say so. The philosophical

87. வீடதாம்பரிபூரணசொரூபத்தில்விருத்திஞா
னமுங்கூடிச்
சேடமாகினாலகண்டமாமனுபவசித்தியெப்
படியென்றாற்
சாடிநீர்மண்ணைப்பிரித்ததேற்றாம்பொடிதா
னுமண்ணொடுமாயு
முடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத்தொக்
க்வேகெடுந்தானே.

88. இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவமிருப்பதெப்ப
டியென்றாற்
சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ்சிசுவும்
போற்சுகமாவர்
பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்றுபல
ர்சொலினகையாவ
ரந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர்கொசுகெனும
வர்களைநகையாரோ.

thought is first beyond intuition, and then becomes intuitive. Now this knowledge, the fruit of mature inquiry, will prove emancipation. This is the decision.

87. "If Vṛttignāna so unites with the blissful all-perfect substance, that it continues to exist as something separate, how can the enjoyment of the undivided being ever result?" To this your question I answer: The clearing-powder, after it has removed the filth of the water in the jar, perishes with the filth itself. Knowledge, enraging, kills ignorance, and then dies away with it.

88. "What is the inward feeling of the emancipated, enjoying this certain conviction?" Answer: They feel happy like the mindless ruler of the earth and like the infant. They will smile, when many say: "Bondage will be forgotten; emancipation is at hand!" Should one not smile at those who say: A gnat has swallowed down the ether and then spit it out again?

89. மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும்வான்
மலர்முடிசூடி
யிலகுகந்தர்ப்பநகரிலேசுத்திகையிரசதம்வி
லைபேசிக்
கலகமாயினரிடையினிற்கயிற்றராக்கடித்திரு
வருமாண்டா
ரலகையாயினரெனும்விவகாரத்தையறிந்தவ
ன்மயங்கானே.

90. மாயையென்பதுபொய்யெனிலதுபெற்றவ
கையெலாம்பொய்யாமே.
தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ்சாதியு
ம்வேறுண்டோ
சேயசொர்க்கமுநரகமுநன்மையுந்தீமையும்
பாராமற்
றாயசத்துச்சித்தானந்தபூரணசொரூபமாயிரு
ப்பாயே.

91. பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும்பாருளபெரி
யோருங்

89. There were the son of a barren woman and a pillar-man. They put on a wreath of etherflowers, and in the glittering town of the Gandarbas, discussing on the price of the conch-silver, began to quarrel. In the meanwhile a rope-serpent bit them; they both died and became demons. He who knows this story, is never alarmed.

90. If Mājā be a lie, all its offspring will also be a lie. Or is the nature and kind of the children different from their mothers? Disregarding heaven and hell, good and evil (as the offspring of Mājā), you will be converted into the perfect nature of Saććidānanda.

91. "Our lord! would it not be wrong to say: He who is sitting on the lotus (Brahma), and all the other gods, the great people on earth, the Ganges and the other sacred loca-

கங்கையாதியாந்தீர்த்தமுந்தேசமுங்காலமுமறைநாலு
மங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களுமசத்தியமெனச்சொன்னா
லெங்கணாயகனேயதனாற்குற்றங்களில்லையோமொழியீரே.

92. சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்றுசொல்வதுபிழையானா
லற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களையசத்தெனல்பிழையாமே
சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா
வற்பமாயையிற்றோன்றியசகமெலாமசத்தியமெனலாமே.

93. பொய்யைமெய்யென்றமூடர்புண்ணியரென்றுபுராணங்கூப்பிடுமானான்
மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக்குற்றங்கள்விதித்தசாத்திரமுண்டோ
பொய்யதேதெனினாமரூபங்களாம்பூதமாகியமாயை

lities, place, time, the four Vēdas, and the six sciences (auxiliary to them) are void of reality?"

92. If it be wrong to say that the vision in a dream is a lie, it will be also wrong to say that the universe, developed out of mean Māja, is an untruth. But if one is allowed to call the vision in a dream a lie, my son! one is allowed also to call the universe, developed out of mean Māja, an untruth.

93. The Purāṇas denominate such fools who take lie for truth, pious people. But is there any sacred book charging the wise — who call truth truth — with guilt? Now what is lie? Elementary Māja, endowed with (different) names and shapes.

மெய்யதேதெனிற்சச்சிதானந்தமாய்வியாபிக்
குமான்மாவே.
94. மாயையென்பதேதுடையராரெப்படிவந்தது
வருவானேன்
மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின்வ
ஸ்துவுமிரண்டாமே
மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின்வ
ஸ்துவும்பொய்யாமே
மாயையென்றமேகங்களுக்கொருசண்டமாரு
தகுருமூர்த்தி.
95. அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமையா
லவாச்சியவடிவாகு
மிதுதனக்குளதுடலியானுலகுமெய்யெனும
வருடையோர்கள்
கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்றுகண்
டபேரிலைமைந்தா
விதனமாயையேன்வந்ததென்றாற்புத்திவிசார
மற்றதனாலே.

And what is truth? The Self that, in the shape of Saććid-ānanda, pervades (the universe).

94. "You who are a violent storm to the clouds of Māja, my master! What is Māja? Who is possessed of it? How did it come? and why? If what you call Māja, differs from Brahma, we get two (supreme) beings, — and if both are one, the (absolute) being will be converted into a mere illusion."

95. As with regard to Māja one cannot say: "It is of such a kind" it must exist in the shape of something undefinable. — They who say: "This is mine; the body is my 'I'; the world is a reality;" are the persons possessed of it. — Nobody has seen, how that lie (Māja) which has no history, came on, my son! And if you ask, why sad Māja

96. அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள்விளையாடுமு
ன்றெரியாவே.
யுருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையாயுதித்தபின்
வெளியாகும்
பிரமசத்திகளனந்தமாமதைக்கண்டுபிடித்திட
ல்கூடாதே
பரவுபூதங்கள்கண்டணுமானத்தாற்பலருக்கு
ம்வெளியாமே.

97. காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங்காணுமற்றது
மாயம்
பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும்பார்ப்பவர்
கண்காணும்
வீரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்திவெளிப்படா
ததுபோலப்
பேரியற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும்பிறிதுசத்திக
ளுண்டே.

ever came on, I answer: Because it is destitute of spiritual investigation.

96. The invisible powers of the juggler are unknown, before the play begins; but as soon as they step forth in the shape of the visible Gandarba-hosts, they become manifest. Thus also the energies of Brahma are infinite, and it is quite impossible, to seize them with the eye. But by looking at the extending elements, they become manifest even to many through inference.

97. The effects as well as the substratum of the operating energy are seen; the rest is hidden power. On earth the juggler as well as his hosts (engendered by magic) strike the eye of the spectators; but the magic power, that grand ability, is not manifest. So there are separate energies standing in the midst between the world and the lofty-natured Brahma.

98. Power is not any thing separate from its possessor.

98. சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண்சத்தனு
மாயாவி
வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்போய்வித்து
வானும்போலப்
புத்திமைந்தனேசத்திமானாகியபூரணவான்
மாவின்
வஸ்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிர்ஷ்டாந்தத்தின்
வழிகண்டுதெளிவாயே.

99. இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்பதெப்படி
யெனக்கேட்கிற்
புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம்பூத்
துக்காய்ப்பனபாராய்
நல்லையாமகனேயதிலதிற்சிற்சத்திநடந்திடா
திருந்தக்காற்
றொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்சு
பாவங்கள்வேறாமே.

100. கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள்பலநிறங்க
லந்தசித்திரம்பாரா

The power - endowed juggler remains in the character of artist, while the juggling tricks by which he has shown his art, vanish away. O my intelligent son! From this example you may easily see the true nature of the perfect spirit who is also power - endowed.

99. "How can the unreal Māja be said to exist?" Answer: Look at the grass and the other irrational things, how they bloom and bear fruit. O my excellent son, if the power of spirit did not move therein, all the beings, moveable and immoveable, coming down from olden times, would undergo a change.

100. Look at the various - colored formations of the birds within the embryo - endowed eggs. If there were not that most precious directing power, the universe would soon re-

யருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடிலரசிலா
நகர்போலா
நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமாநீசனு
மறையோதும்
பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண்களாம்
புவனமிப்படிபோமே.

101. ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்றும
வாச்சியவடிவென்றுஞ்
சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ்செப்
பியசிற்சத்தி
பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிரித்திடப்படாதெனி
ற்பிரமபாவனையொன்ருப்
பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகுவதெங்ஙன்ப
ரமசற்குருமூர்த்தி.

102. வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பனமணிமந்திர
மருந்தாலே
தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடிலதிற்சிறந்தசத்தி
களெங்கே

semble a town without a ruler. The fire would become water; bitter, sweet; even the Ćaṇḍāla would recite the Vēdas; the mount would transform itself into a cloud, the whole ocean into sand, and so the whole world (would change its nature).

101. What is the method of removing that power of spirit (Mājā) which, according to description, is neither seen nor known by any one, cannot be defined, and affords the seed to the plants of these things affected with name and shape? In case it cannot be severed, how is it possible to see but one, when viewing Brahma, and how may emancipation ever be brought about?

102. When wind, water, and fire, are stopped by amulets, magic formulas, and pharmaceutic means, where are their respective powers? As soon as you are converted into the

நீயச்சச்சிதானந்தமாய்வேறொன்றுநினைந்தி
டாதிருப்பாயேன்
மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திரமறைகளிற்கா
ணோமே.
103. மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம்வி
வகரித்திடவேண்டி
னுவினுன்மண்ணைக்குடமென்பரக்குடநசிப்
பதுநாவாலே
பாவுநாமரூபங்களைமறந்துமண்பார்ப்பதே
பரமார்த்தஞ்
சீவபேதகற்பிதங்களைமறந்துநீசின்மயமா
வாயே.
104. பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்திற்பொய்சடந்
துயர்மூன்றுந்
தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரீதந்துடை
ப்பதெப்படியென்று
னீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய்நின்ற
லையினுநேராய்ப்

nature of that Saććidānanda and think of nothing else, the power of Mājā is over. Another advice is not to be found in the Vēdas.

103. The undeveloped energy of the clay is developed (in the pitcher formed from it). In common life they will call that clay, pitcher. This is a mere phrase, and so is the "destruction of the pitcher". Whenever you forget the current names and shapes, and see (in a vessel formed from the clay) nothing but clay, then this is true reality. Forgetting the different Gīva-fictions, you will assume the shape of spirit.

104. "Although lie, matter, and sadness are far from the perfect and glorious Saććidānanda, inane contrariety (Viparīta) will certainly emerge. How is it to be swept away?"

பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிலந்தப்பா
ழ்நிழல்பொய்யாமே.

105. ஞானங்காரணவறிவுகாண்காரியநாமரூபப்
பேர்க
ளானதெப்படியழிந்ததெப்படியெனவாய்கு
தல்பலனன்றே
மானமைந்தனேதீர்க்கசொர்ப்பனசகம்வந்
ததும்பாராமற்
போனதுநினையாமலுன்போதமாய்ப்பூரண
மாயிருப்பாயே.

106. அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுக
மாகினுயம்மட்டு
நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாயிப்படிநிரந்த
ரப்பழக்கத்தால்
வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திரவடிவமா
கிடின்மைந்தா
கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வ
டிவாவாயே.

Answer: The own shadow moves, the head below, in the mirror of the water; but look attentively at the real Self standing on the border, and that inane shadow will show itself as a lie.

105. Knowledge of the (supreme) cause is wisdom; but inquiring how the effects (of this cause) — the different names and shapes — arise and perish, is useless, my son! Without examining how the universe resembling a long dream originates, and without reflecting how it is destroyed, you will attain to perfection in self-knowledge.

106. As long as you converse with unreality, you are one whose face is turned in a wrong direction. But when you turn your look inward unto reality, and, subduing your mind through never ceasing practice, are converted into the shape

107. தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சி
தானந்தகுணமா
யூனின்றவுயிர்தோறுமொன்றாகுமென்றால
தொக்கின்றபடிகண்டிலே
னானென்றசீவர்கள்சத்தானவகையொக்கு
ஞானங்கள்வெளிகண்டதா
மானந்தமிவைபோலவெளியாகவுதியாதவ
டைவேதுகுருநாதனே.

108. உருவங்களிரசங்கள்பரிசங்களொருபூவி
லொன்றாகுமென்றாலுமே
கரணங்களோரொன்றினோரொன்றுதெரியுங்
கணககன்றிவாராதுகா
ணருமந்தசச்சிதானந்தச்சுபாவங்களான்மா
வின்வடிவாகினும்
பிரபஞ்சமயமாம்விருத்திபேதத்தினாற்பேத
ங்களாமைந்தனே.

of spirit, my son! you will assume the nature of the ocean of bliss, although abiding still in your miserable body.

107. If it is said: "All living creatures dwelling in bodies participate in the qualities of the perfect Saććidānanda, besides which there is nothing else, and so are one with it;" I see not how this may be consistent. It is quite consistent that the self-conscious Ǵīvas have a share in "reality"; also "spirituality" is evident, (with regard to them). But why does not blessedness as well (as reality and spirituality) clearly manifest itself?

108. Shape, taste, and touch combine in one flower; but each of these qualities manifests itself respectively only to one sense; there is no other way. Although the properties of that most precious Saććidānanda constitute the essence of the Self, there will be differences on account of the different conditions of mental susceptibility in the created beings.

109. தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிகமுக்குணத்தால்வ
ரும்விருத்திமூன்று
மாமவைகண்மூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமும
பிதானமாகுமகனே
யேமுறவிருக்கின்றசச்சிதானந்தங்களென்
றென்றுமொன்றாகிலு
நாமுரைக்கும்விருத்திப்பிரிவினாற்சொருப
ஞானாதிபிரிவாகுமே.

110. சடமானமூடத்தருக்கல்லுமண்களிற்சத்தொ
ன்றுமேதோன்றுமால்
விடமானகாமாதிகோரத்திலானந்தம்விளை
யாதுமற்றவைகளாந்
திடமானவொழிவாதிசாந்தத்திலேசச்சிதான
ந்தமூன்றும்வெளியா
மடமானமூடங்கள்கோரங்கள்விடுசாந்தம
னமாகிலானந்தமே.

109. There are three conditions of mental susceptibility originating from Sattvaguṇa, Raǵoguṇa, and Tamōguṇa. Stupor, passion, and tranquillity are their names, my son! The properties of the delightful Sat, Ćit, Ānanda are for ever one (in the supreme being); but, in consequence of the before-mentioned different conditions, the absolute substance divides into spirituality etc, (reality and blessedness).

110. Only "reality" appears in "tree, stone, earth" — as in things affected with the stupor of matter. In the condition of concupiscence and other poisonous passions, blessedness cannot thrive; but the two other properties are found. All the three: reality, spirituality, and blessedness, manifest themselves in the state of tranquillity abounding in perfect repose and the like. Whereever a tranquil mind renounces dull stupor and passion, blessedness will be found.

111. "You who descended into this world, my lord! I am

111. இகமானகுருநாதனேசச்சிதானந்தமெனுமி
லக்கணமறிகிலே
னகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதேதானந்த
மேதென்றிடின்
மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்துவே
றுபாடறிதல்சித்தா
மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகுமநுபூதிவா
ழ்வென்பதானந்தமே.

112. நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனைநால்வேதமா
வாக்கிய
நீசச்சிதானந்தமென்றிடினுமாசிரியர்நீபிர
மமாகுமெனினு
மாசற்றசச்சிதானந்தநானென்னவிவன்மன்
னுமனுபவமெங்ஙனே
கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்த்தமதகுஞ்சர
க்குருநாதனே.

ignorant of the properties of Saććidānanda. What is the never-ceasing Sat? What is Ćit? What Ānanda?" To this your question I answer: That which never perishes within the three times, is Sat; that which perceives the difference (between spirit and body etc.), is Ćit; and the pleasure of self-experience affording a satisfaction as at the enjoyment of a very dear wish, is Ānanda.

112. "The Mahāvākja of the four Vēdas ('Hoc tu es!') says to the inhabitant of the perishing body: Thou art Saććidānanda! The teacher declares: Thou art Brahma! May be. But of what kind is the lasting experience of him who says: I am the spotless Saććidānanda. Tell me this, you who, like an elephant in rut, have pulled and broken down the habitations of the Kōśas, — my teacher and my lord!"

113. If the actions performed in a previous life procreate the body, it necessarily follows that He existed in the

113. சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனி
ற்செல்காலமிவனுண்டலோ
கன்மானுபவநரகசொர்க்கமெனில்வருகின்
றகாலத்துமிவனுண்டலோ
வுன்மாதயாதனுவுடல்கடவுளுடன்மனுட
வுடன்மாறிமாறியழியுந்
தன்மாயவுடல்கெடினுமிவனிருப்பதுகொ
ண்டுசத்தென்பதொக்குமகனே.

114. இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியிலிரவிசு
டரற்றபொழுது
மருளாமலிருளையும்பொருளையுந்தெரிகின்ற
வகைகொண்டுசித்தாகுமே
பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னிடத்தினிற்
பேராதபிரியமதனா
லருகாதபிரியஞ்சுகத்தில்வருமாதலாலானந்
தமாமைந்தனே.

115. அன்னபானாதிசுகசாதனமதாகையாலார்க்கு
ம்வெகுபிரியமாகு

past; and if heaven and hell reward the works (done in this world), He must exist also in the future. Your dull and tormented body alternatively assumes divine and human shapes, and perishes. Now let your illusive body die away, — He will last, and therefore it is quite consistent to say: He is Sat.

114. In the profound sleep covering with darkness as well as in the night, while there is no sunlight at all, He perceives both darkness and objects, and so he must be Ćit. Because the most happy Self finds a never-ceasing pleasure in the Self, this never-failing pleasure turns into bliss, my son! Therefore He is also Ānanda.

115. Eating and drinking are means of enjoyment, and therefore dear to all. But taking, in a similar manner, the Self for a means of enjoyment, is without any foundation. If

மின்னவாறுன்மாவுமானந்தசாதனமெனக்
கருதல்பொருளல்லவே
சொன்னவான்மாவையொருசுகசாதனங்க
ளொடுசொல்லுவாயாகின்மகனே
யுன்னதானந்தம்வேறேவனுபவிப்பதாமு
பயவான்மாவுமுளவோ.

116. விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும்
வெகுபிரியமான்மாவிலாம்
விடயசுகம்வருபிரியமாறிவருமான்மாவில்
வெகுபிரியமாறாதுகாண்
விடயசுகம்விடலுமாங்கொளலுமாமான்மா
வைவிடுவதெவர்கொள்வதெவர்பார்
விடயசுகபோகங்கள்விடுமவனையவனால்வி
டப்படாதொருநாளுமே.

117. வேகின்றகோபங்களாலென்னைநான்கொன்
றுவிடுகிறேனென்றுசிலபேர்
சாகின்றபடியினாற்றன்னையேதான்கொன்று
சாவனெனல்சங்கையலவே

you reckon the Self among the means of the one (incomparable) enjoyment, — well, is your bliss something separate (from your Self)? Have you perhaps a second Self that enjoys?

116. The pleasure originating from the delight in objects, is moderate; great is the pleasure in the Self. The pleasure originating from the delight in objects, is of a shifting nature; not so the great pleasure in the Self. The delight in objects is abandoned and resumed. But who ever abandons and then resumes his own Self? He who abandons the enjoyment of pleasure in objects, will never be abandoned by Him (the Self).

117. Because there are some who, in glowing wrath, declare, "I will kill myself!" — and so die, people say, "He will

தேகந்தனைக்கொல்லுமவனால்விடப்பட்ட
தேகமவனல்லன்மகனே
யாகந்தனிற்கோபமலதுதனையொருநாளுமா
ன்மாவெறுப்பதிலையே.

118. தாகப்படும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந்த
னயனிலுமுடல்பிரியமா
மாகத்திலும்பிரியமிந்திரியமாங்கரணமதனி
லும்பிரியமுயிரா
மேகப்பிராணனிலும்வெகுபிரியமான்மா
விலிந்தவான்மாமுக்கிய
மூகத்தினுற்கௌவுணமித்தைகர்த்தாமூன்று
மொன்றினொன்றதிகமகனே.

119. கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனா
கௌணவான்மாமுக்கியம்
விடலாதவுடலம்பரிக்குநாளுடலானமித்தை
யான்மாமுக்கியந்

kill himself." But this is quite wrong. He is not the body, given up by him who killed the body, — my son! The Self abhors (in such cases) only the body, never the (real) Self.

118. The pleasure of the father in his son is greater than that in his goods, after which people are thirsting. The pleasure in one's own body is greater than that in the son. The pleasure in the senses (organs and faculties) is greater than that in the body. The pleasure in (the breath of) life is greater than in those instruments (senses, organs, faculties). The pleasure in the Self is greater than in the unique breath (of life). Now this Self is the important one. But, upon close examination, the three (inferior) Selfs, the secondary one, the seeming one, and the acting one, surpass one another in dignity.

119. At the time of decease, the secondary Self, the son, is of importance with regard to property. As to the time, the

திடமானநன்மைகதிவேண்டினாற்கர்த்தனாஞ்
சீவவான்மாமுக்கியஞ்
சடமாயுமுத்தியினின்ஞானவான்மாவான
தானேமகாமுக்கியம்.

120. புலியுமனுகூலமெனிலிட்டமாம்பகைசெயி
ற்புதல்வனெனினும்வெறுப்பா
முலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியிலுதாசீ
னமாமாதலான்
மலினமறுசின்மயன்பல்வகையுமிப்படிமகி
ழ்ச்சியில்விருப்பமிகழா
னலகிலானந்தவடிவாகுமுன்சொரூபத்தை
யாராய்ந்துபார்மைந்தனே.

121. மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயானந்தவகைக
ளெத்தனையென்னிலோ

inhering body is taken care of, the seeming Self, the body, is of importance. But in case, you wish for the secure and beautiful beatitude, the acting Self, the sentient soul, is of importance. Now as to the time of emancipation, when all matter dies away, that Self which constitutes the soul of wisdom, is of absolute importance.

120. When a tiger shows kindness unto you, he will become your friend; when somebody inflicts harm on you, although he were your son, you abhor him. (Only) towards grass, and similar objects doing neither harm nor good, you are indifferent. Even he, therefore, who has assumed the shape of the spotless spirit, in the midst of his spiritual pleasure, does not always repudiate inclination. You ought closely to inquire into the absolute being, before you are converted into the shape of immeasurable bliss.

121. "Most honored teacher and lord! How many kinds of pleasure are there?" To this your question I answer: "Delight in Brahma", abounding in wisdom, "conscious de-

ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம்வாசனானந்தம்
விடயானந்தமென்
றானந்தமூன்றுவிதமெட்டுவகையென்பர்சி
லரவ்வைந்துமிதிலடக்கம்
யானந்தவகைசொலக்கேண்மைந்தனேயெ
ட்டுமிஃதின்னதின்னதெனவே.

122. போகத்தில்வருசுகம்விடயசுகநித்திரைப்
போதுளதுபிரமசுகமா
மோகத்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுகமுழுப்
பிரியமான்மசுகமாம்
யோகத்திலுளதுமுக்கியசுகமுதாசீனமுற்றசு
கநிசசுகமதா
மேகத்தைநோக்கலத்துவிதசுகம்வாக்கிய
மெழுந்தசுகஞானசுகமே.

123. இவ்வாறுரைசெய்தசுகபேதங்களினியல்பா
மவைசொலமகனேகே

light" and "objective delight", these three kinds. Some enumerate even eight. But the five other kinds are already included. I will now describe the nature of the eight kinds; hear me, my son!

122. The pleasure in enjoyment is "objective delight". The "delight in Brahma" arises at the time of (profound) sleep. When the confusion (of the dream) gives way, "conscious delight" is at hand. Thorough-delight is "delight in Self". That which arises in contemplation, they call "paramount-delight". The pleasure connected with perfect equability, is "natural delight". Seeing (all as) one they denominate "non-dualistic delight", and the pleasure emanating from the word (of the teacher and the scripture?) is "intellectual delight".

123. Now hear me, my son! more accurately characterize the different kinds of delight I have thus mentioned. At the

ளொவ்வாநனவினிலுழல்வானிடர்கெடவு
றங்குஞ்சயனத்திலுறுநேரஞ்
செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிர்சித்தின்
சுகநிழல்சேருங்கா
ணவ்வாறிவனுளமகிழ்வாமனுபவமதுதா
ன்விடயசுகானந்தம்

124. ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடியிடாமெனமன
மசையாமற்
சேனந்தனதுகுலாயந்தனில்விழுசெயல்
போனித்திரைசெறிசீவன்
ருனந்தமில்பரனுடனொன்றுவனொருதனேய
ல்லதுபிறநினேயாம
லானந்தம்மயமாவன்சுகமிகுமதுதானுயர்பி
ரமானந்தம்.

125. தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல்சுருதிப்
பொருள்விழிதுயில்வோர்க

time, when you repose on your couch, the excellent Manas will be turned inward, so that all the sorrow of him who was whirled about in the harsh time of waking, must perish. A ray of bliss from the shining Spirit will fall into the Manas. Then the heart of such one will become all delight. Now this experience is the "objective delight".

124. The imperfect objective pleasure is still connected with the misery of the three categories (of "knower, object of knowledge, and knowledge"). Therefore the sleepful Gīva, without any wavering of Manas, unites with the endless Brahma, — like the hawk which rapidly rushes down into his own nest. Thinking of the one Self, and of nothing else besides, he assumes the shape of bliss. Now this condition full of pleasure, is the elevated "delight in Brahma".

125. Calling this sleeping-pleasure Brahma-pleasure, is the meaning of revelation. There are some waking-sleepers

டாங்குமலரணைநன்றாகச்சிலர்சம்பாதிப்ப
துதானசுகந்
தீங்குநன்மையுமாண்பெண்முறைமையுந்தெ
ரியாதமளிசெய்பொழுதேபோ
லாங்குள்வெளிகளுமறியாவனுபவமதனால
துபிரமானந்தம்.

126. உதவும்புவியினிலொருவன்னனுபவமொ
ருவன்மனதினிலுதியாதே
மதியுங்கெடுகிறதுயில்கொண்டானந்தமயன
ன்றோசுகமுறுகின்றா
னிதுவிஞ்ஞானமயனுஞ்சிந்தையினினைவா
ய்வந்திடுமெனல்கண்டேன்
சுதைவிண்ணோர்புகழ்குருவேநீரிதுசொல்லீ
ர்சகலமும்வல்லீரே.

127. நெய்யும்வெண்ணெயுமிருபேர்களுமறிநினை
விற்பிரிவறிவினிலில்லை

who acquire a beautiful flower-couch on which they repose. This is the pleasure of a "firm position". On account of the internal experience, quite ignorant of the difference between good and evil, man and woman and — as when asleep — unconscious of within and without, this condition of mind is denominated "Brahma-pleasure".

126. (The pupil said:) "The (inner) experience of one who occupies this salutary station, never enters the mind of any one else, and he who enjoys the bliss, receives it in unconscious sleep. Now I am well aware of some people saying that this (inner experience) enters the discriminating mind by the way of reminiscence. But you ought to explain it unto me, my teacher praised even by the ambrosian gods!"

127. The two terms "ghee" and "butter" differ only in the abstraction of thought, not in (concrete) knowledge (by taste). The spirit-shaped "Intelligens", connected with the

செய்யுந்நனவினிலிறுகும்மனதொடுசேருஞ்
சின்மயவிஞ்ஞானன்
றையுந்துயர்மனநழுவும்பொழுதுணர்ஞான
ச்சுகமுணுமானந்தன்
பெய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடுபாரும்
போலிவர்பிரிவன்றே.

128. ஒன்ருகியபிரமானந்தன்சுகமொழிவானேன்
வெளிவருவானே
னென்ருன்முன்செய்தகருமம்வெளியினிலி
ழுக்குஞ்சுழுத்திவிட்டெழுந்தோனு
நன்ருயினசுகமகலான்வெளியிலுநடவான்
மறதியும்பெறமாட்டா
னன்ருமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகன்மமது
வேவாசனையான்ந்தம்.

129. அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களிலலைந்தே
சுகந்தனைமறந்தேபோ

Manas which consolidates in the busy state of waking, — and the "Gaudens", enjoying the bliss of knowledge which is experienced, when the sorrowful Manas sinks down —, are, like the falling drop and the water, the tank and the (encompassing) bank, by no means separate from each other.

128. "Why is it that the pleasure of him who delights in the one Brahma, again ceases? Why should he come out (of his ecstasy) again?" Answer. The works, previously performed, pull him out. But even after having abandoned the sleep, he clings to the salutary bliss (just experienced). He neither comes entirely out (of ecstasy), nor does he obtain (perfect) oblivion. A certain amount of activity, while dreaming in a state of "yes and of no", — this is the "conscious delight".

129. But then suddenly again he strays about in the misery arising from the fancy: my body is my "I", — and the

முந்தைச்செயும்வினைசுகதுக்கந்தருமோனந்
தருநடுவடிவேகா
ணைந்தப்புருடனுமொருசிந்தையுமறவிருந்
தேனெனலனுபவமாகு
மிந்தப்படிதனுதாசீனச்சுகமிதுவேநிசமெ
னுமானந்தம்.

130. நிசமானதுமுக்கிமமோகுடத்துளநீரன்றோ
வெளியீரந்தான்
வசமாமகங்கரமறைந்தானிசமதுபடிந்தான்
முக்கியவகையாகுந்
திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில்செறியாதே
யுடறறிபோலே
யசையாதேமதிசமமாகியநிலையதுதான்முக்
கியவானந்தம்.

131. மனுடன்மனுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்
பிதிர்பிறவித்தேவன்

(before experienced) bliss is forgotten. The actions, performed in a previous life, produce sorrow and pleasure. But the silence (of the soul) engenders equability of mind. Then steps in that experience which enables you to say: "I was without any sentient soul, without any thought", and so the pleasure of self-indifference is brought about. Now this is what we call "natural delight".

130. "Is this natural delight perhaps synonymous with paramount delight?" (Certainly): the water in the pitcher is the same as the water without. When the subjected Ahankāra hides itself, and the own nature settles, paramount delight arises. That condition of mind in which you ignore the visible things within the four quarters, and in which, without being oppressed by sleep, the body, like a pillar, remains without motion, and the spirit is equably gathered, we call "paramount delight".

றனுடன்கருமசுரன்சுரனிந்திரனுசான்பிரசா
பதியானோன்
கனவிராட்டனிரணியகருப்பன்கருதுமிப்ப
தினொருபேரின்
பினவானந்தங்கணுரையாம்பிரளயவெள்ள
க்கடல்பிரமானந்தம்.
132. எவனுகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்திலேழாம்பூமி
யிலிருந்தானே
லவனுரதன்சுகன்சிவன்மாலயன்முதலறி
வோரனுபவசுகபோதம்
விவகாரதிர்சியமிதுவேயனுபவமெனமுன்
சொல்லியவிவகாரி
யுவமானமுமறிமகனேயவனடியுதிரும்பொ
டிகளென்முடிமேலே.
133. இந்தவாறைந்துசுகஞ்சொல்லினோம்வித்தை
சுகமினிமேற்சொல்வோ

131. There is the human being, the Gaṇḍarba who formerly was a human being, the Gaṇḍarba who later became a god, the Pitri, the god born (at the beginning of a Kalpa) the god who has attained this rank by ceremonial works, the god (like Jama), Indra, the (heavenly) teacher (Vṛhaspati), Praǵāpati (progenitor generis humanis, Brahmā), the honored Virāǵ, and Hiraṉjagarba. The partial pleasures of these eleven will be changed into foam on the ocean of the last flood — in the Brahma-pleasure.

132. Whosover perseveres in Turījātīta, on the seventh station (V. 151), will be converted into the self-knowledge-rejoicing spirit of Nārada, Śuka, Śiva, Viṣṇu, Brahmā, and the other Rishis. Now you ought to understand, my son, the similitude of the "actor", by recognizing the object of activity in self-knowledge. The dust, falling down from the feet of such a one, upon my head!

முந்தைமாயையுஞ்சச்சிதானந்தப்பொருளு
மேமொழியும்போதி
லந்தமாமத்துவிதசுகமான்மசுகமிரண்டுமங்
கேசொன்னோந்
தொந்தமாற்றியமகனேயின்னமுனக்கைய
முண்டேற்சொல்லுவாயே.

134. குகன்றனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித்த
ருளுங்குருவேகேளீர்
புகன்றசச்சிதானந்தப்பதங்கடனித்தனியா
யேபொருள்வேறானா
லுகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாயப
தங்களைப்போலுறவுங்காணே
னகண்டமாயொருசுவையாய்த்தேனீக்கூட்
டியமதுவாவறிவிப்பீரே.

135. குளிரிளகல்வெண்மையென்றபதங்களினா
னீர்மூன்றுகூறாயிற்றோ

133. Thus we have spoken of five kinds of delight. We shall speak hereafter of the "intellectual delight." Treating of Mājā and Saććidānanda, we spoke at the same time both of the non-dualistic delight, — the end (of the Vēdas) — and of the delight in Self. You who have removed every duality, my son! if you have still another doubt, speak out!

134. "You who have called into existence me, Kārtikēja and all the world, — my teacher! If each of the three terms "Sat, Ćit, Ānanda" has a different meaning, how then may the leaping Manas ever attain to stability? Like the successive order of synonymes, I cannot see here even any kindred. You ought to show it unto me as one undivided, in itself equal substance, as one bee-gathered sweet mass."

135. Does water, through the three terms "cool, humid, and white" divide into three? Or does fire, through the three terms "lucid, hot, and red" divide into three? The Vēdas

வொளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களா
லக்கினியுமொருமூன்றுமோ
வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துமூடமிடரெனப்பி
ரித்துவிலக்கிவேத
மெளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதியெனும்
பிரமமேகந்தானே.

136. நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிர
மநிதானஞ்சாந்தஞ்
சத்தியங்கேவலந்துரியஞ்சமந்திருக்குக்கூட
ஸ்தன்சாட்சிபோதஞ்
சுத்தமிலக்கியஞ்சனுதனஞ்சீவன்றத்துவம்வி
ண்சோதியான்மா
முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம்விதி
குணங்கண்மொழியும்வேதம்.

137. அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம்விமல
ம்வசனுதீத
மசடமனுமயமசங்கமதுலநிரந்தரமனனுநி
ரூபாகண்ட

which through the three terms "Unreality, (elementary) stupor, and sadness" divide the ether-headed world (into three), and so remove it, denominate, for the sake of facilitating the understanding, the Brahma, by way of contradistinction (as "reality, spirituality, and blessedness"). It is nevertheless only one substance.

136. The scriptures mention the following and similar positive attributes: Duration, plenitude, singleness, supreme substance, supreme Brahma, treasure, tranquillity, truth, entireness, absolute nature, equanimity, intelligence, Kūṭasťa, witness, knowledge, purity, aim (of the Vēdas), eternity, life, reality, ether, lustre, Self, emancipation, pervader, subtleness.

137. But there are also a great many negative attributes, as "Immoveable, untroubled, immortal, insearchable, spot-

மசமனந்தமவிஞசிநிர்க்குணநிஷ்களநிரவ
யமஞதி
யசரீரமவிகாரமத்துவிதமெனவிலக்குமனே
கமுண்டே.

138. இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கணன்முச்
சேர்ந்தொருமித்தெல்லாங்கூடிச்
சொன்னபொருளொன்றன்றியிரண்டில்லை
யொருபொருளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள்
பின்னபதமாமதஞற்சத்தாதிகுணப்பொரு
ளாம்பிரமமேக
மன்னபொருளொருமையறிந்தகண்டபரிபூ
ரணமாயாவாய்நீயே.

139. நிர்க்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பது
தாய்மலடியெனனிகரென்ஞதே
சற்குணனேவஸ்துநிலையுரையாமலறியவல்
லசதுரருண்டோ

less, ineffable, immaterial, painless, unmixed, weightless, free from interstice, without atoms, shapeless, undivided, not born, endless, free from destruction, unbound by place, — without member, beginning, body, change, and duality."

138. The substance which, by well combining such positive and negative attributes, has been denoted, is only one; there is no duality. The words which express one single being, are only separate terms; but the being to which reality and the other qualities are attributed, is the only Brahma. Recognizing the oneness of this being, you will attain to undivided all-perfection.

139. Do not say: "Attributing qualities to the being, void of qualities, is equivalent to saying — a sterile mother". My most glorious pupil! Are there any so perfectly clever, as to understand the true nature of Brahma, without being told? The qualities, mentioned by the excellent Vēdas to the end

நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெறப்பி
ரமஞானந்தோன்றச்
சொற்குணங்கள்பிரமத்தின்குணங்களல்லபி
ரமமாஞ்சொரூபந்தானே.

140. மோகவிருள்கெடக்கோடியருணனெனவரு
குருவேமொழியக்கேளீ
ரேகபரிபூரணமாமென்சொருபமென்னுள
த்திலிறுகும்வண்ண
மாகமங்கள்சொன்னபடியென்னையகண்டா
ர்த்தமாவறிந்தேனையா
வூகமுமொத்திடவுரைத்தாற்பசுமரத்திலாணி
போலுறைக்குநெஞ்சே.

141. சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானாற்
சாட்சியெங்கே
சித்தேசத்தாகுமயலெனிற்சடமாஞ்சடங்க
ளுக்குத்திதியுமில்லை

that, for the sake of obtaining the emancipation of this life, the knowledge of Brahma may be brought about, are by no means qualities of Brahma, but the very substance of Brahma itself.

140. "You who came like myriads of suns to destroy the darkness of mental bewilderment, — my teacher! Hear me, I have, according to the word of holy writ, recognized myself as the one undivided substance in such manner that my real nature, which is the one all-perfect being, has consolidated within me. Now if you explain it unto me according to the method of philosophical deduction, my heart will be perfectly fixed, — like a nail in green wood."

141. Sat is Ćit; if the latter were foreign to the former, it would be unreal, and if so, where would be the (unchangeable) Sākṣin? — Ćit is Sat; if the latter were foreign to the former, it would be matter, and then, where would be the

யொத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்துநல்லசுக
மாகுமூகத்துக்கோர்
வித்தேயன்றியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுகானு
பவம்விளைந்திடாதே.

142. வீயாதசத்துமுன்னம்விளங்குவதுதன்னா
லோவேறொன்றாலோ
வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவ
சத்தேன்மலடிமைந்தன்
பேயாகாரியஞ்செயுமோவசத்தெனவிப்படி
யதையும்பிரித்துச்சொன்னா
லோயாதவவத்தையாங்குதர்க்கவிகற்பங்களை
விட்டொழிந்திடாயே.

143. சுருதியுத்தியொத்ததுபோலனுபவமுங்கேள்
சுழுத்திச்சுகவானந்த
மிருதிவடிவாதலிலவ்வானந்தமேயறிவாம்
வேறங்கில்லைக்

preserving power to dull matter? The Sat and the Ćit, appearing in full harmony, are Ānanda. In philosophical consideration there is only one (original) seed (cause); otherwise, it would be material and unreal, and the experience of bliss would never grow up.

142. Is it through itself or through something else, that the imperishable Sat shines forth (as Ćit)? If you say "through something else", I ask, is this Sat or not? If not, — you foolish man! — can the son of the sterile woman perform any kind of action? — But should you declare that this very action is (entirely) destitute of reality, it will result into a never ending state (i. e. cycle of births). Avoid the contradictions of sophistry!

143. Revelation and philosophical deduction agree; now hear also experience! The pleasure, (felt) in the profound sleep, is affected with recollection, and so surely is of an intel-

கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலு நீயிருந்தி
ருளைக்காண்கின்றாயே
யிருதயத்திப்படிநோக்கியேகபரிபூரணமாயி
ருந்திடாயே.

144. பலகலையுமுணர்ந்தகுருமொழிந்தபடியிவனு
மனுபவம்விடாமற்
பலமலரின்மதுப்போலச்சச்சிதானந்தமொ
ன்றாம்பரமார்த்தத்தைப்
பலபொழுதுங்கண்மூடிச்சமாதியிருந்தான்
விழித்துப்பார்த்தபோது
பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களெல்லாந்
தோன்றுமொருபடமானானே.

145. இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவேவினோ
தமன்றியினிவேறுண்டோ
வதையுரைத்துமதைநினைத்துமிருப்பதன்
றோஞானிகளுக்கானநீதி

lectual character; there is nothing else (able to recollect). At the time of the final flood as well as during the profound sleep you remain, and remaining perceive the darkness (of vacuity). Now giving yourself up to this intuition, be converted into the one all-perfect being!

144. According to the word of the teacher, well versed in many sciences, the pupil, following up his inmost experience, shut his eyes for a long while, and steadfastly contemplated that supreme being in which, like the honey from many flowers, reality, intellectuality, and blessedness are united. Now when he looked up (with the eye of his spirit) he was converted into that one cloth (i. e. Brahma), on which the various pictures of both the moveable and immoveable things appear.

145. "O my teacher whose spirit is quite harmonious! My present question is a mere pastime; what could it be else?

முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாம்பூமியுமுக்
கியமாமென்ற
பதமுமதின்வகையுமெனக்கெளிதாகத்தெ
ளியும்வண்ணம்பணித்திடீரே.
146. வினவுமிடத்தஞ்ஞானபூமிகளேழ்ஞானபூமி
களேழென்பா
ரினியவற்றுளஞ்ஞானபூமிகளேழையுமுந்தி
யியம்பக்கேளாய்
தனிவித்துசாக்கிரஞ்சாக்கிரமகாசாக்கிரஞ்சா
க்கிரத்தைச்சார்ந்த
கனவுகனுக்கனவுசாக்கிரஞ்சுழுத்தியென்றெ
ழுபேர்கணித்தார்மேலோர்.
147. முந்தவகண்டத்தெழுமோரறிவுமாத்திரமது
தான்முதல்வித்தாகு
மிந்தவறிவிற்பண்டில்லாவகந்தைமுளைபோ
லாமிதுநனவாம்

Speaking and thinking of this (Brahma) is the proper character of the wise; is it not? The before-mentioned Turījātīta, the seventh station of wisdom, that step which is called the highest, and the nature of it, graciously explain unto me in such manner that it may be easily understood."

146. If you want to know this, — the superior-minded mention seven stations of ignorance, and just as many of wisdom. First hear me explain the seven stations of ignorance. They give the following seven names: 1) Waking of the single seed (i. e. of the being in which, as in its cause, all was, at the beginning, comprehended); 2) Waking; 3) Great-waking; 4) Waking-sleep; 5) Sleep; 6) Sleep-waking; 7) Profound sleep.

147. The sole knowledge, originally rising within the undivided being, is "Waking of the (original) seed (cause)". Egotism (the abstract "Ego") which was not before, germi-

வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமமதைவளருமதுமகாநனாவா
நந்துமகங்கொடுநனவின்மனோராச்சியஞ்செயலேநனாக்கனாவே.

148. உண்டுறங்கிமனோராச்சியஞ்செயல்சொர்ப்பனமெனும்பேருடையதாகும்
பண்டுநனாக்கண்டுமறந்ததைமீண்டுநினைப்பதுசொர்ப்பனநனாவாம்
மண்டுமிருண்மூடுவதுசுழுத்தியாமஞ்ஞானவகைகள்சொன்னோம்
விண்டுநிறைமுத்திதருஞானபூமிகளேழும்விளம்பக்கேளாய்.

149. புலவர்புகழ்முதற்பூமிசுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம்பூமியாகு
நலதனுமானசிமூன்றாம்பூமிசத்துவாபத்திநாலாம்பூமி

nates, like a shoot, out of that knowledge: this is (simple) "Waking". Then gradually, through all births, the passion of "I and mine!" grows up; this is "Great-waking". Now, in the state of waking, the Manas rules and sways through the perishable "I"; this is "Waking-sleep".

148. Eating and sleeping, and so giving one's self up to fancies they call "Sleeping". Seeing, forgetting and then again remembering it, in the state of waking, is "Sleep-waking". Being wrapt up in thick darkness represents "Profound sleep". Hitherto I have explained the different kinds of darkness; now here me also enlarge upon the seven stations of wisdom granting, when fully developed, perfect emancipation.

149. The first station, praised by the learned, is wish for purity, the second inquiry, the third laudable restraint of mind, the fourth attachment to reality, the fifth renunciation,

சொலுமசம்சத்திப்பேரும்பதார்த்தாபாவ
னைப்பேருந்துரியப்பேரு
மலினமறுமகனேயைந்தாறேழுபூமிகளாவ
குத்தார்மேலோர்.

150. துர்ச்சங்கநிவிர்த்திவந்துசிவஞானம்விரும்பு
வதுசுபேச்சையாகு
நற்சங்கமொழிவினவிஞானநூல்பழகல்வி
சாரணையாநம்பி
முற்சங்கவேஷணைகள்விடறனுமானசியிந்த
மூன்றினாலுஞ்
சற்சங்கமனதிலுண்மையறிவுதித்தல்சத்து
வாபத்தித்தானே.

151. தத்துவத்தின்மனமுறைத்துமித்தையெலாம
றத்தலசம்சத்தியாகு
மத்துவிதானந்தம்வருந்திரிபுடிபோம்பதார்
த்தாபாவனையதாகும்
வஸ்துநிலையிருந்தபடியிருந்தமவுனசுபாவ
ந்துரியமாகு

the sixth the state of not minding word and thing, and the seventh Turīja. Thus the superior-minded have divided the stations of wisdom, my spotless son!

150. Abandoning bad company, and longing for saving knowledge is "wish for purity"; asking about that which is spoken by good company, and studying the works of wisdom "inquiry"; faithfully giving up all the desires of the former company "restraint of mind". Now when, through these three, knowledge of truth is engendered in the mind formed in good company, we call this "attachment to reality".

151. Establishing the Manas within the truth, and forgetting all illusion, is "renunciation". Now the "non-dualistic pleasure" stepping forth, the three categories (of "knower, knowledge, and object of knowledge") recede. This is "for-

மித்துரியபூமியைமுன்றுரியாதீதப்பதமென்
றதுவுங்கேளாய்.

152. முற்புவிமூன்றினுமுலகந்தோன்றுதலாற்சாக்
கிரமாம்மூன்றற்கப்பாற்
சொர்ப்பனமாமதுவுமெள்ளநழுவுமஞ்சாம்
பூமியேசுழுத்தியாகு
மற்புதமாஞ்சுவானுபவமிகுமாறும்புவிதுரி
யமதற்கப்பாலோர்
கற்பனையிலாதவிடமதீதமென்றுமவுனமாக்
காட்டும்வேதம்.

153. துரியநிலந்தனிற்றுரியாதீதமெனின்மயக்க
மென்றுசுருதிமேலோ
ரரியதொருவிதேகமுத்தியதீதமென்பாரதுக
ணக்கிலாரும்பூமி
மருவுசுழுத்தியிற்காட்சிசுழுத்தியென்பாரெ
ன்பதுநீமனத்திற்கொள்வாய்

getting word and thing". That condition of (mental) silence in which the state of the (supreme) being continues unaltered, is denominated Turīja. This station of Turīja we have called also Turījātīta. Hear me explain also this.

152. The first three stations belong to the category of waking, for there the universe is appearing. Beyond (on the fourth station) is dream. The fifth, where even this (dream) gradually vanishes away, we call profound sleep. The sixth on which the wonderful self-experience prevails, is Turīja. Beyond (on the seventh station), which is free from any phantasma whatever, we have Atīta. Thus it is called by the Vēdas which represent it as (mental) silence.

153. The wise, acquainted with the Vēdas, thinking that speaking, at the Turīja-station, of Turījātīta, might produce confusion, designate the one most precious emancipation of body by the term of "Atīta" (or Turījātīta, while the

பெருமைதருஞானபூமியின்விகற்பமின்ன
முண்டுபேசக்கேளாய்.

154. முன்னிலங்களேறியமூவருமப்பியாசிகளா
முத்தரல்லர்
பின்னிலங்கள்வரன்வரியான்வரிட்டனெ
னுஞ்சீவன்முத்தர்பேதமாகுஞ்
சொன்னநடுப்பூமிவந்தஞானிகளேபிரமவித்
தாந்தூயமுத்த
ரின்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனைநீயறி
யயான்சொல்வேனே.

155. நாலாம்பூமியில்வருமுன்மூன்றுபூமியுமடை
ந்துநடந்துமாண்டோர்
மேலானபதமடைந்துபிறந்துமெள்ளமெள்
ளவந்துவீடுசேர்வார்
மாலானபவத்தில்விழார்முதற்பூமிகிடைப்ப
துவேவருத்தமைந்தா

emancipation of life is called Turīja). For the same reason they denote the state of profound sleep, connected with the sixth station, the "seeing" profound sleep. This you ought well to mind! But there are still other differences in the exalting stations of wisdom.

154. The three who have ascended the first (three) stations, are only "practisers", not emancipated. Those who occupy the last (three), are the different life-emancipated, called "Dear one, Dearer one, Dearest one". Such wise ones, as have attained to the middle station, are those excellent emancipated men who are denoted by the term of "Brahma-knowers". I will tell you still more about the excellence of these stations of wisdom.

155. Those who, before reaching the fourth station, after having obtained the three (first), suddenly died away, will go to a superior place, but, being born again, only gradually

காலானமுதற்பூமிகைவந்தான்முத்தியுங்கை
வந்ததாமே.

156. இப்புவியிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டி
லடைந்திருந்தாராளு
லப்புருடர்மிலேச்சராகிலுமுத்தர்குருபாதத்
தாணைமெய்யே
தப்புரையென்றவர்கெடுவார்நடுவானமறைக
ளைநீசங்கியாதே
செப்புமொழிவழிதிடமாயகம்பிரமமென்றி
ருந்துதெளிந்திடாயே.

157. பொல்லாதமிலேச்சருச்கும்விதேகமுத்திதரு
ஞானபூமியென்று
நெல்லாகிமுளைக்குமெனைத்தண்டுலமாக்கிய
குருவேநீர்சொன்னீரே
யில்லாளுங்குடும்பம்விட்டுச்சன்னியாசம்பு
குந்தேகாங்கியாளே

arrive at the state of emancipation. Then they will not fall again into passionate existence. Attaining to the first station is very difficult, my son! But as soon as the fundamental first station is won, — emancipation too is won.

156. Whosoever attains to the first or second station of wisdom, will (finally) obtain emancipation, even if he were a barbarian. The authoritative command of the sacred teacher is truth. They who declare it to be faulty, will perish. Beware of doubting the holy scriptures full of impartial equity! Abiding in the path of the doctrine propounded unto you, and persevering in the conviction "I am Brahma!" you ought to clear up!

157. "You who converted me growing as a grain of rice in its husk, into a grain without husk (i. e. you who rid me of the liabitity of being born again) —, my teacher! You said that even to perverse barbarians the stations of wisdom will

ரல்லாமன்முத்திபெறுரென்றுசிலர்சொன்ம
யக்கமகற்றுவீரே.

158. சிட்டர்புகழ்மகனே நீசங்கித்தசங்கைநன்று
தெரியக்கேளாய்
கட்டழியுந்துறவுநால்வகையாகுமவைகளுக்
கங்காகும்பேர்கள்
பட்டதுயர்கெடுங்குடீசகம்பகூதகமம்சம்ப
ரமாம்சம்
விட்டகலுந்துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றி
வேடமன்றே.

159. மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமுமெனமூன்றுவ
கைவிராகம்
வெந்துயரம்வரும்பொழுதுகுடும்பத்தை
வெறுத்துவரும்விராகமந்த
மிந்தவுடலளவுமனைதனம்வேண்டாமென
விடறீவிரமென்பார்க

grant final emancipation. Now you ought to remove my perplexity arising from the fact that some have declared, "Unless you abandon wife and family, and submitting to ascetic life, become a hermit, you cannot be saved."

158. O my son, praised by the good! The question you ask I shall distinctly answer; hear me! The unfettered condition of ascetic life is fourfold, and the respective terms are, the sorrow-destroying condition Kuṭīćaka, Bahūdaka, Hansa, and Paramahansa. The motive for ascetic life, free from bonds, is renunciation, not mummery.

159. Renunciation is of three kinds: Manda, Tīvra, Tīvratara. That renunciation which springs up, when at the time of sore affliction the family-life is abhorred, we call Manda. That renunciation which, until the end of this body, abstains from lusting after family and wealth, is Tīvra. Recognizing the writings of the theologers (in which "salvation

ளந்தணர்நூன்மித்தையெனவிடலதுதீவிரத
ரமாமறிந்திடாயே.
160. பாவிமந்தவிராகத்திற்சன்னியாசங்களொன்
றும்பலித்திடாதே
தீவிரத்திற்குடீசகமும்பகூதகமுமென்றிரண்
டுதிறங்களுண்டாந்
தாவிநடந்திடத்திடமிலாதவர்க்குக்குடீசகமு
ஞ்சகங்களெங்கு
மேவிநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்குபகூதகமு
மெனவிதித்தார்மேலோர்.
161. இருவகைதீவிரதரத்துமம்சனென்றும்பர
மாம்சனென்றுஞ்சொல்வார்
வருமம்சனுக்குமுத்திசத்தியலோகத்தன்றி
வாராதென்பார்
பரமாம்சனுக்குமுத்தியிவ்வுலகின்ஞானத்
தாற்பலிக்குமென்பார்

by works" is taught) as untruth, and therefore giving them up, constitutes Tīvratara.

160. Ascetic life, arising from the renunciation of the wicked Manda, is of no use at all. The condition of the Kuṭīćaka, and that of the Bahūdaka spring up within the Tīvra. The former one has, by the superior-minded, been appointed for those who are not able everywhere freely to walk about, but the latter one for those who are.

161. Two kinds (of ascetic life) are distinguished also in the Tīvratara, the condition of the Hansa and that of the Paramahansa. They say that the Hansa obtains emancipation only in the "World of truth" (i. e. the heaven of Brahmā), whereas the Paramahansa, through knowledge, attains to it already in this world. The well established Paramahansas are again divided into two classes. I will tell you; hear!

162. The inquirer and the knower — these are the two

திரமருவும்பரமாம்சன்ருனுமிருவகையாகு
ஞ்செப்பக்கேளாய்.
162. சிஞ்ஞாசுஞானவானென்றிரண்டுபேர்களவ
ரிற்சிஞ்ஞாசு
மெய்ஞ்ஞானபூமியின்முன்மூன்றுபூமியுண
டக்கும்விவேகியாஞென்
சுஞ்ஞானவானென்போன்சீவன்முத்திய
டைந்திருக்குந்தூயமேலோ
னஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ்ஞாசுமிருவகை
யாமதுவுங்கேளாய்.
163. பந்தமனைதுறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடை
வர்பரமஞான
மந்தணர்மன்னவர்வணிகர்சூத்திரராயிருந்
துசிலரடைவர்ஞான
மிந்தவகைசாத்திரத்துமுலகத்துநடப்பதுங்
கண்டிருந்துமைந்தா
சிந்தனையின்மயக்கமென்னசுருதியுத்தியனு
பவத்தாற்றெளிந்திடாயே.

classes. The inquirer is he who, walking within the first three stations of wisdom, discriminates. But knower we call that pure superior-minded wise one who is in the possession of emancipation. Also the inquirers from whom ignorance flees, are divided into two classes. Only hear!

163. Some abandon the fettering family, and wandering about as guests, obtain supreme wisdom; others attain to it as theologers, rulers, husbandmen, and mechanics. Thus we see it expounded in holy writ and exemplified in life. Why, in spite of this, doubt, my son? Through revelation, philosophical deduction, and experience you ought to clear up.

164. Only where there is something arisen, something that decays, will be found; is it not so? The Brahma, free from any thing that arose, is "I" (Kūṭasťa). Now if any thing

164. பிறந்ததுண்டானலன்றேபிறகுசாவதுதானு
ண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும்பிரமமாவதுவு
நானே
பிறந்ததுநானன்றுகிற்பிரமமென்றந்தநானே
பிறந்ததுமிறந்ததற்றபிரமமாநானேநானே.

165. நானென்றபிரமமானநானேநானறியேனெ
ன்று
னனென்பதேதுபின்னைநம்முடபுந்தியென
னிற்
றுனதுமயக்கந்தன்னிற்சாகுமேசாவாதாகி
னனென நிறைந்திருந்தஞானமாநானேநா
னே.

166. நிறைந்தவாறெந்தவாறுநிலைதெரிந்திலனெ
ன்றுயே
லறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னிலானந்தமதுவே
யாகுங்
குறைந்ததுக்கானந்தந்தான்குவலயந்தன்னி
லில்லை

arisen is not "I", this is the Brahma-called "I". The Brahma-being "I", free from arising and decaying, is "I".

165. If you say: I do not know my "I" which is the I-called Brahma! I answer: Well what is "I"? Somebody perhaps might say: Our intellect! But intellect dies away in the confusion (of profound sleep, swoon etc.). If the "I" is never dying, — I, I am that perfect wisdom existing in the shape of "I".

166. "The way in which perfection is brought about, — what way is it? The nature of it I do not fully see." To this your question I answer: "The bliss, experienced in profound sleep, is that (perfection). The imperfect sorrows and pleasures are, for such one, no longer in this world. That which

நிறைந்ததேயிந்தவான்மாநிதானமிவ்வறிவு
தானே.

167. மனத்தினாலெண்ணித்தானேவந்த்திவ்வுலக
மாகு
நினைத்திடிலனேகலோகநிற்பதவ்வறிவிலன்
றோ
வனைத்தையுங்கடந்தப்பாலுமந்தமற்றறிவி
தாமென்
றெனைத்தனிவிசாரித்திட்டாலேகமாய்நிறை
ந்தோனானே.

168. அந்தவாறிருந்துகொண்டேயானந்தமனுப
விக்க
வெந்தவாறிருந்துகொண்டாலெனக்கிதுதெ
ரியுமென்னி
லிந்தமூன்றவத்தைதம்முளெழுந்திடும்விருத்
திநீக்கி
லந்தவாறிருந்துநீயுமானந்தமடையலா
மே.

has become perfect, is Self, and this knowledge is the (real) resting-place (of the soul).

167. What has originated through the thoughts of Manas, is this world. When you think, many worlds arise within this knowledge; do they not? When I step over this all, and in the conviction that knowledge, being infinite, is this (Brahma), continue to search myself thoroughly, I am converted into the one and perfect being.

168. "Persisting in that way I want to enjoy supreme bliss; but in what way must I persist to the end that I may clearly experience it?" Answer: Suppressing the (mental) functions arising within the three states (of waking, sleep, and profound sleep), and persevering in this way, you may obtain eternal bliss.

169. வாதனாவசத்தினாலேவருகிறவிருத்தியெல்லா
மேதினாலடக்கலாகுமென்றுதான்விசாரஞ்
செய்யின்
போதமாமிராசன்றானாய்ப்புந்தியைப்புலன்
களெல்லாந்
தாதராயிருக்கப்பெற்றாற்சகலமுமடங்குந்தா
னே.
170. விருத்திகடாமுமின்னும்வினோதமாம்யோக
த்தாலே
துருத்திபோலூதுமூச்சைச்சுகமுடனடக்கி
னிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற்காரணசரீரமா
கிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப்பிடுங்கிடலட
ங்குந்தானே.
171. காரணசரீரந்தன்னைக்களைவதெவ்வாறென்
றோதி

169. If you inquire: "In what way may all those functions, springing from the dominion of innate inclination, be suppressed?" I answer: As soon as king "Spirit", in the shape of Self, succeeds in subjugating the intellect and all the senses, the whole will be suppressed.

170. Those functions can be stopped also through the playful exertion of methodic contemplation, — in case you suppress with pleasure your breath blowing like a pair of bellows. But if you have no inclination to do that, only pull out that one ignorance which has consolidated into the Kāraṇa-Śarīra, and they will be suppressed.

171. If you ask: "In what way is the Kāraṇa-Śarīra to be pulled off?" I answer: Holy writ does not tell lies. When, by reflecting on the meaning of it, through the conviction: "Upon me, the all-perfect being (as a cloth), the

லாரணம்பொய்சொல்லாதேயதன்பொருள
கத்திலுன்னிப்
பூரணமாகுமென்மேற்புவனங்கடோற்று
மென்று
தாரணைவந்ததாகிற்றரித்திடுமவித்தையெங்
கே.

172. அப்படியிருக்கச்சித்தமலைதலால்விவகார
த்தி
லெப்படிகூடுமென்னிலென்னைவிட்டொ
ன்றுமில்லை
யிப்படிகண்டவெல்லாமென்மயமென்கனு
ப்போற்
கற்பிதமென்றுதானேகாண்கின்றசித்துநா
னே.

173. சித்துநானிறைந்தோனென்றதிடமறவாதிரு
ந்தா
லெத்தனையெண்ணிலுமேதுசெய்தாலு
மென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்புநிற்கின்றகனுவைப்
போல

whole universe appears (as a picture)!" steadiness of mind is gained, — where then will ignorance harbour?

172. You say: "The mind strays about in worldly occupation; how should it be possible, to persevere in that way?" The spirit that declares: "Besides me there is nothing; all I see appears in my own shape; like my dream, it is a mere fiction" — he is "I".

173. If you do not loose the certainty: "I am spirit, — all-perfect!" you may think and do what and how much you ever please; what matters it? Like the dream, after you have become conscious of your sleep, this all has the appearance of a lie. The shape of bliss is "I".

வத்தனையும்பொய்தானேயானந்தவடிவுநா
னே.

174. நானெனவுடலைத்தானேநம்பினேனனேக
சென்ம
மீனராய்ப்பெரியோராகியிருந்தவையெலா
மிப்போது
கானலில்வெள்ளம்போலக்கண்டுசற்குருவி
னாலே
நானெனவென்னைத்தானேநம்பியீடேறினே
னே.

175. என்னபுண்ணியமோசெய்தேனேதுபாக்கி
யமோகாணே
னன்னிலந்தனிலெழுந்தநாரணன்கிருபை
யாலே
தன்னியனானேனுத்தரீயத்தைவீசுகின்
றேன்
றன்னியனின்னுநானேதாண்டவமாடுகின்
றேன்.

176. தத்துவஞானம்வந்தசந்தோஷவதிசயத்தா

174. Being born now as a low and then as a great man, I believed, through many births, that the body is "I". But at present I consider all that as the water in the heated sand of the desert. Through the grace of the true teacher I have been led to believe that my (spiritual) "I" is the (true) "I", and so am saved.

175. What meritorious work have I done? Or what happiness is this? I know not. Through the mercy of Nārājaṇa (the teacher of the author) who appeared at this beautiful place, I have become enriched. My upper garment I throw into the air; I am rich; I now dance the Tāṇḍava (a frantic dance of Śiva and his votaries).

176. My mother and my father, distinguished by so much

னித்தமாடுவன்காணென்றநிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோதாண்டவாவென்றழைத்தா
ரத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தாமே.

177. வந்தவோரிவ்வானந்தமகிழ்ந்ததாரோடேசொல்வேன்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச்சகமெலாநிறைந்துதேங்கி
யந்தமில்லாததாயிற்றப்படிகுருவேதாந்த
மந்திரமருளுமீசன்மலரடிவணங்கினேனே.

178. வித்தியானந்தமிந்தவிதமெனவிளம்பினோமே
பத்தியாயிந்தநூலைப்பார்த்தனுபவித்தபேர்க
ணித்தியதருமநிட்டைநிலைதனையறிந்துசீவன்
முத்தியையடைந்திருந்தமுனீஸ்வரராகுவாரே.

excellence, called Tāṇḍavā! (dancer!), surely because they foresaw the circumstance that people would say: Look at him! From the abundance of delight in having obtained philosophical knowledge, he always dances.

177. To whom shall I tell the unparalleled pleasure I feel? Within my mind it rose, bubbled up, spread over the universe, swelled and so became boundless. So I worship the flower-foot of the teacher, the lord who entrusted to me the secret of the Vēdānta.

178. In this manner we have described the nature of "intellectual delight". They who faithfully inquire into this work, and realise it by inner experience, will become Munīś-

179. ஆரணப்பொருளாம்வித்தையானந்தம்விள
ங்கவேதுங்
காரணங்குறைவில்லாமற்கைவல்யநவநீதத்
தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப்பூர்வமாநன்னிலத்தி
னாரணகுருநமக்குநவின்றனர்கனவில்வந்
தே.

180. அண்ணறன்னருளினாலேயகம்புறமின்றி
யொன்றா
யெண்ணமிலிலக்கியார்த்தத்தின்பொருளது
நானென்ன
நண்ணினசரீரமாதிநாதத்தினுபாதியென்
றே
கண்ணதாயனைத்துங்காணக்காட்டினன்றா
ண்டவேசன்.

vara's (Muni-chiefs) who, well acquainted with continual true contemplation, have obtained the emancipation of life.

179. The Guru Nārājaṇa, appearing in a dream at the ancient "beautiful place", has spoken unto me. He wished to make this work "Kaivaljanavanīta" so perfect that it should not be wanting even in one means (of salvation), to the end that the "intellectual delight", intended by the Vēdas, might shine forth.

180. Through the grace of his lord, Tāṇḍavēśa (the author) has shown how, free from "interior and exterior" one may be converted into the One; and being convinced that the substance of the thought-surpassing intended sense of the Vēdas is "I", and the body and similar things are but an Upādi of sound (the first production of Mājā), — one may become all eye and so see every thing.

181. They who, without any wavering, recognise the Ćaitanja of a lustre freely shining forth — that Turījātīta which is

181. ஆன்றபதமாமூன்றற்குமதுநீயானாயெனும்
பொருளிற்
சான்றதுரியாதீதமெனுந்தடையற்றிலங்கொ
ண்சைதன்னிய
மூன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்துத்
தடையுமூடறுத்துத்
தோன்றித்தானேதானாவர்துலங்குமவர்க்கே
சுவானுபவம்.

182. என்னுமாவாக்கியநான்குமிசைக்கும்வித்யா
னந்தமிது
சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதுதுதித்
தோர்துகளற்றோ
ரின்னமாணாக்கன்குருவாற்சந்தேகந்தீர்ந்திடு
பதத்தே
துன்னிநிறைந்துநின்றோர்கடூயமுத்தராகுவ
ரே.

183. தத்துவவிளக்கத்தாலுஞ்சந்தேகந்தெளித
லாலு

perfected in the meaning of the three most excellent words: Hoc tu es! — they will undo the confusion of “differences”, and removing every obstacle on their way, be themselves converted into Self. Unto them brightens self-experience.

182. This is the “delight in knowledge”, spoken of by the four Mahāvākjas (of the four Vēdas). Those that worship and praise the foot of Nārājaṇa who has described it, are spotless; they who, through the teacher of this pupil, approach the station in which every doubt is terminated, and so steadfastly perfect themselves, will obtain pure emancipation.

183. He (the author) has, through the two sections “Illustration of the true essence” and “Clearing away of doubts” kindled the sublime light of the spirit, to the end that the

மொத்திருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளிரிய
வோங்குஞ்
சித்ததாமொளிவிளங்கச்செய்துபின்விருத்தி
பேதப்
புத்தியால்வருமையத்தைப்புரையறத்தெளி
வித்தாண்டான்.

184. ஆண்டதேசிகனுமையனாரணனனந்தன்பா
தம்
பூண்டுமூவாரோபத்தாற்பொய்ம்மயக்காய்வ
ந்தத்தை
மாண்டநல்லபவாதத்தான்மாய்த்தருணோக்க
த்தென்றுங்
காண்டிடவைத்தளித்தகாரணாபோற்றிபோ
ற்றி.

185. குலவுசற்குருவின்பாதக்குளிர்புனற்றலைமேற்
கொண்டா
லுலகினிற்றீர்த்தமெல்லாமுற்றபேறடைவர்
போல.

internal darkness of Mājā, never free from darkness may perish —, and clearing away the doubt rising from the knowledge of the mental faculties which is affected with difference, he has subjected (the disciple) unto himself.

184. Praise, praise unto the author (of my salvation)! He put on his head the foot of the endless Nārājaṇa, the lord who, as teacher, had made him his slave, and through the salutary Apavāda destroying what from the three Ārōpas (Ǵīva, Īśa, and world) had risen as a mere fictitious appearance, placed me into such a condition that I, with eyes of grace, can for ever act the part of spectator.

185. By applying the cool flood of the feet of the shining Guru to your head, you receive a blessing, as if you had bathed in all the sacred waters of the world. Thus by learn-

நலமெய்யாகியகைவல்யநவநீதநூலைக்கற்
றோற்
பலகலைஞானநூல்கள்படித்தஞானிகளாய்
வாழ்வார்.

ing this work "Kaivaljanavanīta" which leads unto salutary truth, you attain to the bliss of the wise ones who are acquainted with the multifarious works of wisdom.

GLOSSARY.

The mark of § refers to the "Outline of Tamil Grammar"; the word 'List' to the "List of Vedanta Terms explained". A number added to a verbal root denotes the class, to which it belongs. (See Outline of Tamil Grammar Page 38 and 39).

அ

அ (§. 23) that.

அ (before a vowel அன்) negatives the substantive to which it is prefixed.

அகக்கரணம் internal agency, i. e. mental faculty.

அகந்தை egotism, pride.

அகமுகத்தவன் one whose face (view) is turned inward, i. e. one who is philosoph.-minded.

அகம் house, inside, mind, place.

அகம் (Sans. agha) sin.

அகம் (Sans. aham) I.

அகர்த்தன் a non-agent, i. e. one who is free from action.

அகல் (அகலு) 1. (pt. அகன்றேன்; §. 9, 4. Note I) to recede, to yield.

அகற்று (transitive, from the preceding) 3. to remove.

அகிலம் entire.

அக்கினி fire.

அங்கம் member, part, division.

அங்கு there.

அசங்கம் that which does not adhere; that which is not attached.

அசடம் that which is not matter.

அசடன் block-head.

அசம் that which is not born.

அசம்சத்தி the state of not being attached.

அசரீரம் absence of body.

அசி (Sansc.: asi) — பதம் the word "es" in the term: Tu hoc es. See List 50.

அசுசி impurity.

அசுத்தம் impurity.

அசுரன் demon.

அசேதனம் that which is destitute of the faculty of reasoning.

அசை 2. to move.

அச்சுவத்தம் = அரசமரம் ficus religiosa.

அஞ்சனம் dark colour.

அஞ்ஞானம் ignorance.

அஞ்ஞானி one who is ignorant, unwise.

அடக்கம் suppression, comprehension, inclusion.

அடக்கு 3. to suppress.

அடங்கலும் all together.

அடங்கு 3. to be subdued, to settle, to be contained.

அடர் (அடரு) 2. to thicken.

அடி foot, bottom, beginning.

அடிக்கடி (அடிக்கு அடி) repeatedly.

அடு 6. to approach.

அடை 2. to join, to obtain.

அடைவு access, method, manner, order.

அணிமா one of the eight Siddhis or

magical powers, to be obtained by self-imposed penance; viz. the power of assuming a shape as subtle as an atom.
அணுகு 3. to approach, to come to.
அணை couch.
அண்ணல் chieftain, elder brother, god.
அதிகம் abundance, advantage.
அதிகாரம் ability, capacity, power.
அதிகாரி one who is entitled (to the perusal and study of a certain work).
அதிசயம் wonder, preciousness.
அதிதி guest.
அது that. Often a mere expletive, affixed to the singular of low-caste nouns (e. g. கத்தி, கத்தியது knife. § 21, Note V).
அதுலம் absence of weight.
அதோகதி going downward, infernal region, state of damnation.
அத்தனை such kind, so much.
அத்தியாசம் See List 3.
அத்தியாரோபம் = ஆரோபம் See List 14.
அத்துவிதம் absence of duality.
அந்தக்கரணம் See List 8.
அந்தணன் (prop., one of a beautiful coolness) ascetic, sage, philosopher, theologer, brahmin, god.
அந்தம் end.
அந்தரம் distance, difference, space, ether.
அந்தர்யாமி See List 11.
அபத்தியம் want of conduciveness.
அபரோட்சம் that which can be seen; evidence. See List 12.
அபவாதம் See List 13.
அபாவனை the state of not thinking, fancying etc.
அபிதானம் appellation, name.
அபிமானம் worldly attachment, egotism, pride.
அபேதம் absence of difference.
அப்படி in that manner, in that way.
அப்பால் that part, that side, beyond.
அப்பியாசி one who practises.
அப்பிரமேயம் that which cannot be measured by any human rule; unsearchable.
அமர் (அமரு) 2. to become subdued, to agree, to be at hand.
அமர் battle.
அமளி sleep.
அமிர்தம் ambrosia or rather nectar, immortality.
அமுதம் = அமிர்தம்.
அம்பு arrow.
அயல் what is outward; foreign.
அயன் Brahmâ.
அரசு king.
அரவு serpent.
அரா = அரவு.
அரிது (from அரு rare) "it is rare, difficult, precious" (வினைக்குறிப்புமுற்று, § 44) or "something that is rare etc." (வினைக்குறிப்புப்பேர், § 44).
அரு something without shape; atom, spirit, god.
அரு rare, precious, difficult.
அருகு 3. to draw near, to become reduced.
அருக்கன் sun.
அருணன் sun.
அருத்தம் = அர்த்தம்.
அருந்ததி Arundhati, the wife of Vasishtha; a star.
அருமை rareness, preciousness, difficulty.
அருளு 3. to be gracious, to grant graciously, to vouchsafe; sometimes, to speak.
அருள் grace.
அரூபம் absence of shape.

அர்த்தம் thing, wealth; meaning.
அலகு number,
அலகை demon.
அலக்கண் sorrow, pain.
அலர் 2. to bloom.
அலை 2. to stray about.
அலைவு fluctuation.
அல் a tenseless verb (§ 44) which denies the quality, whereas இல் denies the existence.
அல்லாது besides.
அல்லாமல் = அல்லாது.
அவசியம் necessity.
அவதானம் meditation.
அவத்தை state, condition.
அவள் she (that woman).
அவாச்சியம் that which cannot be said, defined.
அவிகாரம் absence of change.
அவித்தை ignorance, unconsciousness.
அவிநாசி that which is free from destruction.
அவ்வியத்தம் that which is indistinct, undeveloped. See List 23.
அழி 6. to destroy.
அழிவு destmotion.
அழு 1. to weep, to lament.
அழுக்கு dist.
அழுத்து 3. to press, to depress.
அழுந்து to dive.
அழை 6. to call.
அள 7. to measure.
அளவு measure.
அளவும் until,
அளி grace, humanity.
அளி 6. to grant, to preserve.
அறம் virtue.
அறி 2. to know.
அறிவு knowledge.
அறு 4. to be cut off, to cease. அற (inf.), when added to a noun: "without"; when referring to a whole sentence: "entirely".

அறு 6. (transit. form of the preceding) to cut off.
அற்பம் smallness.
அற்புதம் wonder.
அனகம் absence of guilt.
அனகன் one who is free from guilt.
அனணு that which is not composed of atoms.
அனந்தம் infinity.
அனர்த்தம் non-entity, nonsense.
அனவத்தை absence of அவத்தை, want of philosophical principle; inconsistency.
அனாதி absence of beginning; eternity.
அனாமயம் absence of disease, — health.
அனுகுணம் complacency, favour, benefit.
அனுகூலம் inclination, grace.
அனுக்கிரகம் assistance, favour.
அனுசரி 6. to follow, to observe.
அனுட்டி 6. to perform, to practise.
அனுதினம் daily.
அனுபவி 6. to experience (in the sense of sorrow as well as of pleasure).
அனுபூதி = அனுபவம் perception, knowledge, experience.
அனுமானம் inference, conclusion.
அனேகர் several, various.
அனைய such, in that manner.
அன்பன் lover.
அன்பு love.
அன்று at that time.
அன்று (instead of அல்து; § 9, 4, Note I) from the tenseless verb (§ 44) அல்: "it is not".
அன்ன such.
அன்னகோசம் See List 10.
அன்னம் food, espec. boiled rice.
அன்னவன் such one.
அன்னிய other, foreign.
அன்னை mother.

ஆ

ஆ 1. (pt. ஆனேன், contracted from ஆயினேன் — prop. ஆகினேன் from ஆகு 3.) to originate, to be fit, to suit.
ஆ = ஆக (see the following).
ஆக inf. of ஆகு 3., used also like ஆய் (§ 48); when affixed to the future, it forms a kind of optative (§ 32).
ஆகமம் sacred book.
ஆகம் body,
ஆகாசம் ether.
ஆகாமியம் See List 6.
ஆகாயம் = ஆகாசம்.
ஆகில் (= ஆனால்) if it happens, if (§ 49, II, c).
ஆகு 3. (pt. ஆயினேன் inst. of ஆகினேன்) = ஆ 1.
ஆக்கு 3. to make.
ஆங்கு there.
ஆசாரம் any ceremony prescribed.
ஆசான் preceptor.
ஆசை desire.
ஆச்சியம் ghee, butter.
ஆச்சிரமம் condition of life.
ஆடவன் man.
ஆடு 3. to move, to play.
ஆட்கொள் 1. (ஆட்கொள்ளு) from ஆள் (man, slave) and கொள் (to take): to make one a slave (a votary).
ஆணி nail.
ஆணை command.
ஆதலால் (instrument. of the following) therefore (§ 49, I, c).
ஆதல் (verb. noun — § 55 —, from ஆ 1.) originating, happening.
ஆதவன் sun.
ஆதாரம் a base (ὑπόςασις, subtratum).
ஆதி beginning. It is also used in cases of enumeration ("and so on") like the Sans. âdi, and the Tam. முதல்.
ஆத்மா See List 18.
ஆபத்தி attachment.
ஆபாசன் reflex (பிரதாபாசன்). See List 1.
ஆமை tortoise.
ஆம் 3. pers. neut. sing. fut. of ஆ 1. "it will happen, it is practicable, it is allowed, certainly, yes" (§ 74, N. III, IV) — and ptc. fut. of the same verb, sometimes used like ஆன (§ 47).
ஆய (properly ஆகிய, from ஆகு 3 to originate) = ஆன.
ஆயிரம் thousand.
ஆயின (prop. ஆகின, from ஆகு 3 to originate) = ஆன.
ஆயின் = ஆனால் if it happens; if (§ 49, II, c).
ஆய் (properly ஆகி, from ஆகு 3. to originate) adverb. ptc.; when affixed to a substantive, this is converted into an adverb (§ 48).
ஆய் an affix to the pers. II sing. imperat. (§ 31, Note).
ஆய் 2. to seclet.
ஆரணம் holy writ.
ஆரம்பம் beginning, exertion, practice.
ஆராய் 2 to investigate.
ஆரியம் honour, wisdom, beauty, prosperity.
ஆரூடன் one who has obtained, a perfect one. See List 15.
ஆரோபம் attribution. See List 14.
ஆர் who?
ஆர் 2. to abound, to be full.
ஆலம் rain, sky.
ஆல் (ஆலு) 2. (pt. ஆன்றேன். § 9, 4, Note I) to be complete, to be accomplished, to be perfect.

ஆல் banyan-tree.
ஆல் the mark of the instrument.; a mere expletive.
ஆவது verb. noun (§ 54) from ஆ 1., "that which will originate"; used also like ஆனது (§ 79, Note).
ஆறங்கம் (ஆறு அங்கம்) the six divisions of science (auxiliary to the Vedas): Pronunciation, Grammar, Prosody, Explanation of obscure terms, Exposition of religious rites, and Astronomy.
ஆறு six.
ஆறு river, way, manner.
ஆறு 3. to grow cool, refreshed, appeased; to be healed.
ஆற்று 3. to endure, to exert oneself, to do.
ஆன ptc. pt. of ஆ 1., or ஆகு 3.; when affixed to a substant., this is converted into an adjective. § 47.
ஆனவன் (ஆனவள், ஆனது) verb. noun, from ஆ "he (she, it) that originated"; when added to a noun, it directs the attention to it (§ 54).
ஆனந்தம் pleasure, delight.
ஆனாலும் from ஆ 1. "even if it happens", although.
ஆனால் from ஆ 1. "if it happens", if.
ஆன்மா the Self. See List 18.
ஆன்றல் verb. noun (§ 55) from ஆல் 2. (prop. ஆல்தல்; § 9, 4, Note I).

இ

இக to pass, to retire from.
இகம் this world.
இகழ் 2 to revile, to repudiate.
இகழ்ச்சி blame.
இங்கு here.
இசை 6. to join together, to accord, to tell.
இச்சை desire.
இடம் place (used also to denote the Brahma); refuge, greatness, prosperity.
இடர் affliction, difficulty.
இடி 6. to pull down.
இடு 4. to give. This verb may be joined to the adv. ptc. of any other, without altering the signification of the latter. (§ 74, 4).
இடை middle, intermediate space, pause. Besides it is a particle which, when affixed to a noun, marks the locative. § 13, N. IV.
இட்டம் something wished for; pleasantness, friendship.
இணங்கு 3. to agree, to adapt one's self, to consent to, to comply with.
இதயம் heart, mind.
இது this (the accus. also இத்தை).
இந்த this.
இந்தியம் = இந்திரியம்.
இந்திரசாலம் the trick of a juggler.
இந்திரியம் sense, organ.
இப்படி this manner, thus.
இப்பால் this side; here, now, henceforth.
இமம் dew.
இம்பர் this world.
இயம்பு 3. to speak.
இயல் nature, natural quality, natural proceeding, ingenuity.
இயல்பு nature.
இயற்று 3 to perform.
இரங்கு 3 to be merciful.
இரசதம் silver.
இரசோகுணம் quality of passion.
இரட்சி 6. to save.
இரணியகருப்பன் gold-egg, the mundane egg. See List 41.
இரவி sun.
இராசதம் = இரசோகுணம்.
இராசன் king.

இரி 2 to decline, to die away.
இரு 7 to be, to sit, to remain.
இரு (இரண்டு) two.
இருட்டு darkness.
இருத்து (caus. form, from இரு 7.) 3. to make to sit, to place, to press down.
இருப்பு dwelling, dwelling-place, recollection.
இரும்பு iron.
இருவோர் both.
இருள் darkness.
இலகு 3. to twinkle (like a star).
இலக்கணம் indication, attribute, property, rule, good disposition.
இலக்கம் a million.
இலக்கியம் = இலக்கியார்த்தம்.
இலக்கியார்த்தம் the secret meaning. See List 49.
இலங்கு 3. to shine.
இலான் one who is not, or aliquis, cui non est = one who has not (the reverse of உள்ளவன்).
இலிங்கதேகம் = சூக்குமதேகம். See List 75.
இலை leaf.
இலை = இல்லை. [existing.
இல் (tenseless verb, § 44) to be not
இல் partic. apocopatum of the preceding = இல்லாத.
இல் place, house; when affixed to a subst., it denotes the abl. loc.
இல்லாள் house-wife. § 58.
இல்லை not (it negatives the existence).
இழ 7. to loose.
இழு 6 to pull.
இளகல் (verb. noun — § 55 — from இளகு 3.) being wet, soft, pliant.
இற 7. to die, to expire, to cease.
இறுகு 3. to be close, thick, hard.
இறைச்சி flesh, meat.
இறைஞ்சு 3. to adore.
இற்றது that which has such nature.
இனிய sweet. § 46, B.
இனைய such.
இன்பம் pleasure, bliss.
இன்றி without.
இன்று (from the tenseless இல்) instead of இல்து (§ 9, 4, Note I) it is not. It distinguishes itself from அன்று in the same way as இல்லை from அல்ல.
இன்ன of such kind (adj.).
இன்னது something of such kind.

ஈ

ஈசன் ruler, Siva. See List 42.
ஈடு gift, reward, pawn, security.
ஈடேறு 3. to be saved.
ஈடேற்று 3. (caus. form — § 43, N. I —, from ஈடேறு) to save.
ஈது = இது this (ntr.).
ஈரம் humidity, water.
ஈறு end.
ஈனம் want, meanness.
ஈனன் a low man.
ஈனு 3. (pt. ஈன்றேன், from ஈன், § 9, 4) to produce, to bring forth.

உ

உகம் a certain period of time.
உகள் (உகளு) 1. (pt. உகண்டேன்; § 9, 4, Note II) to leap, to jump.
உசாவு 3. to ponder, to inquire, to examine, to consider.
உஞ்சல் = ஊசல் a swing.
உடம்பு body.

உடலம் body.
உடல் body.
உடன் with, immediately; when doubled: now and then.
உடு arrow, star.
உடை possession; sometimes used like உடைய, § 13, Note III.
உடையன் one who possesses. § 44.
உடையோன் = உடையன்.
உணங்கு 3. to dry up, to wither.
உணர் (உணரு) 2. to perceive, to understand.
உணவு food.
உண் 5. (pt. உண்டேன், § 9, 4) to eat, to drink, to enjoy, to suffer.
உண்டா (உண்டு ஆ 1.) to become something that exists, to originate, to spring forth.
உண்டு from the tenseless உள், instead of உள்து (§ 9, 4, Note II) = உளது = உள்ளது, it is.
உதகம் water.
உதயம் rising (of the sun etc.).
உதவு 3. to help, to assist.
உதாசீனம் impartiality, indifference.
உதாரணம் example.
உதி 6. to rise, to originate.
உதிர் 2 to fall off.
உத்தமம் excellence.
உத்தரம் something subsequent; reply. When added to the past partic., it is = பின்பு.
உத்தரீயம் upper garment.
உத்தி method.
உபகாரம் benefit.
உபதேசம் instruction.
உபதேசி 6. to instruct.
உபாதி See List 87.
உபாயம் means.
உமிழ் 2. to spit.
உயர் 2. to be elevated.
உயர் high, grand.
உயிர் life, soul = சீவம் and சீவன்.
உய் 2. to live, to obtain salvation.
உரப்பி 6. (caus. form — § 43 —, from உர 6. to be strong) to fasten.
உரம் firmness.
உரிய proper, peculiar. (§ 46, B.)
உருக்கு 3. to liquify.
உருவு = உருபம்.
உரூபம் shape.
உரை word, comment.
உரை 6. to speak, to explain.
உலகம் world.
உலகு = உலகம்.
உலாவு 3. to walk, to proceed.
உலை forge.
உவகை gladness.
உழல் (உழலு) 2. (pt. உழன்றேன், § 9, 4, Note I) to revolve, to whirl abont.
உள sometimes = உள்ள (partic. of the tenseless உள் to be).
உள (பலவின்பால் of the tenseless உள் to be) they are (ea sunt).
உளது (see உண்டு) it is. Also, that which is. (As வினைக்குறிப்புப்பேர், § 44, Note.)
உளன் (from the tenseless உள் to be) he is. Also: he who is (as வினைக்குறிப்புப்பேர், § 44, N.).
உளான் = உளன் he who is.
உள் (a tenseless verb, § 44) to be. (The reverse of இல்).
உள் the part within, the mind; within.
உள்ள (partic. of the tenseless உள் to be) some one, or something that is, or aliquis (etc.), cui est (அன்புள்ள மகன் filius cui est amor; filius carus).
உள்ளம் inside, mind.
உற (inf. of உறு 4. to be) is also used, like ஆக, to form adverbs (உரமுற = உரமாக firmly).
உறங்கு 3. to sleep.
உறவு friendship,
உறு 4. to draw near, to be caught in, to be.

உறை 6. to be pungent, sharp, vigorous.
உன்மாதம் madness.
உன்னது = உன் thy.
உன்னு 3. to think.

ஊ

ஊகம் conjecture, reflexion, philosophical deduction.
ஊடு the inmost part, between.
ஊடு 3. to be angry.
ஊண் food.
ஊது 3. to blow, to sound, to buzz, to puff.
ஊமன் dumb.
ஊர் place, village, town.
ஊழித்தீ the fire at the end of the world.
ஊற்றம் stability, refuge.
ஊன் flesh.
ஊன்று 3. to lean, to stick in, to be firm, to be pertinacious.

எ

எ an interrogative prefix (§ 23).
எங்கும் any where.
எங்கே where.
எங்ஙன் how.
எடு 6. to lift up, to take.
எட்டு 3. to reach at.
எட்டு eight.
எண்ணம் thought.
எண்ணு 3. to count, to think.
எதிர் against, over against.
எது what?
எத்தனை what kind? how much?
எந்திரம் engine, diagram (amulet).
எப்படி what manner? in what way?
எய் 1. to shoot.
எரி 2. to burn (intrans.).
எரி 6. to burn (trans.), to consume.
எரி fire.
எல்லவரும் = எல்லாரும்.
எல்லாம் all. § 28.
எல்லாரும் all. § 28.
எல்லை limit, boundary.
எவன், எவர் who?
எழு 2. to rise.
எழு = ஏழு seven.
எளிது (from எள் to be little?) it is easy. (வினைக்கு. முற்று, § 44). Also, that which is easy (as வினைக்கு. ப்பேர், § 44).
எறி 2. to cast.
என் 5. (pt. என்றேன், § 9, 4) to say.
என்பது (verb. noun from என்) that which one will call; that which is. (§ 79, Note). Used also like என்று "that" (ὅτι). § 85.
என்போன் = என்பவன் he who is called; he who is (§ 79).
என்று (adv. part. of என் 5.) saying; that (ὅτι). § 49, II, b. § 85.
என்றும் always.
என்றென்றும் for ever.
என்ன what, why.

ஏ

ஏ, when annexed to a word, gives a certain emphasis (§ 51).
ஏகம் unity, oneness.
ஏகாங்கி solitary.

ஏகாந்தம் state of isolation, solitude.
ஏகு 3. to pass over.
ஏடணை desire.
ஏது = எது what?
ஏது cause, motive.
ஏமம் delight, passion.
ஏமுற (inf. of the following) delightfully.
ஏமுறு (ஏம் உறு) 4. to be delighted.
ஏல் (contract. from எனில்) if.
ஏழு seven.
ஏறு 3. to climb up, to ascend.
ஏன் why.

ஐ

ஐ (with a corresp. nasal before க, த, ப) five.
ஐக்கியம் communion, unity, sameness.
ஐந்து five.
ஐயம் doubt.
ஐயம் a beggars vessel.
ஐயன் master, priest, teacher.

ஒ

ஒ 6. to be equal, to resemhle, to agree.
ஒக்க (inf. of the preceding) together.
ஒடு = ஓடு with.
ஒடுக்கு 3. = அடக்கு.
ஒட்டு 3. to stick, to be at hand, to permit.
ஒப்பம் sameness.
ஒப்பு likeness.
ஒரு one, unique, incomparable.
ஒருத்தி one (female).
ஒருமி 6. to be united.
ஒருவன் one (man).
ஒல்லை antiquity.
ஒழி 2. to cease, to remain, to be left.
ஒழுகு 3. to flow, to walk, to act righty.
ஒளி 6. to hide.
ஒளிர் 2. to shine.
ஒன்பதின்மர் nine persons.
ஒன்பது nine.
ஒன்று one (thing).
ஒன்று 3. to be one, to unite, to comply with.

ஓ

ஓங்கு 3. to be elevated.
ஓடு 3. to run.
ஓது 3. to sing, to chant, to recite.
ஓமம் burnt offering.
ஓய் 2. to leave off, to pause, to discontinue.
ஓர் (ஓரு) 2. to ponder, to meditate, to examine.

க

ககனம் ether.
கங்கை the river Ganges.
கச 7. to be bitter, miserable.
கட 7. to step over, to cross, to transgress, to transcend.
கடம் pitcher.

கடல் sea, ocean.
கடவுள் (that in which necessity is inherent) fate, deity, god.
கடன் duty.
கடி 6. to bite.
கடை 2. to churn.
கட்டி a lump (of sugar).
கட்டு tie, fetter.
கட்டு 3. to bind, to tie up.
கட்டுப்படு 5. to be tied, stopped (by incantation).
கணக்கு computation, account, motive, cause, manner.
கணம் moment.
கணி 6. to compute.
கண்ணாடி looking-glass.
கதி going (to heavenly bliss or hell, or to being born again).
கதி to increase, to prevail.
கதிர் ray, beam.
கதை tale, story.
கத்தன் = கர்த்தன் actor.
கந்தர்ப்பன் Gandharva; celestial musician.
கம்பம் pole, pillar.
கர 7. to hide.
கரணம் agency, cause, instrument, faculty, organ, sense.
கரு embryo.
கரு black.
கருணை grace, favor.
கருது 3. to think.
கருத்து thought.
கருப்பை = கருப்பம் embryo.
கரைதல் (verb. noun from கரை 2.) melting, pitying.
கர்த்தன் (one who makes) actor, creator, master.
கல 7. to mix, to unite.
கலகம் confusion.
கலவி copulation.
கலை science, portion.
கல் stone.
கல்லு 3. to dig.
கல்லோலம் wave.
கவர் bifurcation, expansion.
கழி 2. to be full, to go off.
கழுவு 3. to wash.
களங்கம் spot, blame.
களிம்பு rust.
களை 2. to pull off.
கள்ளு = கள் toddy.
கறு 6. to turn black.
கறுப்பு black colour.
கறுவு 3. to be angry.
கற்பகம் a fabulous tree in Indra's heaven.
கற்பனை fiction.
கற்பிதம் (that which is made) artificial, fictitious.
கன 6. to be heavy.
கனம் heaviness, weightiness, honour, importance.
கனல் fire, warmth.
கனவு dream.
கனா = கனவு.
கனி fruit.
கன்மம் = கர்மம்.
கன்மி one who is engaged in works.
கா 6. to preserve.
காடு jungle.
காட்டு (caus. form, from காண் to see) to show, to exhibit.
காணி property.
காண் 5. (pt. கண்டேன்) to see.
காண்டம் section.
காண்ப = காண்பன that which sees or is seen; visible things.
காண்பி (caus. form, from காண்) to make see, to show, to simulate.
காந்தம் magnet.
காமம் lust.
காமி one who is possessed of lust; a lascivious man.
காமியத்தவம் self-imposed penance.
காமியம் that which is to be desired; desire.

காய் 2. to burn, to be feverish, to grow dry, to enrage.
காய் 6. to bear fruit.
காய்ச்சு 3. to boil.
காரணசரீரம் See List 44.
காரணம் cause.
காரணன் the author of any thing.
காரியம் effect, affair.
காலம் time.
கால் = காலம்.
காவல் preservation, custody.
காற்று wind.
கானல் sand appearing like water, in consequence of excessive heat.
கானவன் a man living in the forest; a hunter.
கிஞ்சில் a little.
கிட்ட (inf. of கிட்டு 3.) near.
கிட்டு 3. to approach.
கிணறு a well.
கிருபை grace.
கிளர் 2. to rise, to shine.
கிளிஞ்சில் a conch.
கீழ் below.
குகன் Kârtikêja, son of Siva, god of war.
குகை a hole.
குஞ்சரம் elephant.
குடம் = கடம் pitcher.
குடி habitation, inhabitant, subject.
குடீசகம் the condition of him who, remaining in his own house, lives at the expence of his son.
குடும்பம் family.
குதர்க்கம் sophistry.
குதி 6. to jump.
குத்திரம் meanness, cruelty, lie, imposture.
குத்து 3. to push.
கும்பிடு 4. to worship with joined and uplifted hands.
குரவன் any person, we ought to respect: king, teacher, father, priest, senior, guardian.
குரு teacher.
குருடு blindness.
குலவு 3. = குலாவு 3.
குலாயம் nest.
குலாவு 3. to join, to surround, to converse, to shine, to praise.
குவலயம் a water lily; the earth.
குழம்பு 3. to grow thick; to become engrossed, confused.
குளவி wasp.
குளிர் (குளிரு) 2. to be cold, to be refreshed.
குளிர் coolness, refreshment, mildness.
குளிர்மை the state of being cool, refreshed, mild.
குறி mark, aim, character.
குறி 6. to mark, to point out, to aim at.
குறிக்கொள் 1. (குறி கொள்) to take an aim, to mark.
குறை want; that which falls short; that which is left.
குற்றம் shortcoming, fault.
கூட (inf. of கூடு 3.) together, at the same time.
கூடம் that which is hidden.
கூடு 3. to join, to assemble.
கூட்டு 3. to assemble, to join, to compound.
கூப்பிடு 4. to call.
கூறு proclamatoin, attribute, part portion,
கூறு 3. to say, to describe, to proclaim.
கெடல் (verb. noun from கெடு 4.) perishing, dying.
கெடு 4. to perish, to die.
கெடு 6. to spoil, to destroy, to pervert.
கேடு corruption, ruin.
கேட்கை (verb. noun from கேள் 5.), hearing, obeying, asking, studying.

கேட்டல் = கேட்கை.
கேள் 5. (கேட்கிறேன், § 9, 3; கேட்டேன், § 9, 4; கேட்பேன், § 9, 3) to hear, to obey, to ask, to study.
கை hand.
கைதவம் untruth.
கைவல்யம் the state of absolute oneness; eternal bliss (in the sense of the Advaita-System).
கொசுகு a gnat.
கொடு = கொண்டு.
கொண்டு (verb. part. of கொள் 1.) taking; through.
கொல் (கொல்லு) 1. (pt. கொன்றேன், § 9, 4, Note I) to kill, to destroy.
கொழு 6. to be fat, gross, insolent, proud.
கொள் (கொள்ளு) 1. (pt. கொண்டேன், § 9, 4, Note II) to take. When joined to the gerund of another verb, it sometimes forms a kind of medium (§ 74, 1).
கொள்கை (verb. noun from கொள் 1.) getting, opinion, nature, manner.
கோசம் See List 46.
கோடி ten millions.
கோடு horn.
கோஷ்டம் village inhabited by shepherds.
கோது blame.
கோபம் wrath.
கோபி 6. to be angry.
கோயில் (கோவில்) temple; sacred dwelling-place.
கோரம் passion.

ச

சகத்து world.
சகம் world.
சகலம் the whole.
சகாயம் help assistance.
சகி 6. to be able, to endure, to undergo, to forbear.
சங்கி 6. to opine, to doubt, to object, to inquire, to honor.
சங்கை doubt, question.
சச்சிதானந்தம் See List 65.
சஞ்சலம் motion.
சஞ்சாரம் wandering, conversation, existence.
சஞ்சிதம் See List 45.
சடம் matter.
சட்டி a jar.
சண்டம் violence.
சதுரன் (prop. one who knows the four sc. Vedas) a dexterous, a clever man.
சத் (சற், when followed by a noun beginning with க) real, true, good.
சத்தன் one possessed of power.
சத்தி power, energy.
சத்திமான் = சத்தன்.
சத்து = சத் that which exists, ens.
சத்துவம் essence, reality, truth, goodness.
சத்துரு enemy.
சந்ததம் perpetually.
சந்தேகம் doubt.
சந்நிதி = சன்னிதி.
சந்நியாசி = சன்னியாசி.
சந்நியாசம் = சன்னியாசம்.
சமட்டி generality.
சமாதானம் composure.
சமாதி (Sans. śama âdi) tranquillity and so on.
சமாதி (Sans. samâdhi) contemplation.
சமம் (Sans. śama) tranquillity.
சமம் (Sans. sama) sameness, universality. [versality.
சமானம் equality, conformity, uni-

சமி 6. to endure, to suffer, to perish.
சம்பத்து perfection, prosperity.
சம்மதம் consent, permission.
சயனம் couch, bed.
சரசம் palatableness, agreeableness.
சரம் that which moves.
சராசரம் (Sans. ćarâćara) moveable and immoveable creatures.
சரி equal, same.
சரீரம் body.
சலம் water.
சவம் corpse.
சற் s. சத்.
சற்குணன் one who is possessed of good qualities.
சற்று a little.
சனகன் a king of Mithila.
சனனம் birth.
சனாதனம் eternity.
சன்மார்க்கம் good path, religion.
சன்னிதி presence.
சன்னியாசம் renunciation, ascetic life.
சன்னியாசி an ascetic.
சாக்கிரம் state of waking.
சாடி a jar.
சாதனம் means, instrument.
சாதி 6. to perfect.
சாதி birth, race, tribe, kind.
சாத்திரம் sacred book.
சாத்துவிகம் the quality of goodness.
சாந்தம் tranquillity.
சாயை shadow, reflex.
சாரூபம் identity of shape, of essence.
சார் (originally = சேர்) 2.
சால் (pt. சான்றேன், § 9, 4, N. I) to be full.
சால் a large vessel for keeping water.
சாற்று 3. to tell.
சிகாமணி head-jewel.
சிக்கென resolutely, fast.
சிசு child, infant.

சிஞ்ஞாசு desirous of knowledge.
சிட்டன் one who has been taught and trained; one who is well educated.
சிதாபாசன் See List 30.
சித்தம் the faculty of thinking; mind.
சித்தன் an ascetic magician.
சித்தாந்தம் philosophically established truth.
சித்தி magical power in consequence of self-imposed severe penance.
சித்து that which thinks; the thinking principle; spirit.
சிந்தனை thought.
சிந்தி 6. to meditate.
சிந்தித்தல் (verb. noun, from சிந்தி 6.) thinking.
சிரத்தை faith.
சிரவணம் hearing (the lectures of a master).
சிருட்டி creation.
சிவப்பு red colour.
சிவம் bliss.
சிவோகம் (Sans. sivô 'ham) I am happy, blessed.
சிற 7. to be distinguished.
சிறியவர் mean people.
சிற்சத்தி power of spirit.
சிற்சாயை S. List 29.
சின்னம் piece, smallness.
சீதம் coolness, cold.
சீரிய excellent (tenseless partic. of the noun சீர்; § 44).
சீலம் quality, (good) disposition.
சீவசாட்சி the witness of the individual soul = கூடஸ்தன். See List 37.
சீவம் life.
சீவன் See List 35.
சுகம் pleasure.
சுகன் Suka, son of Vjâsa, narrator of the Bhagavat-Purâṇa.
சுசி purity.

சுஞ்ஞானவான் one who knows well.
சுடர் ray, beam.
சுடு 4. to burn, to bake.
சுட்டு 3. to show, to point out.
சுதை ambrosia.
சுத்தம் purity.
சுத்தி purity, fragment of a couch-shell.
சுபாவம் nature.
சுபேச்சை wish for purity.
சுயம் own.
சுரன் god.
சுருதி revelation, holy writ.
சுவர் wall.
சுவர்க்கம் heaven.
சுவாமி master, lord, god.
சுவை taste, flavour.
சுழல் a whirl.
சுழல் (சுழலு) 1. (pt. சுழன்றேன், § 9, 4, Note I) to whirl round, to revolve.
சுழுத்தி profound sleep; vacuity; final dissolution of the world into Brahma. See List 76.
சுற்று 3. to go round.
சூக்குமம் refined matter.
சூடு 3. to put on (as a wreath).
சூத்திரன் Sûdra, mechanic.
சூரியகாந்தம் a stone of fabulous properties.
சூழ் 2. to surround, to consider with attention, to walk round (a person, from the left to the right, in token of reverence).
செகம் = சகம்.
செத்தை dry leaves.
செப்பு 3. to say, to mention.
செப்பு = சிவப்பு red colour.
செயல் (verb. noun, from செய் 1.) doing, action.
செய் 1. (ft. also செய்குவேன் from the lengthened form செய்கு) to do, to act.
செய்கை (verb. noun, from செய் 1.) doing, action.
செய்வி 6. (caus. form, from செய் 1.) to cause to do.
செல் cloud.
செல் (செல்லு) 1. (pt. சென்றேன், § 9, 4, Note I) to proceed, to be current, to be valid.
செல்வம் prosperity, power.
செவ்வு beauty.
செறி 2. to be thronged, to be compact.
செனி 6. to be born, to originate.
செனிப்பி 6. to cause to originate, to engender.
சென்மம் birth.
சென்மாந்தரம் former birth.
சேடம் that which is left.
சேடி 6. to remain.
சேட்டி 6. to act, to move.
சேட்டை action, motion.
சேய (tenseless part. from சே red colour) beautiful.
சேய் son.
சேவி 6. to serve, to venerate, to worship.
சேனம் hawk.
சேனை army, multitude.
சைதன்னியம் See List 28.
சொரி 2. to shower down.
சொரூபம் shape, nature, substance.
சொர்க்கம் = சுவர்க்கம் heaven.
சொர்ப்பனம் = சொற்பனம்.
சொல் (சொல்லு) 3. (pt. commonly contracted into சொன்னேன்) to speak, to say, to explain.
சொற்பனம் dream.
சோகம் sorrow, pain.
சோதி lustre, light.
சோதி 6. to examine, to try.
சோயம் (Sans. sô' jam) = அவன் இவன் this one is that one.
ஸ்தம்பனம் stopping, suppression (by incantation).

ஞ

ஞாதா one who knows.
ஞானம் knowledge, wisdom.
ஞானி (ஞானவான்) a wise man.
ஞேயம் that which is to be known.

த

தகர் 6. to break.
தங்கு 3. to stop, to dwell.
தச (Sansc.) = பத்து ten.
தசமன் (Sansc.) = பத்தான் the tenth.
தஞ்சம் refuge.
தடம் extent, tank.
தடவு 3. to grope, to rub softy, to fondle.
தடி stick, poker.
தடை obstacle.
தண்டம் punishment, chastisement.
தண்டுலம் rice unhusked.
தண்ணீர் (தண் நீர், § 9, 5) water (prop. cool water, fresh water).
தத் (Sans. tat) this (Brahma).
தத்துவம் essence, true nature.
தந்திரம் string, contrivance, science, industry.
தந்தை father.
தப்பு 3. to err, to escape.
தப்பு mistake, fault, lie.
தமம் (Sansc. dama) self-restraint.
தமம் (Sansc. tama) darkness, the quality of darkness.
தமோகுணம் the quality of darkness.
தம்பம் pillar, stand, enchantment.
தரணி earth.
தரல் (verb. noun, from தரு to give) giving.
தரா mixture of copper and zinc.
தரி 6. to stay.
தரிசனம் sight, view, intuition.
தரு tree.
தரு 2. (pt. தந்தேன், contracted from தருந்தேன்) to grant, to give, to result (sich ergeben).
தருமம் law, right, duty, virtue, charity.
தர்ப்பணம் a mirror (of copper).
தர்மம் = தருமம்.
தலைவன் one who is at the head.
தவம் mortification, penance, austere life, trouble, special duty.
தவனம் heat, affliction.
தவிர் 2. to be dismissed, to be free from.
தவிர் 6. to remove.
தழல் sorrow.
தழுவு 3. to embrace.
தளர்வு staggering.
தறி post.
தற் (Sansc. tat) - பதம் the term "hoc" in the Mahâvâkja: Hoc tu es.
தனயன் son.
தனி alone, single, solitary, unique.
தனு body.
தனுமானசி restraint of mind.
தன் cas. obliquus of தான். This, and the other cases formed from it, are often mere expletives. § 21, 5.
தன்மம் = தருமம்.
தன்னியன் a rich man.
தாகம் thirst.
தாக்கு 3. to fight, to dash against.
தாசன் servant.
தாதன் = தாசன்.
தாணு post, pillar.
தாண்டவம் the frantic dance of Siva and his votaries.

தாபரம் that which is immoveable, as plants, stones etc. (the reverse of சரம்).
தாமதம் = தமோகுணம்.
தாமரை lotus.
தாய் mother.
தாரணை firmity.
தாரதம்மியம் rank.
தாலம் earth.
தாவரம் = தாபரம்.
தாவு 3. to stretch forth, to rush in, to jump.
தாழ்வு depression, defect, humility.
தானம் donation.
தானம் place.
தான் himself, herself, itself; the Self (like the Sanscr. âtman).
திகழ் 2. to shine, to exist.
திசை region of the world.
திடம் strength, firmness, certainty.
திட்டம் something set, regulated, appointed, certain.
திட்டாந்தம் instance, example.
திண்ணிய (tenseless partic. from திண் strength) strong.
திதி preservation.
தியானம் meditation.
தியானி 6. to meditate.
திரம் firmness.
திரி 2. to stray, to whirl.
திரிபுடி the three categories: knower, object of knowledge, and knowledge.
திரு holy.
திருக்கு that which sees; the eye.
திர்ஷ்டாந்தம் example.
திர்சியம் = திரிசியம் that which is to be seen; an object.
திறமை ability.
திறம் natural disposition, quality, capacity, perfection, share, portion.
தினம் day.
தின் 5. (pt. தின்றேன்; § 9, 4) to eat.
தீ sweet.
தீ fire.
தீ evil.
தீது (வினைக்குறிப்புப்பேர், from தீ evil; § 44) that which is evil; badness.
தீபம் lamp.
தீரன் one who possesses wisdom.
தீர் 2. to come to an end.
தீர்த்தம் any holy place, especially for bathing.
தீர்வை decision.
துகள் fault, dust, doubt.
துக்கம் pain, sorrow.
துங்கம் loftiness, excellence.
துடை 6. to sweep away.
துட்டம் wickedness, abomination.
துட்டன் one who is abominable, wicked.
துணி 2. to perceive distinctly, to decide, to venture.
துயரம் = துயர்,
துயர் affliction.
துயில் (துயிலு) 1. (pt. துயின்றேன், § 9, 4, Note I) to sleep.
துய்து (வினைக்குறிப்புப்பேர் from துய்? § 44) that which is pure; purity.
துரியம் See List 85.
துருத்தி bag, a pair of bellows, body (when spoken of with contenpt).
துர்சங்கம் bad company.
துலக்கம் brightness.
துலக்கு 3. (trans., from துலங்கு 3.) to make to shine, to cleanse.
துலங்கு 3. to shine.
துளி drop.
துன்பம் affliction, sorrow.
தூங்கு 3. to sleep.
தூடணம் blame.
தூரம் distance.
தூலம் gross element.
தெய்வம் divinity, fate.
தெரி 2. to be clear, to perceive.

தெவிட்டு 3. to nauseate.
தெளி 2. to clear up.
தெளிதல் (verb. noun, from தெளி 2.) clearing up (through constant meditation).
தெளிவி 6. (caus. form, from தெளி 2.) to make clear.
தெளிவு clear understanding.
தேகம் body.
தேகி the inhabitant of the body, the soul.
தேங்கு 3. to stand full, to abound.
தேசம் country, place.
தேசிகன் traveller, preceptor.
தேசு lustre, light, fire.
தேயம் = தேசம்.
தேயு = தேசு.
தேற்றாம்பொடி clearing-powder (the powder of the seed of Strychnos potatorum).
தேனீ (தேன் ஈ "honey-fly") bee.
தைசதன் See List 80.
தொகு 4. to be united.
தொகு 6. to sum up, to classify.
தொகை assemblage, sum, genus, end.
தொடங்கு 3. to begin.
தொடர் (தொடரு) 2. to follow after, to succeed.
தொடு 4. to touch.
தொட்டு (partic. of தொடு 4. "touching") concerning, because, beginning from.
தொண்டன் slave.
தொந்தம் dualism.
தொம் (Sansc. tvam) பதம் the term "Tu" in the Mahâvâkja "Hoc tu es".
தொலை 2. to end, to perish.
தொலை 6. to end, to destroy.
தொல்லை antiquity.
தொழில் occupation.
தொழு 1. to worship.
தோறும் (from தோறு "multitude herd" and உம்) every.
தோற்றம் appearance.
தோன்று 3. to appear.

ந

நகர் town.
நகை laugh, pleasure.
நகை 6. to laugh.
நசி 6. to perish.
நச்சு 3. to desire.
நஞ்சு poison.
நடு middle, equity, equanimity.
நண்ணு 3. to approach, to unite.
நந்து 3. to be ruined, to prosper.
நந்நான்கு four and four.
நபாதி (the Sansc. na bhâti) it does not appear.
நம்பு 3. to believe, to trust.
நய 7. to desire, to long.
நயிட்டிகம் the condition of one who for ever remains in the house of his Guru.
நரன் man.
நலம் goodness.
நல் goodness; (as adj.) good.
நல்கு 3. to grant.
நல்ல tenseless part. (§ 44), from நல் good.
நவநீதம் fresh butter.
நவில் 1. (pt. நவின்றேன், § 9, 4, Note I) to speak.
நழுவு 3. to slip off, to perish.
நனவு state of waking.
நனு = நனவு.
நன்மை goodness.
நன்று (from நல் and து — வினைக்கு.பேர், § 44 — "that which possesses the quality of good") goodness.
நாசம் destruction, ruin.

நாட்டு 3. to fix, to plant, to erect.
நாதம் sound.
நாநா many, various.
நாமம் name.
நாயகன் leader, master.
நாய் dog.
நாரணன் Vishnu.
நாரதன் Nârada, son of Brahmâ.
நாரி woman.
நார் rope, cord.
நாலு four.
நாளும் daily, always.
நாளை to-morrow, in future.
நாள் day, time.
நான் I,
நான்கு = நாலு.
நாஸ்தி (nâsti, from the Sanscr. na asti) it does not exist.
நிகர் likeness, similar.
நிகழ் 2. to go, to shine.
நிசம் innate, indigenous, own, veritable, perpetual.
நிசி night.
நிச்சயம் certainty, conclusion.
நிட்களம் want of place.
நிட்டன் one engaged in pious meditation.
நிண்ணயம் established truth.
நிதானம் receptacle, treasure.
நித்தம் (= நித்தியம்) with உம், for ever.
நித்தியம் eternity.
நிமித்தகாரணம் causa efficiens (in contradistinction to "causa materialis").
நியமம் coercion, direction, rule.
நிரஞ்சனம் absence of collyrium, of darkness, of impurity, of misery.
நிரந்தரம் absence of interstice.
நிரவயம் = நிரவயவம் absence of member.
நிருபம் = நிரூபம். [pation.
நிருவாணம் dissolution, emanci-
நிரூபம் absence of shape.
நிர்க்குணம் absence of quality.
நிலம் station, ground, earth, estate.
நிலவு moon, nectar.
நிலாத்திரி torch.
நில் 5. (நிற்கிறேன், § 9, 3, நின்றேன் § 9, 4, Note I, நிற்பேன் § 9, 3) to stand, to stay, to be durable.
நிவாதம் absence of wind.
நிவிர்த்தி cessation, removing.
நிழல் shadow, reflex.
நிறம் colour.
நிறை 2. to be full.
நிறை 6. to fill.
நிறைவு fulness, plenitude.
நினை 6. and 7. to think.
நின்மலம் = நிர்மலம் absence of impurity.
நின்று (ptc. of நில் 5. to stand) used like இருந்து, from. (§ 13, Note II).
நின்றும் = நின்று.
நின்னது = உன் thy.
நீ thou.
நீக்கு 3. to remove.
நீங்கு 3. to recede, to cease.
நீசன் a mean person.
நீதி conduct.
நீந்து 3. to swim, to cross.
நீர் thou (honorific form).
நீர் water.
நீலம் black colour.
நீறு powder, ashes.
நுகர் 2. to swallow, to enjoy.
நுரை foam.
நுழை 2. to creep in, to penetrate.
நூதனம் novelty.
நூல் thread, scientific work, rule.
நூறு one hundred.
நெஞ்சம் = நெஞ்சு.
நெஞ்சு heart, thought, idea.
நெடிய (tenseless partic., from நெடு extension, § 44) extensive, long, tall.

நெடு extensive, long.
நெய் ghee, (sometimes) butter.
நெல், நெல்லு rice-grain in its husk.
நெறி way, path.
நெறியாளன் wanderer.
நேமி wheel.
நேரம் time.
நேர் straightness, rightness, accuracy.
நை 2. to grow soft, tender, thin; to be spoiled; to pine away.
நொய்ய (tenseless partic., from நொய் minuteness) minute, subtle.
நோக்கு 3. to look at, to attend to.
நோய் pain.
நோன்பு penance.

ப

பகர் 2. to speak, to tell.
பகல் dividing, light, day-time, noon.
பகீரதன் (Bhagīratha) a king famous for austere penance.
பகை aversion, hatred.
பங்கம் mud, corruption, sin.
பங்கயாசனன் he who is sitting on a lotus, Brahmâ.
பசி hunger.
பசு green, fresh, young.
பசு animal; the individual life.
பசுபதி lord of animal life, lord of the Gîva's = Īśa.
பஞ்சு cotton, wick.
படம் cloth, picture.
படர் affliction, mischief.
படர் 2. to spread, to extend.
படலம் chapter.
படி manner.
படி 2. to sink to the bottom, to submerge, to submit.
படிகம் crystal.
படு 4. to happen, to hit, to be caught, to suffer. When added to the inf. of another verb, it forms the passive voice.
பணம் money, reward.
பணி 2. to bow down.
பணி 6. to bestow, to speak.
பணி snail, ornament.
பணிகாரம் sweet cake.
பண்டம் any kind of utensil, wares, eatables etc.
பண்டிதம் learning.
பண்டு antiquity, formerly.
பதம் foot, place, station; word.
பதறு 3. to hurry.
பதி husband, lover.
பதிகன் traveller.
பதினேழு seventeen.
பதினொன்றான் the eleventh.
பதுமம் lotus.
பத்தாவான் the tenth.
பத்தான் = பத்தாவான்.
பத்தி faith, confidence.
பத்தியம் conduciveness.
பத்து ten.
பந்தம் bond, fetter.
பயிர் corn in the field, any vegetable, cultivation.
பர 7. to be extended, to grow extensive.
பரமம் superiority.
பரம் that which is different, supreme; excellency; the supreme being; the other world.
பரம்பு 3. to spread.
பரவு 3. to spread, to expatiate on, to praise.
பரன் the supreme one, (an appellation of Īśa, in contradistinction to the Gîvas).
பராவிய = பரவிய (= பரவின) from பரவு 3.
பராமுகம் a face looking in a wrong direction.

பரி 6. to sustain, to protect.
பரிசம் feeling, touch, palpability.
பரிணமி 6. to change.
பரிணாமம் change.
பரிதி sun.
பரிபாகம் full maturity.
பரியந்தம் end, till.
பரியாயம் methodical arrangement, order of synonymes.
பரிபூரணம் absolute perfection.
பரோட்சம் that which cannot be seen.
பல several.
பலம் power, faculty, fruit, use.
பலர் several.
பலன் fruit, gain, merit.
பலி 6. to be strong, to be profitable, to result.
பல்லார் = பலர்.
பவம் birth, existence.
பழகு 3. to be used to, to practise, to be conversant with.
பழக்கம் (antiquity) use, practice, habit, familiarity.
பழங்கதை old story; singular accident.
பழி fault, vengeance.
பழுது fault.
பளிங்கு crystal.
பறவை bird.
பறி 2. to escape.
பறி 6. to pluck off, to take away.
பற்று 3. to take hold of, to aim at, to adhere to, to stick to.
பாக்கியம் happiness.
பாசம் fetter.
பாஷ்பம் tear.
பாடல் (verb. noun, from பாடு 3. to sing) singing, reciting, studying.
பாடு suffering, affliction, trouble.
பாதம் foot.
பாதலம் hell.
பாதி half.
பாமரன் idiot.
பாரம் weight, trouble.
பார் land, earth, shore.
பார் 6. to look, to see, to inquire into, to comprehend.
பார்வை sight, intuition.
பால் side, part; when affixed to a noun, it denotes the locative, like இல் (§ 13, N. IV).
பால் milk.
பாவம் sin.
பாவனம் purification, purity.
பாவனை conception, idea.
பாவி 6. to fancy.
பாவி sinner.
பாவு 3. to take hold, to fix in the ground, to spread (trans. and intrans.) to be current, to pass over.
பாழ் desolation, barreness, emptiness, evil.
பானம் potation.
பிடி 6. to catch, to seize.
பிடுங்கு 3. to pull out.
பிணங்கு 3. to be close, to be cross.
பிணம் corpse.
பிணி pain, illness.
பிரசாபதி a name of Brahmâ, as creator of the human race.
பிரமம் Brahma.
பிரபஞ்சம் expanse, world.
பிரமவித்து one who knows the Brahma.
பிரமாணம் measure, rule, proof, authority.
பிரமை whirling, confusion.
பிரளயம் dissolution (of the world at the end of a Kalpa).
பிராஞ்ஞன் See List 61.
பிராணம் breath, life. [ணம்.
பிராணன் one endowed with பிரா
பிராந்தி giddiness, confusion.
பிராரத்வம் See List 63.
பிரி 2. to separate, to part with, to go off.

பிரியம் pleasure, love.
பிரிவு division, difference.
பிழை fault.
பிற 7. to be born, to originate
பிற other.
பிறப்பு nature, innate quality.
பிறவி birth.
பிறன் another, a stranger.
பிறிது something else.
பிறை the crescent moon.
பின் after.
பின்பு = பின்.
பின்னம் that which is split, separate; division, diversity, portion, wrath.
பின்னல் verb. noun, from பின்னு 3.
பின்னு 3. (பின்) to twist.
பின்னை = பின்.
பீடை pain, sorrow.
பீனம் stoutness.
புகல் (புகலு) 1. (pt. புகன்றேன், § 9, 4, Note I) to speak.
புகழ் 2. to praise.
புகு 2. (pt. also 4) to enter.
புசி 6. to eat, to enjoy, to suffer.
புசிப்பு eating, enjoying, suffering.
புணரி ocean.
புண்ணியம் merit, virtue.
புதுமை novelty; something curious, interesting.
புதை 2. to be interred, to be hidden, to be obscure.
புத்தி mind (as faculty of reasoning.)
புத்திரோற்பத்தி begetting of sons.
புந்தி = புத்தி.
புமான் man.
புர 7. to preserve, to protect.
புரம் town, house, body.
புரி 2. to do, to desire.
புருடன் the principle of life in man; man, husband.
புரை fault.

புலன் sense, object of the senses.
புலி tiger.
புல் grass.
புவனம் world.
புவி earth, station.
புழு worm, insect.
புறக்கரணம் external agency, i. e. any sense of perception or organ of action.
புறம் outside.
புனல் water.
புனிதன் one who is pure.
பூ 6. to blossom.
பூ flower, beauty.
பூசி 6. to worship.
பூச்சியம் any thing to be worshipped; rareness; emptiness.
பூண் 5. to put on (pt. பூண்டேன், § 9, 4).
பூதம் (that which has come into existence) element, living being; something past.
பூதலம் the earth.
பூமண்டலம் orbis terrarum.
பூமான் man.
பூரி 6. to be full.
பூருவம் anteriority.
பூன்றம் plenitude, perfection.
பெண்டு woman, wife.
பெய் 1. to rain.
பெரிது something great.
பெரு great.
பெறு 4. to get, to beget, to bring forth.
பேசு 3. to speak.
பேதமை folly.
பேதம் difference.
பேதை a fool.
பேய் devil.
பேரிடு 4. to give a name, to denominate.
பேர் name.
பேர் 2. to be moved, to be removed.
பேர் 6. to move, to remove.

பேறு gain, advantage.
பொங்கு 3. to boil over (also figuratively) with rage, joy etc.
பொடி powder, dust.
பொது general, universal.
பொத்து lie, nonsense.
பொய் 6. to tell a lie.
பொய் lie, false appearance.
பொருந்து 3. to join, to agree, to possess.
பொருப்பு hill, mount.
பொருள் thing, meaning, truth.
பொல்லாது it is evil; that which is evil, perverse.
பொறுமை patience.
பொன் gold.
பொன்று 3. to die away.
போ 1. (pt. போயினேன் — instead of போகினேன் — from போகு 3., or போனேன், contract. from போயினேன்) to go.
போக்கு 3. (caus. form, from போ) to cause to go off, to drive out.
போதம் knowledge, wisdom.
போதல் (verb. noun, from போ) going, going off.
போது 2. (pt. போந்தேன்) to go and come; to suffice.
போல (inf. of போல் 3.) used as an adverb: like.
போல் (போலு) 3. (pt. போன்றேன், § 9, 4, Note I) to resemble.
போல் = போல like.
போற்றி praise.
போற்று 3. to praise, to appreciate.
பௌதிகம் any thing consisting of or formed from பூதம் (element).

ம

மகத்தத்துவம் the intellectual principle.
மகம் sacrifice.
மகா great, powerful.
மகிமை greatness.
மகிழ் pleasure.
மகிழ் (மகிழு) 2. to rejoice.
மகிழ்ச்சி pleasure, delight.
மக்கள் sons, people.
மக்கு to assume the colour of earth; to grow dirty, rusty, mouldy, dim; to vanish; to perish.
மடம் stupidity.
படல் any thing flat and long.
மடு pool, tank.
மட்டு limit. இம்மட்டும் so far.
மண 6. to smell.
மணி gem, pearl, jewel; a stone which extracts poison; grain, bead (espec. of the Rudraksha berry).
மண் earth, dust, filth.
மண்டு 3. to be pressed, compact.
மதம் delight, pride, fury, intoxication, rut (of an elephant).
மதி intellect.
மது any thing sweet; intoxicating liquor.
மதுரம் sweetness.
மத்தியம் middle.
மநிதன் = மனிதன்.
மந்திரம் prayer, advice, secret.
மந்திரமூர்த்தி enchanter, conjurer.
மமதை avarice.
மயங்கு 3. to be perplexed.
மயம் (an affix, from Sansc.:) that which is made of, has the nature of.
மயல் confusion, perplexity.
மயன் (an affix, from Sansc.) one who is endowed with.
மருந்து medicine.
மருவு 3. to approach, to join.
மருள் (மருளு) 2. (pt. மருண்டேன், § 9, 4, N. II) to be bewildered

மர்க்கடம் monkey.
மலடி a sterile woman.
மலர் flower, blossom.
மலர் 2. to open (like a blossom).
மலி 2. to abound.
மழை rain.
மற 7. to forget.
மறு spot.
மறு other.
மறுமை (another state) another life.
மறை 6. to hide (also, to be hid).
மறை a secret (the Vedas).
மற்ற other.
மனது mind (as faculty of perception); desire.
மனம் = மனது.
மனிதன் man.
மனை house, household, house-wife.
மனைவி house-wife.
மனோகுணம் quality of the Manas.
மனோராச்சியம் (dominion of the Manas) fancy, imagination.
மனோவிருத்தி function of the Manas; intellectual faculty.
மன்னன் king.
மன்னு 3. to be stable, to last.
மா = மகா great.
மா = மாவு flour.
மாகர்த்தன் great-actor.
மாட்டு 3. to entangle, to hook in; in the future tense, to be able. மாட்டு is generally used in the neg. form (மாட்டேன், I cannot).
மாணக்கன் disciple.
மாதர் women; beauty, desire.
மாத்தியாகி great-forsaker.
மாத்திரம் measure; solely, purely.
மாந்தன் = மனிதன் man.
மாபலி (Mahâbali) a king overcome by Vishnu, and made sovereign of the infernal regions.
மாபோகி great-enjoyer (and sufferer).

மாயம் inherent power, magic, illusion, vanity.
மாயாவி juggler.
மாயை See List 51.
மாய் 6. to kill, to destroy.
மாய் 2. to vanish, to perish.
மாருதம் storm.
மால் concupiscence, passion; Vishnu.
மாள் (மாளு) 1. (pt. மாண்டேன், § 9, 4, Note II), to be consumed, to perish, to die.
மாறு 3. to change (intrans.).
மாற்றம் change, reply, refutation, word.
மாற்று 3. to change, to remove.
மானதம் mind.
மானம் honour (also = பிரமாணம்).
மானிடன் man.
மான் deer.
மிக (inf. of மிகு 4.) much.
மிகு 4. to be great, to be exalted.
மிச்சிரம் mixture; works which are neither good nor bad.
மிஞ்சு 3. to exceed, to surpass, to remain (as a rest).
மிதுனம் couple, copulation.
மித்தை false appearance.
மிருதி recollection.
மிலேச்சன் Mlêćća, barbarian.
மீள் (மீளு) 1. (pt. மீண்டேன், § 9, 4, Note II) to turn, to escape.
மீண்டு (part. of மீள் 1.) again, back.
மீன் fish.
மு = மூன்று three; § 25.
முகம் face.
முகஸ்தம் visibility, evidence,
முக்கியம் importance.
முகுந்தன் one free from passion.
முடி top, end.
முடி 2. to come to an end, to come to perfection.
முட்டு obstacle.

முதல் first, original. It is used in enumerations like the Sansc. âdi ("and so on").
முது old,
முத்தன one who is liberated, free.
முத்தி liberation, emancipation.
முந்த (inf. of முந்து 3.) firstly.
முந்து 3. to be first.
முந்தை formerly.
முயல் hare.
முயல் (முயலு) 1. (pt. முயன்றேன், § 9, 4, Note I) to exert one's self.
முயற்சி effort, endeavour.
முரண் opposition, contrariety, distinction.
முழங்கு 3. to sound, to declare.
முழுத்து 3. to plunge (trans.).
முளை 6. to germinate, to grow; to appear.
முளைத்தல் (verb. noun, from முளை 6.) shooting up, appearing = தோற்றம் = vikṣêpa. S. List 93.
முனி a sage.
முன் before (with regard to place and time).
முன்னம் = முன்.
முன்னூல் (முன் before; நூல் work) any authoritative work.
மூ = மூன்று three. § 25.
மூக்கு nose.
மூச்சு breath.
மூடம் dullness, stupor.
மூடன் fool.
மூடு 2. to cover.
மூர்த்தி shape. [cause.
மூலம் root, foundation, origin,
மூவர் three (persons).
மூழ்கு 3. to bathe.
மெச்சு 3. to praise.
மெய் body, truth, reality.
மெய்யன் one who is truth and reality.
மெள்ள softly, slowly, gradually.
மேகம் cloud.
மேலோன் one who is superior.
மேல் above.
மைந்தன் son (in the pl. also, men).
மொள் (மொள்ளு) 1. (pt. மொண்டேன், 9, 4, N. II) to draw (water etc.).
மொழி 2. to speak.
மோகம் confusion in consequence of passion.
மோசி 6. to destroy,
மோனம் = மௌனம்.
மௌனம் absolute tranquillity.

ய

யதி Sannjâsin.
யாகம் sacrifice.
யாதனை affliction, misery.
யாது what?
யாவன் who?
யான் = நான் I.
யோகம் application, business, union (in a myst. sense), contemplative methodism, ascetic contemplation.

வ

வகு 6. to divide.
வகை division, kind, species, manner, opportunity, reason.
வசம் subjection, dominion.
வசனம் word.
வசனாதீதம் that which surpasses speech; ineffable.
வசனி 6. to speak.

வஸ்து being, substance, nature.
வஞ்சகம் deceit.
வடம் north-country, Sanscrit.
வடிவு shape.
வணங்கு 3. to worship.
வணிகன் merchant, farmer, Vaiśja.
வண்ணம் colour, caste, quality, manner.
வத்து = வஸ்து.
வம்பு instability, indecency, insolency, quarrel.
வயிராக்கியம் absence of worldly passion.
வரம் excellency, boon, talent.
வரன் one who is excellent, dear.
வரிட்டன் one who is most excellent, most dear.
வரியான் one who is more excellent, more dear.
வரு 2. (imp. வா; pt. வந்தேன், contract. from வருந்தேன்) to come.
வருத்தம் (= விருத்தி) activity, trouble.
வருத்து 3. to trouble.
வருந்து to be troubled, to suffer.
வர்த்தமானம் the present.
வலிது (வினைக்குறிப்புப்பேர், from வல் power, § 44) that which is strong, great.
வலை net.
வல் (in composition வன்) power, strength, harshness.
வல்ல (tenseless partic., from வல் power) powerful.
வல்லவன் one who is powerful, able, clever.
வழி way, manner, method.
வழுத்து 3. to hail, to praise, to congratulate.
வறுமை want.
வனம் wood, forest, grove, water, way, beauty.
வன் see வல்.
வன்னி religious student.

வாக்கியம் word.
வாக்கு word, description.
வாசகம் word, text.
வாசனம் = வாசனை.
வாசனை abiding, garment; knowledge, consciousness; natural propendency, trust, ignorance; smell.
வாச்சியம் = வாச்சியாாத்தம் See List 88.
வாஸ்தவம் that which is வஸ்து; that which is real.
வாடு 3, to wither, to linger, to be sad.
வாணிகம் trade, commerce.
வாணிபம் = வாணிகம்.
வாதனை torment.
வாயு wind, air.
வாரம் share, property.
வாழ்வி 6. (caus. form, from வாழ் 2.) to cause to live, to render happy.
வாழ்வு happy life, prosperity.
வான் greatness, ether
விகற்பம் difference, doubt, error, fault.
விகாரம் change, modification, activity.
விக்கினம் impediment.
விசாரம் inquiry.
விசித்திரம் that which is variegated, beautiful, wonderful.
விசும்பு sky, ether, heaven.
விசுவன் See List 95.
விசேடம் particularity, distinctive attribute.
விடயம் object.
விடு 4. to leave, to abandon, to send.
விண் sky, ether.
விண்ணப்பம் request.
விண்ணவன் a heavenly one, a god.
விதம் manner.
விதனம் = விசனம் molestation, pain.

விதி arrangement, order, command, rule, fate.
விதி 6. to arrange, to order, to command.
விதேகம் absence of the body.
வித்து seed.
வித்தை knowledge, science.
விபகாரம் occupation, usage.
விபரிதம் = விபரீதம்.
விபரீதம் contrariety.
விபு pervading.
விபுதரன் deity.
விமலம் spotlessnes.
விமலன் one who is spotless.
வியங்கியம் intimation, indication.
வியட்டி particularity.
வியத்தம் See List 98.
வியாதி indisposition, illness.
வியாபி pervading.
விரதம் vow, continency.
விரவு 3. to mingle, to mix, to unite.
விராகம் absence of earthly passion.
விராட்புருஷன் = Virâg. See [List 94.
விரி 2. to extend.
விருத்தி action (usually, of the mental faculties), state, perception, examination, explication.
விருப்பம் desire, inclination.
விரும்பு 3. to desire.
விரோதம் hostility, opposition, contradiction.
விலக்கு to remove.
விலக்கு prohibition.
விலங்கு fetter; beast.
விலை price.
விவகாரம் = விபகாரம்.
விவிதம் variety.
விவேகம் discriminating intellect.
விவேகி one endowed with விவேகம்.
விழி look, eye, waking.
விழு 2. (pt. also வீழ்ந்தேன், and ft. also வீழ்வேன்) to fall.
விழுது something that falls down; the hanging root of the Banian tree.
விளக்கம் light, illustration.
விளக்கு a lamp.
விள் (விள்ளு) 2. (pt. விண்டேன், § 9, 4, Note II) to open (intr.), to unfold (intr.), to make mani- [fest.
வினவு 3. to ask.
வினை action, exertion, sin.
விநோதம் pastime, amusement.
விநோதன் one who plays.
வீ 2. to die.
வீசு 3. to fling.
வீடு (from விடு 4.) house (like the German "Gelass"); emancipation, bliss.
வீமம் fear, dread.
வீய் 2. to perish.
வீரியம் strength, valor.
வெகு much, many.
வெட்கு 3. to be ashamed.
வெண்ணெ white ghee, i. e. butter.
வெம்பு 3. to grow hot, hungry, premature; to fade, to languish.
வெய்யில் sunshine, heat.
வெவேறு that which differs from each other; different.
வெளி that which is without, outside; ether, light.
வெளிச்சம் light.
வெளிமுகம் a face looking outward; worldly-mindedness (in the sense of the Vêdânta).
வெளுப்பு white colour.
வெள் white.
வெள்ளம் flood.
வெள்ளி white colour, silver.
வெறிது (வினைக்குறிப்புப்பேர், from வெறு, § 44) that which is empty, void.
வெறியது (a variation of the preceding) that which is empty, mean, miserable.

வெறு empty, void.
வெறு 6. to abhor.
வெறுப்பு abomination.
வெறுமை emptiness.
வெற்பு hill.
வே 2. (pt. வெந்தேன்) to burn.
வேகம் velocity.
வேங்கடேசன் lord of Tirupati (Vishnu).
வேடம் show, disguise, mummery.
வேண்டு 3. to wish, to beg, to be necessary.
வேதாந்தம் "end of the Vêdas" the Vêdânta - system; the Vêdânta-works.
வேம் contracted from வேயும், it will burn. See வே 2.
வேம்பு a tree with a bitter fruit.
வேர் root.
வேறிடு 4. to put apart.
வேறுபாடு diversity, difference, modifiation.
வேளை time.
வை 6. to put, to place.

GRAMMATICAL NOTES.

Introduction.

1. பொருந்தினர் = பொருந்தினவர், § 54, N. I (Page 58). — பொருந்தார் = பொருந்தாதவர், § 54, N. II (Page 59). — உள்ளந் தன்னில் = உள்ளத்தில், § 21, N. V. — அந்தரத்தின், § 81. — நில மவற்றில் = நிலங்களில், § 21, N. V.

3. என்பால் = என்னில், § 13, N. IV. — கவருடை = கவருடைய, § 13, N. III. — சுவரிடை = சுவரில், § 13, N. IV.

4. இந்தியசரீரம் the sensual body (இந்திய from இந்தியம் "sense" in an adject. sense; § 47, N., and § 14, II, b, N.

5. ஒளிரு, participium apocopatum = ஒளிரும் shining.

6. என்னும், § 68, N. — வைத்தார் = வைத்தார்கள், § 29. — மண்டின்று = மண் தின்று, § 9, 4. — இலார் = இல்லாதவர் from இல், § 54, N. II. (Page 59.)

First Part.

8. நித்தியவநித்தியங்கள் a sort of Tamil dvandva or copulative compound = the Sansc. Nitjânitjâni "stable and unstable things", according to Tamil Sandhi (insertion of வ் instead of transmuting the double a into â). — தெரி part. apocop. = தெரியும். — இக்பரங்கள் a copul. compound (இகம் and பரம்). — என்று = என்னும்.

9. சுகதுக்காதி the Sansc.: "Sukha du:khâdi" = சுகமும் துக்கமும் முதலானவைகள்.

10. சிந்திக்கும் ஆறு = சிந்திக்கும் படி. — வைக்குமித்தை = வைக்குமிதை = வைப்பதை, § 54. — என்பர் = என்பார்கள், § 29.

11. சாதிப்பார் = சாதிப்பவர், § 44, N. — For உம் in இந்த நான்கும் see § 25, N. II.

12. ஆனேன் = ஆனவன், § 79, N. — சகித்திடா (சகித்து இடா. § 74, 4) = சகியா. — படிந்திட (படிந்து இட, § 74, 4) = படிய.

13. ஆன "being" a mere expletive (as பொருந்திய, and the like). — The Madras edition has "ஈடணை", a common mistake for ஏடணை.

14. குளிரும் வண்ணம் = குளிரும் படி.

15. கருதி refers to ஆமை, நோக்கி to மீன், தடவி to பறவை. (The rhet. figure நிரனிறை "Row-placing".)

16. மூழ்கினுற்போல், § 78. — ஒழுகுமாபோல் = ஒழுகுமாற்போல், § 78, N. — ஈது = இது.

17. நின்னது (directly from நீ) = உன்னது.

18. அடங்கிய விருத்தியான் a sort of Bahuvrîhi or possessive compound "one who has an activity that is suppressed = one in whom activity is suppressed".

19. வாராய் = வா come! § 31, N. — திரிவன் = திரிவான். — அவ்வளவும், § 84, N. I.

21. உழலுவானேன் adv. part. of the future with ஏன். § 35. — நம்பினேற்கு (நம்பினேன் கு, § 9, 3) "to me who have trusted", § 44, N. — நின்னை = உன்னை.

22. பின்றேகி = பின்தேகி, § 9, 4.

23. முளைத்திடுமவன் = முளைத்திடும் (= முளைக்கும், § 74, 4) and அவன், § 54 (Page 58), "he who will step forth" — சொல்லாயாக = சொல்லாய் = சொல்லு, § 31, N.

24. உள = உள்ள tenseless part. of உள், § 44. The conformity of construction would require either கண்டதும், or கண்டும் throughout (திரிந்து நிற்றல் "standing changed"). — மறைக்கும் (transit.) in the sense of மறையும் (intransit.).

25. மனதினில் = மனதில், § 13, N. I. — போற்றூலத்தை = போல் தூலத்தை, § 9, 4.

27. ஆவ = ஆவன, § 79, N. — வஸ்துவினை = வஸ்துவை, § 13, N. I. — தோன்றனரனுக = தோன்றல் நரனுக, § 9, 5.

28. செனித்த = செனித்தன, § 29, "they originated" or "they are things which originated", § 44, N.

30. உள ("they exist") பலவின்பால் of the வினைக்குறிப்புமுற்று உள், § 44.

32. பற்றுதோன் = பற்றுதவன்.

33. கோசமானந்தம் = கோசமாகிய ஆனந்தம், or rather ஆனந்தமாகிய கோசம். — குணமிராசதம் = குணமாகிய இராசதம், or rather இராசதமாகியகுணம்.

35. உயிர்கட்கு = உயிர்கள்கு (§ 17) = உயிர்களுக்கு.

36. சத்திதன்னில் = சத்தியில்; காற்றது = காற்று, § 21, N. V. — சாற்றுமற்றிவற்றில் = சாற்றும் மற்று (mere expletive) இவற்றில்.

38. பரவிய = பரவிய (= பரவின). — சுராசுரர் (Sanscr. dvandva) = சுரரும் அசுரரும் gods and demons.

41. தூலதனுவண்டபுவனபோகம் (dvandva) = தூலதனுவும் அண்டமும் புவனமும் போகமும்.

42. சொன்னது something that one has said. Here the verbal noun is, like any other noun, used adjectively (= சொன்னதாகிய), by placing it, in the shape of the nominative, before the substantive to which it refers (§ 47, N.).

45. காண்ப = காண்பன or காண்பவை.
47. பார்க்கில், if you look at it (mere expletive).
49. ஞானிகடமை = ஞானிகள் தமை (§ 9, 4) = ஞானிகளை (§ 21, N. V.).
52. பகர்வது something that one will say (used like சொன்னது, v. 42, as an expletive).
53. ஏதோ; the interrog. particle ஓ gives a peculiar emphasis to the interrog. pronoun ஏது.
55. முழுத்த so as to plunge (him into nirvâṇa). கூட்டுகிற்கும். lengthened form, instead of கூட்டும் "it will gather, lead to" — தெளியு மாபோல் = தெளியுமாற்போல், § 78, N.
57. தம்பமாமதுவும் = தம்பம் ஆம் (ஆகிய) அதுவும்.
61. நினக்கு = உனக்கு.
63. கண்ணினில் = கண்ணில், § 13, N. I.
65. பாரின் = பார்க்கில், v. 47.
69. வெளியில் like ether, § 81.
71. புகறசமன் = புகல் தசமன், § 9, 4. — The participles கண்ட, காணுத, கண்ட are to be connected with அவனே. — காண்பதடங்கலுங் காண்பாய் "you will be the spectator, as soon as the visible things withdraw" (then அடங்கலும் is that gerundial form of அடங்கு "to withdraw" which is formed by adding உம் to the verbal noun — அடங்கல் —, and which implies the notion "as soon as") or "you will see every thing that is to be seen" (then அடங்கலும் stands in the sense of "all").
75. கட்டி சுட்ட "baked with sugar" properly "sugar-baked" (a kind of Sansc. Tatpurusha). — மதுரமாக்கியவதற்கு = மதுரமாக்கிய அதற்கு to that (sc. sugar), which sweetened.
77. ஓதரும் "hard to be described", a mere expletive (அரும் "difficult" is here connected with the mere root of the verb ஓது).
93. என்னில் "if one ought to say it", a mere expletive.
95. சொன்ன=சொன்னவை. — நேரதா=நேரது (நேர் அது, § 21, N. V) ஆ = நேராக.
97. ஆன = ஆனவை.
107. எல்லையிலும்=எல்லையில் நாம், § 9, 5 (எல்லையில்லாதநாம்).

Second Part.

2. உடையோன் = உடையவன். — நின்றோன் = நின்றவன்.
3. தீர்ந்த = தீர்ந்தன.
19. ஆனோன் = ஆனவன்.
21. என் = என்னும் (partic. apocop.).
27. அணுகுவம் = அணுகுவோம்.
29. தீராவாதனையோர் = தீராவாதனையார். (A sort of Bahuvrîhi; compare p. I, v. 18.)

30. போயினது (prop. போகினது, from போகு) = போனது.
31. வேம் contract. from வேயும்.
45. அடைகுவர் lengthened form, instead of அடைவர் (= அடைவார்கள்).
48. தேவீர் "you who are god (lord)" (வினைக்குறிப்புப் பேர், § 44).
50. ஆவ = ஆவன "things which are fit".
53. அகமுகத்தவர் "people who have a face turned inward", § 59. — ஆகினல் (regularly from ஆகு 3.) = ஆனல்.
58. வைச்சு = வைத்து (rather vulgar.).
72. ஆகுவ = ஆகுவன (ஆவன).
104. கீழது = கீழ் அது, (§ 21, N. V), கீழ் being originally a substantive ("the state of being below").
105. ஆய்குதல் lengthened form for ஆய்தல், verbal noun from ஆய் 1. "to examine".
106. ஆகிடின் or ஆகிடில் (ஆகு 3. "to become" and இடு, § 74, 4) = ஆனல். Here இடு is added to the root, instead of being added to the verbal participle.
110. ஆல் in தோன்றுமால் is a mere expletive.
111. அறிகிலேன் = அறிந்திலேன் "I do not know". (Here the tenseless verb இல் is added to the lengthened root of அறி 2. (அறிகு), instead of being added to the verbal participle (அறிந்து).
116. அவனையவனல் விடப்படாது. The verb படு 4. does not denote here the passive voice, but means "it does not happen". Literally: "Abandoning him through Him never happens = it never happens, that He should abandon him."
119. விடலாத = விடாத. (ஆத the syllable that, when affixed to the verbal root (விடு 4.), forms negative participles, is here affixed to the verbal noun (விடல்), also in a negative sense.
126. வல்லீர் "you are strong", from வல் "strength". § 44.
143. கருது "thinking" mere expletive.
147. கொடு = கொண்டு.
162. உணடக்கும் = உள் நடக்கும், § 9, 5.
170. பிடுங்கிடில் = பிடுங்கு இடில்; see v. 106.
180. அண்ணறன் = அண்ணல் தன், § 9, 4.
182. நின்றோர்கடேயமுத்தர் = நின்றோர்கள் தூயமுத்தர், § 9, 4.
184. வந்தத்தை = வந்ததை. — காண்டிட = கண்டு (regularly from காண் 5. to see, instead of கண்டு) இட (= காண); § 74, 4.

LIST OF SANSCRIT VEDANTA TERMS EXPLAINED.

1. Āb́āsa "Reflection" = Ćidāb́āsa.
2. Ab́imānin "owner" sc. of either of the three Śarīras with regard to Ǵīva as well as to Īśa. The owner of the Kāraṇa Ś. of Ǵīva is called "Prāǵna", — of Īśa "Antarjāmin"; the owner of the Sūkṣma Ś. of Ǵīva is called "Taiǵasa", — of Īśa "Hiraṇjagarb́a (or "Sūtrātman"); the owner of the Stūla Ś. of Ǵīva is called "Viśva", — of Īśa "Virāǵ" (or Vaiśvānara).
3. Adjāsa "transfer, translation" (the unphilosophical method of predicating the world's illusive appearance of the absolute Brahma).
4. Advaita "non-duality"; the Brahma, as s o l e real-cause of the unreal world; the Vēdānta-System with the Advaita-Principle at its head.
5. Advaitānanda "non-duality-delight": that philosophical pleasure, from which the dualism of the delight and of him who delights is excluded.
6. Āgāmja, see sub Karman.
7. Ahankāra "I-making": egotism. (See sub Antakaraṇa.) It is threefold: Muḱja or essential ("I am the absolute"), Amuḱja or unessential ("I came, I went"), and Muḱjāmukja or essential-non-essential ("There is no single being in the shape of all-perfection; I — in my common state — am self-essential").
8. Antakaraṇa "internal agency": internal organ, mental faculty. (The human spirit rather in our sense.) This mental faculty consists of Manas (the faculty of imagination and excitation), of Citta (the faculty of reflexion), of Buddi (the faculty of logical decision), and of Ahankāra (the faculty of referring all to the I). This is the classification now generally adopted. The author of Bālabōdani uses the word Antakaraṇa for the whole of the mental faculties with the sole exception of the Ahankāra, — the general base of all the

others, — which he, in his description of the human spirit — coordinates with the Antakarana. The Tamil commentator of Ātmabōda, on the other hand, considers the Antakarana as a single mental faculty, and coordinates it, in favor of the number "five", with the four subdivisions of the Antakarana above-mentioned. Where Manas, Citta, and Buddi are not expressly placed in contradistinction to each other, these expressions frequently serve to denote the mental faculties in a general sense.

9. Ānandamaja-Kōśa, s. Kōśa.
10. Annamaja-Kōśa, s. Kōśa.
11. Antarjāmin "internal rector": Īśa as owner of the Kārana-Śarīra in a collective sense. Comp. Abimānin.
12. Aparōkṣa-Ǵnāna, s. Ǵnāna.
13. Apavāda "negation": the philosophical method of severing the world's appearance from the Brahma (the reverse of Adjāsa).
14. Ārōpa "imposition" = Adjāsa.
15. Ārūda "one who has attained to": a perfect one.
16. Asanga "one who is not attached": the Brahma, as the absolute being, free from acting, willing — and even knowing (through the medium of the Antakarana).
17. Atīta "transcendence": the state of bodyless emancipation (as Turījātīta) Kaiv. II, 153.
18. Ātman "breath, soul, Self (the Tamil tān) = Kūṭasta. See the four kinds of Ātman Kaiv. II, 118 — 119.
19. Ātmānanda, the delight of the Self in the Self.
20. Āvarana "covering, veiling": the state in which one says "The Brahma exists not, — it appears not" Kaiv. I, 49.
21. Avastā "state"; there are seven states of the individ. soul, which see Kaiv. I, 58—63, and four states of the Brahma (as Ćit or absolute intelligence; as Antarjāmin or causing principle; as Hiranjagarba or fine-material principle; as Virāǵ or gross-material principle).
22. Avidjā, unconsciousness as characteristic of the Kārana-Śarīra, or of the Ānandamaja-Kōśa. Kaiv. I, 33—34.
23. Avjakta "that which is not manifest, not developed": original nature when undeveloped.
24. Bahūdaka, see Sannjāsin.
25. Brahma (properly Brahman) "the growing one" (the expanding one?): the absolute beeing, causa materialis and causa efficiens of the illusive world.
26. Brahmānanda, philosophical delight in Brahma.
27. Buddi, see Antakarana.
28. Ćaitanja, Brahma as intellectual principle.
29. Ciććājā "adumbration of the spirit": the reflection of the Brahma within the sentient creature (Ćētana).

30. Ćidāb́āsa "reflection of the spirit", = the preceding; as it were, the irradiation of the universal Brahma into the individual soul (Ǵīva).
31. Ćit "something that thinks": the intellect.
32. Ćitta, s. Antakaraṇa.
33. D̆jāna-Ǵnāna "knowledge in the way of meditation": subjective, inadequate knowledge. Kaiv. II, 82.
34. Dvaita "dualism": the world affected with the appearance of dualism.
35. Ǵīva "life": the individual soul.
36. Ǵīvanmukta "one who is emancipated while living": he who no longer considers the Ǵīva to be his real Self, and is therefore, even in life-time, (philosophically) rid of individual life.
37. Ǵīva-Sākṣin "life-witness": the Kūṭast́a, as indifferent witness to the activity of the Ǵīva.
38. Ǵnāna "knowledge". It is twofold: Parōkṣa ("something beyond the eyes") i. e. transcendent, inevident — and Aparōkṣa ("something not beyond the eyes") non-transcendent, evident. The former kind is about the same as D̆jāna-Ǵnāna; the latter as Vivēka-Ǵnāna.
39. Guṇa "quality". For the three qualities of original nature see Kaivalj. I, 30.
40. Hansa, s. Sannjāsin.
41. Hiraṇjagarb́a, Īśa as owner of the fine-material body (in a collective sense). Kaiv. I, 39. (Comp. Ab́imānin.)
42. Īśa "lord": all the Ǵīvas collected.
43. Kalpana "figment, fiction": = Ad̆jāsa, Ārōpa.
44. Kāraṇa-Śarīra, s. Śarīra.
45. Karman "work, ceremony". They speak of a threefold Karman: Sanćita ("collected") = the demerit formerly collected by works; Prārabd̆a ("commenced") = the consequences of former works still being enjoyed or suffered = destiny; Āgāmja ("coming") = future works.
46. Kōśa "sheath": there are five of them: Annamaja (sphere of nutrition), Prāṇamaja (sphere of breathing), Manōmaja (sphere of imagination and excitation), Viǵnānamaja (sphere of intellect), Ānandamaja (sphere of blessed feeling).
47. Kṛtakṛtja "one who has done all that was to be done": the philosophically perfect one.
48. Kūṭast́a "standing at the head": that portion of the universal Brahma that, dwelling in the heart of men, through its reflection, (Pratibimba, Ćājā, Āb́āsa) illumines the Antakaraṇa.
49. Lakṣjārt́a "the sense to be intimated": the last meaning of the Vēdas.

50. Mahāvākja "Great sentence": there are several of them; the principal one is "Tat (Hoc, sc. Brahma) tvam (tu) asi (es)".
51. Mājā, the Sakti, inhering in Brahma, of the formation of the illusive world.
52. Manas, s. Antakaraṇa.
53. Manda "indolent, dull": epithet of the renunciation by despair. Kaiv. II, 159.
54. Manōmaja-Kōśa, s. Kōśa.
55. Mukjānanda "paramount delight"; Kaiv. II, 130.
56. Nigānanda "gaudium innatum, genuinum"; Kaiv. II, 129.
57. Pakva, philosophical maturity. Compare Tīvra and Tīvratara.
58. Pancīkaraṇa "Five-making, division into five". Kaiv. I, 41.
59. Paramahansa, s. Sannjāsin.
60. Parōkṣa-Gnāna, s. Gnāna.
61. Prāgna "the knowing one": Gīva as owner of the Kāraṇa-Śarīra in its individual singleness. See Abimānin.
62. Prāṇamaja-Kōśa, s. Kōśa.
63. Prārabda, s. Karman.
64. Puruṣa "man, person, soul": Gīva as well as Kūṭasta.
65. Saććidānanda "one possessed of reality, spirit, and bliss": Brahma.
66. Sādana "id quod perficit": a means of salvation (in the sense of the Vēdānta). For the four preliminary means of salvation see Kaiv. I, 8—10.
67. Sākṣātkāra "making present": evidence.
68. Sākṣin = Gīva-Sākṣin.
69. Śakti, any ενεργεια whatever.
70. Samādi, state of contemplation as the last aim of meditation.
71. Sannjāsin, "one who lays down sc. his worldly attachment": an ascetic. The four principal kinds of ascetics are: Kuṭīćaka (one who lives at the expences of his son), Bahūdaka[1], Hansa (the high one), and Paramahansa (the most high one). See Kaiv. 158—163.
72. Śarīra, corporeal form. There are three of them: Kāraṇa (corpus causans), Sūkṣma (the fine-material one), and Stūla (the gross-material one). The two latter ones are the corpora causata (Kārja).
73. Sat "that which is": reality.
74. Stūla-Śarīra, s. Śarīra.
75. Sūkṣma-Śarīra, s. Śarīra.
76. Suṣupti "profound sleep". State of the Avjakta (Kaiv. I, 29); state of the Samādi; characteristic of the Ānandamaja-Kōśa.
77. Sūtrātman "thread-Self", or "one who has the nature of a thread": Hiranjagarba, on whom — as on a string — all things are filed.
78. Svānubūti, Self-knowledge; Self-experience; Self-enjoyment.

---

[1] Bahûdaka from bahu, much, and udaka, water? Does this expression refer to the water-pot, the emblem of ascetic life?

79. Svarūpa-Ǵnāna, essential knowledge, i.e. a knowledge that does not require the instrumentality of the mental faculties. Kaiv. II, 79.
80. Taiǵasa "the brilliant one": Ǵīva as owner of the fine-material body (in its individual singleness). S. Ab́imānin.
81. Tanmātra "this only": smallest particle, atom, elementary rudiment.
82. Tīvra "pungent, hot": epithet of the renunciation by real zeal. Kaiv. II, 160.
83. Tīvratara, comparat. of Tīvra: epithet of the renunciation by a singular zeal. Kaiv. II, 161.
84. Tīvratara pakva, that maturity for the study of philosophy which is manifested by a singular zeal.
85. Turīja "the fourth, sc. state": the state of Brahma, as exceeding the three Śarīras (Sťūla, Sūkṣma, Kāraṇa); the corresponding conditions (waking, sleep, and profound sleep). — The state of the Ǵīvanmukta. Kaiv. II, 153.
86. Turījātīta, transcendency of Turīja: the state of bliss when free from the body. Kaiv. II, 153.
87. Upādi, accidens, modality, illusive form (of Brahma within the world).
88. Vāćjārta "the sense to be said": the next sense of the Vēdas.
89. Vaiśvānara, the vital fire spread through the universe = Virāǵ.
90. Vāsanānanda "conscious delight". Kaiv. II, 126.
91. Vidjānanda "intellectual delight". Kaiv. II, 122.
92. Viǵnānamaja-Kōśa, s. Kōśa.
93. Vikṣēpa "throwing asunder": the development of the illusive world; false appearance (in an objective as well as in a subjective sense).
94. Virāǵ "one beaming forth": Īśa as owner of the gross-material body (in a collective sense). Comp. Ab́imānin.
95. Viśva "the penetrator" (?): Ǵīva as owner of the gross-material body (in its individual singleness). Comp. Ab́imānin.
96. Viṣajānanda "delight in the object". Kaiv. II, 123.
97. Vivēka-Ǵnāna "discriminating knowledge": objective adequate knowledge. Kaiv. II, 82.
98. Vjakta "that which is manifest, developed": original nature when developed.
99. Vṛtti, being, state, activity (of the mental faculties).
100. Vṛtti-Ǵnāna, that knowledge which is brought about through the medium of the mental faculties.

ERRATUM.

Page 14, line 5, for "ணா" read "ளு".

I avail myself of this opportunity to give the following additions and corrections:

1. With regard to the "Outline of Tamil Grammar":

Page 22, last line, instead of "§ 12" read "§ 13".

Page 40, § 32, line 4, after "verbs of the strong f." insert "may — with those of the weak, or of the middle form —".

Page 43, add the following note to § 36: "Such verbs of the middle form, as end in ல் or ள், have usually க added to the root; e. g. நிற்க from நில் to stand (§ 9, 3); கேட்க from கேள் to ask (§ 9, 3)."

2. With regard to the first volume:

S. 3 Z. 7 v. u. statt "Putrēkṣaṇa" lies "Putraiṣanā".

S. 3 Z. 8 v. u. statt "Īkṣaṇa traja (eigentlich Augenmerk-Trias)" lies "Eṣaṇā traja".

S. 198 Z. 13 v. o. statt "zusammengeht" lies "anhangt".

S. 199 Z. 9 v. o. statt "Lebens-Erlöste" lies "Lebend-Erlöste".

Wo Antakaraṇa steht, setze stets Anta:karaṇa (die reine Sanscritform).